

யாழ்ப்பாணப் பகுதி
கமத்தொழில் . . . . .
கைத்தொழிற் . . . . .
பொருட்காட்சி . . . . .

1949

ஞாபகமலர்

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 3175

JAFFNA . . . . .
DISTRICT . . . . .
AGRICULTURAL
AND . . . . .
INDUSTRIAL . . . . .
PRODUCTS . . . . .
EXHIBITION . . . . .
1949.

A SOUVENIR

Price 25 Cents

TWO-IN-ONE

**THE NEW
TAMIL SHORTHAND METHOD**
ALSO ADAPTABLE TO THE
ENGLISH LANGUAGE.

*Full explanations in both English and
Tamil.*

Rs. 4-00.

Postage 25 Cts. .

Copies obtainable from:

St. Joseph's Catholic Press, Jaffna.

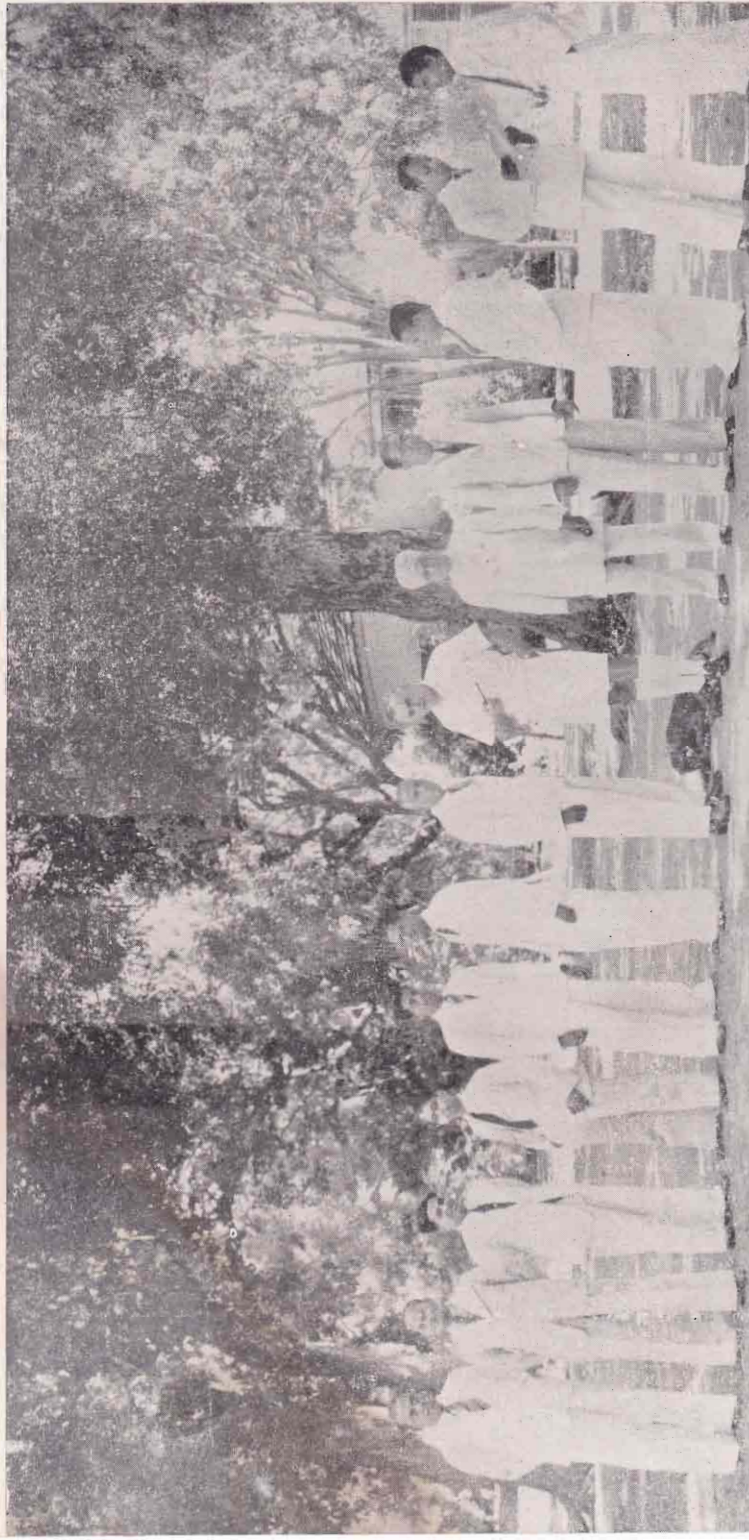
இரு-மொழிக்-கொருவழி
என்னும் நூலைப் பயின்று பயன் அடையவும்.
இப்புதிய தமிழ்ச் சுருக்கவெழுத்து
நூல் ஆங்கில பாஷையை எழுது
வதற்கும் ஏற்றது.

இலகுவான முறைக்கும் விரைவான
பயிற்சிக்கும் அற்புதம் வாய்ந்தது.

THE ORGANISERS

Left to Right. MESSRS. N. VETHAKANYA SEYONE, R. SITHAMPARAPILLAI, J. M. SABARATNAM,
S. P. THEIVENDRAPILLAI, S. SRINIVASAN, E. J. JEYARAJAH, E. J. RAJARATNAM, P. J. HUDSON,
MUDLER, C. VINACITAMBY, MESSRS. T. MURUGESAPILLAI, X. M. SELLATHAMBU,
T. BALASANTHIRAN, S. PARARAJASEGARAM.

Appropriate Technology Services

121, POINT-PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 3175

JAFFNA DISTRICT

AGRICULTURAL AND INDUSTRIAL PRODUCTS EXHIBITION

OPENED BY

The Hon. Mr. Dudley S. Senanayake
Minister of Agriculture and Lands

AND

The Hon. Mr. G. G. Ponnambalam
Minister of Industries, Industrial Research and Fisheries

ON 22ND AUGUST, 1949, AT 4 P. M.

AT THE OLD PARK, JAFFNA.

THE SOUVENIR

Managing Editor : E. J. Rajaratnam, C. C. S.

Joint Editors : J. M. Sabaratnam
S. P. Theivendrapillai.

EXHIBITION COMMITTEE

Patron: P. J. Hudson C. C. S.

Chairman of Committees: E. J. Rajaratnam C. C. S.

Members: Mudlr. C. Vinacithamby,
S. P. Theivendrapillai
J. M. Sabaratnam
T. Balasanthiran
S. Pararajasekeram
T. Murugesapillai
X. M. Sellathamby
S. Srinivasan
N. Vetharanya Seyone
R. Sithamparapillai
E. J. Jeyarajah

SPECIAL COMMITTEES

Pageant, Music & Variety Entertainment

S. SRINIVASAN

T. MURUGESAPILLAI

MUDLR, C. VINACITHAMBY

Lay-out & Construction

E. J. JEYARAJAH

N. KUGARAJAH.

Telegrams: Tradeport, Jaffna.

Telephone: 175, Jaffna.

Trade & Transport Co. Ltd.,

HARDWARE MERCHANTS

No. 100 K. K. S. Road, Grand Bazaar,
JAFFNA.

IMPORTERS OF 1st quality CALICUT TILES
SOLD AT COMPETITIVE PRICE AND DELIVERED AT SITE.

Trade & Transport Co. Ltd.,

Agents for Alliance Assurance Co. Ltd., London
for

Accident, Fire, Theft, Marine, Workmen's
compensation etc.

AIR TRAVEL INSURANCE EFFECTED AT SHORT NOTICE.

Trade & Transport Co. Ltd.,

ENGINEERS

AUTOMOBILE, RADIO & REFRIGERATING
JAFFNA

FOR MODERN SERVICE AND REPAIRS.
SUB DEALERS in Morris, Hillman, Chervolet,
Wolsely, M. G. Humber and Sunbeam Talbot.

EACH TIME YOU SEE US YOU WILL SEE AN IMPROVEMENT.

Trade & Transport Co. Ltd.,

Importers and Transport Agents, Jaffna.

Building, House Wiring & Transport Contracts
undertaken.

All Building Materials Supplied at Short Notice.

We Import English Portland Cement & have a
very good stock of Paints and Distempers.

PLEASE ADDRESS ALL CORRESPONDENCE TO HEAD OFFICE,
AT 27 CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

THE NORTHERN DIVISION

Agricultural Producers Co-op. Union Limited.

Regd. No. 1088 of 6-3-1942.

JAFFNA.

Telephone: No. 104.

Telegrams: "APEES"

Agent & Guardian of the Farmer
Helps him to modernise farming
and increase income.

Collects and markets Jaffna Vegetables (Mangoes - Tomatoes - Plantains etc.) and Red Onions.

Distributors of Seeds of Good Quality
and improved variety.

CHAMPION OF THE CULTIVATOR

Support it!

EDITORIAL

By

Mr. J. M. Sabaratnam,

Divisional Revenue Officer, Valikamam West.

We wish to extend a cordial welcome to the Hon. Mr. Dudley Senanayake, Minister of Agriculture and Lands on his second visit to the Jaffna District. In extending this welcome we wish to offer our congratulations to him on his noble record of service to the people during the last two years. In this District itself the various proposals put forward for the improvement of agriculture which continues to be the main industry of the Jaffna man have received his generous support. The raising of the bund of the Iranamadu Tank, the restoration of the Vavuni, Vanneri, and Akkarayan Kulams in the Jaffna District are receiving his serious consideration. These proposals when they materialise would bring under cultivation an additional extent of nearly 25,000 acres. The Vadamarachchi Lagoon Scheme would be nearing completion by the end of 1950 and about 15,000 acres of arable land would have been reclaimed from the sea. The provision of pasture in the Paranthan area has just been approved.

We wish at the same time to extend our welcome to the Hon. Mr. G. G. Ponnambalam, Minister of Industries, Industrial Research and Fisheries, to whose ever abiding interest the Jaffna cultivator is ever indebted. The future of Jaffna depends not only on the development of agriculture but also on the promotion of Industries—both Cottage and other industries. The provision of electric power both for industrial and agricultural purposes in this District has been brought within the realms of possibility by the energetic efforts of the Hon. Mr. G. G. Ponnambalam. The freedom we have won will not mean anything unless our Government is able to improve the means of production both in the spheres of agriculture and industry and thereby improve the economic well-being of the peasants.

We are indeed fortunate that in the present Ministers of Agriculture and Industries we have two "Giants" who can deliver the goods.

During 1948, we had a series of regional Exhibitions throughout the District, culminating in the Valikamam West Exhibition, which was opened by the Minister of Agriculture and Lands. This year, however, it was decided to have a Central Exhibition for the whole of the District and we are grateful to the Government Agent for allowing the Old Park as the venue of the Exhibition.

The aim of this Exhibition is to concentrate the attention of the cultivator and artisan on some of the latest improvements in agriculture and industry and to bring to their notice the improvements in these spheres proposed by Government in order that their whole-hearted co-operation and support in the promotion of agriculture and industries may be enlisted. That is also the aim of the articles printed in this Souvenir.

We also wish to take this opportunity to bring to the notice of the Minister of Agriculture and Lands and the Minister of Industries, two of the pressing needs of the Jaffna District.

Jaffna District is entirely dependent on rain-water for its cultivation—both for paddy cultivation and for irrigation from wells which depend on rain-water for their replenishment. Thus in this District, drainage and irrigation are closely related and have also a vital connection with the cultivation of land. A Contour Survey of the District is a matter which we hope, will receive the early attention of Government. The deepening of ponds which can serve as storage reservoirs and at the same time help in keeping up the level of sub-soil water in the adjoining wells is an inter-related matter which deserves the fullest support from Government.

In the sphere of Industry, we would recommend the early establishment of a Palmyrah Research Institute. This question has already been placed before the Minister of Industries for his consideration.

The future of Jaffna lies in the mainland of the District, south of Elephant Pass where water and fertile lands are available. Now that avenues of employment both in Malaya and under Government are getting restricted our young men must turn to agriculture. There has been noticeable, recently, a keen interest in colonisation among Jaffna cultivators who are now anxious to take up and cultivate land both in the mainland of the Jaffna District and in the Vavuniya District. This interest has to be quickened and we hope that Exhibitions of this kind would make especially the younger generation interested in agriculture.

The attainment of independence has given a fillip to progress in agricultural development. This is due equally as much to the efforts of the Government as to those of our local administrators. The credit goes not only to our Ministers and Members of Parliament but also to the zeal of our Government Agent (Mr. P. J. Hudson, C. C. S.) and the Assistant Government Agent (Mr. E. J. Rajaratnam, C. C. S.). Our thanks are also due to Mr. S. K. Thuraisingham, the Divisional Agricultural Officer and Mr. S. Arumugam, Divisional Irrigation Engineer, of the Northern Division, who have spared no pains to assist in the agricultural development and the restoration of the irrigation tanks of this district and to Mr. R. C. S. Cooke, Assistant Registrar of Co-operative Societies, for the steady progress made, under his supervision, by the Co-operative Agricultural Production and Sales Societies in this District.

We will be failing in our duty, if we do not take this opportunity to thank all those who have contributed useful articles to the Souvenir and those who, by inserting advertisements, have enabled us to sell this Souvenir at a nominal price.

JAFFNA needs the devoted zeal of all her sons and this Exhibition would have achieved something if her sons would devote themselves wholeheartedly to the economic development of this District.

MESSAGE FROM THE HON. MR. DUDLEY S. SENANAYAKE

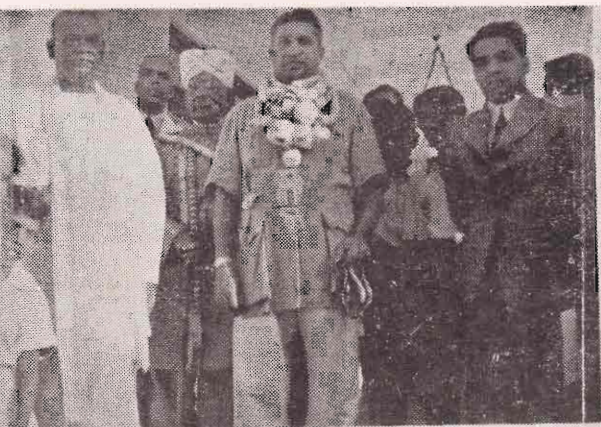
Minister of Agriculture and Lands.

I am very glad to know that an Agricultural and Industrial Products Exhibition is to be held in the Jaffna District in August, 1949. Considering the present economic position of the Island it is of the utmost importance to create in our people an interest and enthusiasm in the agricultural and industrial activities of the country.

The political freedom we have achieved will mean nothing if it is not utilised to raise the economic level of the majority of the inhabitants of this country, and the only means by which it can be accomplished is by a greater output in our agricultural and industrial activities. I am therefore particularly glad to note that propaganda for this sorely needed work is being created by Exhibitions of this nature.

I wish the Jaffna District Agricultural and Industrial Products Exhibition all success.

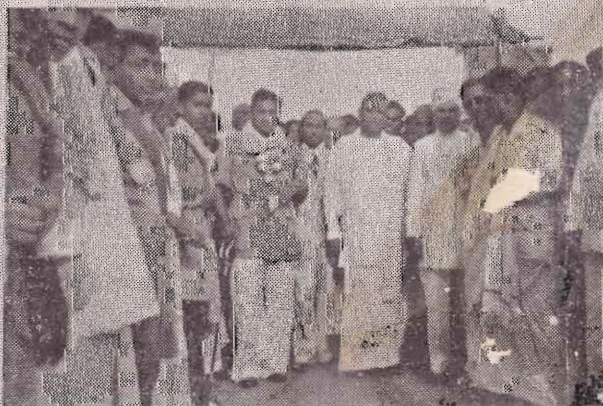
THE MINISTER OF AGRICULTURE

AT

VALIKAMAM WEST EXHIBITION 1948.

MESSAGE FROM THE HON. MR. G. G. PONNAMBALAM
Minister of Industries, Industrial Research and Fisheries.

It gives me great pleasure to contribute a message to the Souvenir of the Agricultural and Industrial Products Exhibition of Jaffna.

This Exhibition will bring forcibly to the minds of visitors what has already been in my own mind for some considerable time, viz. that Cottage Industries may eventually turn out to be one of the main props of this country's economy and indeed even of its existence.

In the field of Agriculture the dispersal of the means of production among those who have hitherto been treated as serfs and wage slaves has proceeded apace for the last 18 years since the enunciation of the peasant colonization policy.

Unfortunately there has been no corresponding drive in the field of Industry. This omission has given me an opportunity of being a pioneer in this field. It will be my earnest endeavour to see that as far as humanly possible everything that can be done will be done within the shortest possible space of time.

The words "Cottage Industry" may bring to the minds of most people a picture of the self-taught artisan or craftsman working with unstandardized raw materials and primitive tools to produce articles of adornment or decoration in small numbers in his leisure time. This is only a very small part of the picture. The full concept of what I have in my mind is something very much larger. The words "Cottage Industry" can be made to mean an actually full scale, fully mechanized, highly efficient industry of exactly the same type as in the highly developed countries of the West, but dispersed over a wide area and produced by highly skilled mechanics working as small proprietors of their own products rather than the concentration of mere wage earners in a single factory under the domination of a proprietor and his overseers who have no incentives other than those of private profit. This is somewhat a big mouthful to swallow at a gulp, but I would beg

my readers to give it the attention which I think it merits, for it represents an idea with a very great difference in kind and not in degree.

The space at my disposal is obviously insufficient to describe in what way the concept of Cottage Industry is likely to alter the phase of industrial development in Ceylon. I am having a detailed memorandum prepared on the subject, and copies of this would be available to anyone interested in the subject. For my present purpose it would amply suffice to point to Japan as a country which produced some of the best machinery in the world, almost entirely on a cottage industry basis. It would be a great day for her people and for Ceylon if she can copy and achieve what Japan accomplished many years ago.

Exhibitions of this type should have a considerable utility value which would result in conveying ideas to visitors which they can develop either on the same lines or on somewhat different lines that may occur to them. Hitherto such development has been stifled for want of adequate facilities provided to the ordinary man. It is one of the aims of my Ministry to create for everybody in this country likely to be interested an opportunity of making use of their hands and their brains to develop new ideas which strikes them as a result of such Exhibitions.

What this country needs most at present is technology, and we should be in a position to have several institutions throughout the country in which the growing youth will be enabled to secure that measure of familiarity with machines and skilled manual training which has played such a large part on life in the industrial West.

As a member of the Government I shall stint nothing, even not productive of immediate results, so long as the people of this country eventually stand to benefit. It is up to you as the source from which Government derives its power to make the best use of the facilities which will be provided.

I wish this Exhibition all success and if these words have succeeded in stimulating at least some of you to think about the subject, no pains I take will be regarded by me as wasted.

MESSAGE FROM THE HON. MR. E. A. P. WIJEYERATNE
Minister of Home Affairs and Rural Development.

I have been requested to send a message by the Editor of the Souvenir that is to be published on the occasion of the opening of the Jaffna District Agricultural Exhibition.

I have viewed with great satisfaction through many years the efforts made by the people of Jaffna to better their conditions and standard of living by improving methods of Agriculture and Animal Husbandry.

The Co-operative Movement has already established a strong hold in the Jaffna Peninsula and it is gratifying to see that this movement has achieved such success in such a short time. Combined with the inborn industry and aptitude of the Jaffna farmer, the future of the agricultural development of the Jaffna District is indeed bright.

Efforts are now being made by the Government to establish new modern industries in the Northern Province. I am sure that all these schemes will bear fruit within a short time.

MESSAGE FROM THE HON. MR. A. RATNAYAKE

Minister of Food and Co-operative Undertakings.

It gives me much pleasure to send this message to the Souvenir of the Jaffna District Agricultural and Industrial Products Exhibition, 1949.

Wearisome repetition since Civil Defence days has no doubt robbed the "Grow More Food" slogan of much of its original sting and reduced it to the level of a cry of "wolf", but I feel, as Food Minister, that the best use I can make of this opportunity is once again earnestly to impress on every one the necessity of growing more food. The food situation for us is yet bad, and when that information comes from the Food Minister himself it must be believed—and acted upon.

There is little that others can teach Jaffna in the matter of growing food, and the present Exhibition would have done a distinct service if it succeeds in impressing the object lessons of Jaffna on others. The first essential is to grow, next to grow wisely and with skill. It is in order to serve both these objectives that Co-operative Agricultural Production and Sale Societies have been started throughout the Island under the auspices of Government, and it is hoped that with their assistance it will not be long before the country becomes as self-dependant as possible in respect of food — with consequent reduction of the insensate food bill we are paying abroad.

It is also well to remember that as in Agriculture so in Industries and all other matters connected with economic development it is the co-operative method that can yield the best results. We have now a Co-operative Movement whose intrinsic strength, despite everything, is already very considerable and is steadily growing, and the country must make the fullest use of the opportunities the Movement affords if, with Independence, it is to bring itself into line with the rest of the world as speedily as possible: with our resources so limited, we have literally to lift ourselves by our own boot-straps, and Co-operation is the only means available to a nation of performing this

THE HON. MR. G. G. PONNAMBALAM
*Minister of Industries, Industrial Research
and Fisheries.*

105
17 25

feat of concentrated self-help. It is of course superfluous to address this reminder to the people of Jaffna, who have always known a good thing when they saw one, but I trust that they will contribute as notable achievements in Co-operation in the future as they have in the past for the guidance and inspiration of Lanka.

I send my very best wishes for the success of the Exhibition.

MESSAGE FROM THE HON. MR. H. W. AMARASURIYA

Minister of Commerce and Trade.

From ancient times the inhabitants of Jaffna have proved by their perseverance and hard work that the inherent wealth of a country lies not only in its natural gifts but also in the industry of its peoples. The quantity and variety of Jaffna's agricultural products today are an adequate tribute to this well deserved reputation. The establishment of the Cement Factory and other new industries in the peninsula should go a long way towards ensuring to Jaffna a prominent place in the industrial future of the country also.

I congratulate the organisers of the Agricultural and Industrial Products Exhibition on their enterprise and initiative, and wish the Exhibition all success.

Appropriate Technology Services
121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. _____

MESSAGE FROM THE HON. MR C. SITTAMPALAM

Minister of Posts and Telecommunications.

It has been the definite policy of Government since its inception to convert the Colonial economy which existed at the time to a National economy. This perforce implies much agricultural and Industrial expansion, especially as it is our aim to make Ceylon self-sufficient in food and clothing.

We are launching every possible irrigation scheme which is economically sound to secure the maximum possible production of paddy. The Jaffna farmer is famous for his skill and industry in agriculture and can be of immense assistance in securing self-sufficiency in subsidiary food products. I trust that many Jaffna cultivators will be willing to migrate to the mainland and take up land under the irrigation schemes.

Textile handlooms began to close down in May and June last year as imported textiles made local production on the cottage industry scale uneconomic. Some other cottage industries were in a similar plight. We then took steps to protect them by control of imports and levy of duties but we felt that an industrial products quota act was the best solution. I advised producers all over the Island that we had drafted the act and that it would be presented to Parliament by the Government as soon as possible. It has been passed since and my energetic colleague will no doubt implement the promise efficiently and without delay. All persons who have produced Industrial exhibits need have no fear that cheaper imported articles might destroy their business. They can start any cottage industry with the approval and help of the Department of Industries and be certain of a fair price. Similarly, the Agricultural Quota Ordinance will protect the cultivator.

Jaffnese were at one time among the foremost leaders in the battle for freedom. I trust that Jaffna will be in the van of the struggle of this country for economical independence and prosperity.

MESSAGE FROM K. KANAGARATNAM, ESQR., M. P.
VADDUKODDAI

I am thankful to the organisers of the Jaffna District Agricultural and Industrial Products Exhibition for the lead they have taken to harness all the sources working towards the development of the agricultural and industrial products of the district. Jaffna needs all guidance and assistance in this direction. It is hardly necessary for me to state that agriculture is the nation's leading industry in Ceylon. What is required to-day is not only the expansion of this staple industry but also its intensification in the production of more food in the light of modern mechanism and devices conceived and organised all over the world. No less than a fully industrialised country like France has shifted its economic policy towards the building up of the nation's agricultural industry through Marshall Aid importation of heavy farm machinery. The French Government has also provided all inducements for increased agricultural production and export through electrification projects and purchases of farm equipment by giving them priority over all other industrial projects. The Government here too has given ample indications through its young, energetic and enterprising Minister to restore agriculture to its pristine glory and make Ceylon once again the granary of the East. Jaffna has owing to its barren soil, and lack of adequate irrigation facilities, great and most difficult problems to tackle in order to make agriculture paying and practical. The Department of Agriculture should address its mind to solve these problems by collaborating with the farmers in a sympathetic way. The farmers too should make themselves adaptable to modern methods, provided they are economic and suited to the conditions prevailing in this part of the country.

Ceylon's helplessness in the matter of food was thoroughly exposed during the last war. We are still begging for food from other countries. Our budget discloses colossal revenues but they have not made us self sufficient in our food matters. In the six year plan adumbrated in the new food policy, I trust that Jaffna will get its due

share and encouragement and may I say, preferment too in view of the economic disabilities of the soil. In the new order of things, I trust that the young men too will adopt the new outlook which has attracted the best men in other countries to agriculture as a profession.

MESSAGE FROM V. KUMARASWAMY ESQ., M. P.,
CHAVAKACHCHERI.

I have great pleasure in sending a message to the Jaffna District Agricultural and Industrial Products Exhibition. Agriculture and industry are the two wheels of Ceylon's economic structure. Till now the Jaffna man has found his outlet, for his energies and intellectual power in Government service and in the Federated Malay States. Owing to various reasons, these two fields are not open wholly to the people of Jaffna in the present day.

The Jaffna man's qualities of hard work, patience and thrift should now be directed towards the regions of agriculture and industry. Reliance on agriculture and industry will make us economically sound and develop our creative faculties without losing our self-respect and spirit of Independence, which are the very life blood of a community.

I advise the youth of Jaffna to develop the spirit of adventure and spread out in the fertile regions of the Wanni, without confining themselves to the barren and uneconomic Peninsula. I sincerely hope to see in the near future every young man of Jaffna plough his own fields, till his own lands and produce his own food.

MESSAGE FROM C. VANNIASINGAM ESQ., M. P.,
KOPAY.

The economic prosperity of the country will, with the progress of time, depend more and more on the development of the Dry Zone. It is regrettable that the people of Jaffna have not in sufficiently large numbers gone out of the Peninsula to colonise the vast acres available for occupation immediately south of the peninsula. I trust that this Exhibition would serve as an inducement to large numbers to take to cultivation of land in the Wannī.

MESSAGE FROM T. RAMALINGAM ESQ., M. P.,
POINT PEDRO.

The Government should endeavour to impress on the people the need to be frugal; the duty to produce our requirements to the best of our ability and with the greatest possible economy; and to buy them from other countries as sparingly as possible. This may sound Utopian, but it should be the goal of any country.

The more we buy the more we send our wealth to other countries. The more we produce here the less we need; and the wealthier we become. That is not all. We have to eliminate the contingencies of dependence for our living on other countries, which for instance, on account of wars or famines, may not respond to our call for business with us, though it may mean good money to them.

But we should also bear in mind, the practical possibility or otherwise of producing even our essential goods. Ceylon is just standing on her feet—trying to move on. All our food, I think, can be produced here, with our agricultural tradition and with enough land and man power within our reach.

As for our other essential requirements, let us start with raw materials available in Ceylon, for say, paper,

timber, glass, ink, dyes, etc. Let us not think of producing goods on imported raw materials for ourselves and for foreign people. In our present stage of industrial development, we cannot compete in this particular field with foreign countries — for we have no colonies or dependencies to dump them in.

Both in food and in other essential needs let us use our land and our resources, and to meet our demands fully, and if possible, produce more than we need, if we can get a market for our surplus; but, only if there is one, and not otherwise.

We may have raw materials for goods which we may use and which foreign people may require. The coconut palm and the palmyrah palm for instance, have potential wealth in this direction for essential or semi-essential goods. Goods of nutritive or medicinal value can be processed from the raw products of these palms. A northerner like me at this moment thinks of the proverbial medicinal nature of palmyrah products, which only require a polish and a finishing touch with the aid of preservatives for markets in south Ceylon and outside Ceylon.

The field of agriculture and industry, is the only arena in which the problem of unemployment can and should be solved. The man power in the country should be fully and suitably used in agriculture and industry, to produce our needs and increase our national wealth and to provide employment for our country-men. This requires a co-ordinated effort of the Ministries interested in the three problems of agriculture, industry and full employment.

I trust that the Exhibition will help towards the realisation of our present plight and of the vital need to produce all our food; to produce to the best of our capacity, but on economic lines our other requirements, and to produce goods for ourselves and for foreigners from locally available resources. It will be always necessary to buy some of our requirements from foreign countries and it is essential that we should earn wealth from these countries to pay for their goods — by selling goods of our own.

MESSAGE FROM MR. P. J. HUDSON, C. C. S.

Government Agent, Northern Province.

The main work of organising this show has fallen on the Assistant Government Agent, the Maniagar, Jaffna Gravets, and the Divisional Revenue Officers. They do not grudge their efforts nor does Government grudge the funds because the Jaffna man is worth it. I do not go as far as an English farmer of my acquaintance who says the Jaffna man is the only one in the Island worth calling a farmer, but to take one example the rotation of crops has been a matter of practice, in The Peninsula (no apologies for the capital T) for centuries. It is still often a matter of precept in the South. The Jaffna farmer likes to have a practical demonstration that a new method will pay. But once satisfied he is not afraid of the work involved in adopting it or locking up capital in the ground in manure.

Last year a very successful series of shows was held in the Divisional Revenue Officers' Divisions—successful mainly owing to the interest and co-operation of the farmers with the Village Headmen and the Divisional Revenue Officers. This year a central show is being held in Jaffna to make it easier to bring in, from outside, exhibits illustrating the latest developments in agriculture and in irrigation schemes on the mainland.

I am confident that we shall receive even more co-operation from the men of Jaffna, that they will make it worthy of the Ministers' presence and that they will take away from it fresh knowledge which they will put into useful practice.

LAND DEVELOPMENT AND FOOD PRODUCTION—JAFFNA DISTRICT

By Mr. E. J. RAJARATNAM, C. C. S.,

GENERAL

During 1948 great enthusiasm for food production prevailed among all classes of farmers in this district as a result of the propaganda work done during the nine regional exhibitions of agricultural products and the agricultural cinema shows held even in some of the remotest parts of the district.

The largest extent ever sown with paddy in the district, even in the irrigable area under the Iranamadu tank — the only major tank available at present to the Jaffna farmer — was during the *sirupokam* and *kalapokam* seasons of the year 1948 and the estimated harvest was well over 1,100,000 bushels. But this is no reason for complacency. The additional extent of new land brought under cultivation during 1948 — about 1500 acres — should be regarded only as the beginning of the Food Production Campaign.

Having drawn inspiration from the results of the propaganda work done in 1948, I was induced to obtain from the Government a larger allocation for agricultural competitions and prizes and propaganda work during the financial year 1948—49. A large number of prizes consisting of mamoties of the Jaffna and imported types and other agricultural implements and tools will be distributed in the various Divisional Revenue Officers' areas before the end of September 1949. The Jaffna type mamoties are not imported now but special arrangements were made by me recently to have them made in Jaffna at the cheapest possible price and to suit the different soils in the agricultural areas. I am indebted to the Jaffna blacksmiths for their willingness to undertake this work.

The avowed policy of the Ministry of Agriculture and Lands being that, under any circumstances, food production should be stepped up and the farmer should be assisted financially and otherwise to bring additional land under cultivation, the creation in the farmer of a frame of mind that would induce him to make a persistent and prolonged effort to produce more food cannot be effectually done except by intensive propaganda work on the right lines.

With this object in view the nine Divisional Revenue Officers, the Jaffna Maniagar and myself, as the officer directly in charge of food production work in this district, decided, with the financial support given by the Director of Land Development and with the concurrence of the District Agricultural Committee, Jaffna, to hold this year a Central

Exhibition of Agricultural and Industrial Products of this District. The Jaffna man, used to sitting back complacently in the belief that he had produced what food he could within the peninsula and adjoining Islands by putting in the maximum amount of manure and manual labour, received a rude shock from the critical food situation that he had to face during and after the world war. If any substantial work in the development of additional land and the production of more food is to be done, that work lies not within the peninsula and the Islands, but in the mainland of the district where water is, and could be made available, and where large tracts of some of the most fertile lands lie.

In addition to the one million bushels of paddy, more or less, produced in this District in an average year when conditions ensuring a good harvest remained constant, the Jaffna man should produce 4,000,000 bushels more to feed the 480,000 persons in this district. At least an additional extent of about 150,000 acres should be brought under cultivation to supply the deficiency. The question that would naturally arise in this connexion would, therefore, be "Where is the land and where is the water?"

The cultivation done in the Jaffna Peninsula is more or less intensive and there is no more room here for either intensive or extensive cultivation.

The Jaffna man should therefore move out of the Peninsula and settle down in the mainland where availability of water and fertility of the soil would undoubtedly give him much greater rewards than he had enjoyed hitherto. The economic and political forces let loose after the world war continue to drive back into the confines of this little peninsula the 30,000 Jaffnese employed in Malaya and the Straits Settlements for whom and their children there appears to be no avenue of employment in those places hereafter.

In order to assist the farmer in grading up his cattle and goats, the Department of Agriculture has recently established four stud centres in the Jaffna Peninsula and the Islands, in addition to that at Thirunelveli. It is proposed to open about three more centres in the near future.

In reference to the plea put forward in the article on "Grazing Grounds in the Jaffna Peninsula and the Islands" appearing in this Souvenir, the Jaffna farmer would be interested to hear that the Government has already sanctioned the establishment of a pasture north of Paranthan and work will begin shortly in clearing a block of 500 acres to the east of the Jaffna—Kandy road and north of the Paranthan—Murasumodda road.

The planning of Paranthan town is in hand and the survey is now complete. It should be possible in due course to alienate about 700 acres of highland to the proprietors owning lands under the Iranamadu Irrigation Scheme, for residential purposes. This area lies to the east

of the Jaffna—Kandy road and is bounded on the south by the Paranthan—Murasumoddai road. At least 250—300 proprietors or cultivators should be able to establish a town-ship here.

**VILLAGE AND MINOR TANKS, PONDS
AND WATER COURSES IN THE
PENINSULA AND ISLANDS
AND ELSEWHERE IN THE DISTRICT.**

In the years 1947 and 1948, 21 water courses were re-graded and improved, 16 regulators were provided and 16 village tanks including ponds for storage of water were either restored or improved. The necessity for keeping in proper working order the water courses, tanks and ponds that have been in disrepair for many years, is so appreciated by the villagers that there is an insistent appeal for the continuation of the work already started in accordance with the recently adumbrated policy of Government, until all tanks and water courses are repaired or improved. Up to May in 1949, much work could not be done owing to lack of trained staff. However, two channels had been re-graded and restored and one new regulator provided. The following items of work are in hand and are expected to be completed before the end of September, 1949:-

- 4 Minor Tanks (Restoration)
- 3 Village Tanks (Restoration)
- 18 Regulators (Construction)
- 13 Water courses (Regrading) and
- 16 *Thulais* or wells in village tank beds for irrigation when the tanks run dry.

Additional work will be undertaken in the Financial Year 1949—50.

**LAND DEVELOPMENT AND
COLONISATION.**

Large sums of money have been periodically provided by the Government for the development of land and peasant colonisation schemes in this district, chiefly in the mainland, where irrigation is possible. Before the end of 1947 over 800 acres of jungle were newly cleared at Government expense for paddy cultivation by new colonists. In the year 1948, 640 acres of high jungle were cleared for the erection of cottages for the new colonists and 590 acres for the provision of pasture for the colonists' cattle. The 62 colonists who were given lands in the Iranamadu—Kilinochchi old colony have already been provided with permanent cottages and it is proposed to place in the near future 190 colonists in the Paranthan new colony. For the selection of these new colonists a Land Kachcheri will be held on the 15th of September 1949. A large number of cottages have already been built and it is hoped, if all the materials could be found as quickly as the

building operations proceed, to complete the construction of 190 cottages before the end of September 1949. Each colonist will be given 3 acres of highland attached to his cottage for the cultivation of permanent plantations such as coconut, mango, jak, etc., and short-term crops such as chilli, onions, gingelly, ulundu, vegetables, etc.,. Each colonist will also be given 4 acres of paddy land. With a view to encouraging the colonists to settle down permanently in their new habitation, seed paddy for sowing their paddy lands for the first time and the necessary agricultural implements and tools will be provided free of charge; an allowance of Rs: 15 a month until he harvests his first crop will also be granted and in addition a loan of a pair of country bulls or buffaloes. Arrangements will be made to settle in this colony dhobies, barbers, black smiths, and carpenters and cottages for them are now ready. Preference will be given in the selection of colonists to landless peasants with an agricultural bias and who are willing to settle down in this new colony and produce more food. The annual payment to be made to Government by each colonist for the 7 acres of land and the cottage will not exceed Rs. 70 per annum. No annual payment will be recovered for the first 3 years.

A block of eighty acres has been reserved for the Civic Centre in this Colony. Roads have already been laid out with large roundabouts at junctions and shade and flowering trees will be planted in due course. A school, a maternity clinic, a dispensary, and quarters for teachers, midwife, apothecary, sanitary assistant, welfare officer and attendants, will be erected in the near future. Sufficient land has been reserved for the erection by the colonists of churches and temples and a Co-operative Store. A market will also be established. Above all there will be at least four spacious play grounds and a park.

IRRIGATION TANKS AND DEVELOPMENT OF LAND UNDER THEM

There are in the mainland of this district a large number of tanks which could be restored in a few years and all the irrigable land under them developed and brought under cultivation. A number of proposals have already been placed before the Ministry of Agriculture and Lands which, in due course, will settle the future policy of Government in respect of land development in the Jaffna district, especially in the mainland.

My own views in respect of the development of land and irrigation in the mainland of the Jaffna district are as follows :-

(1) The surplus population of the Jaffna district or at least every landless farmer, his wife and family and the educated unemployed should quit the Peninsula and the Islands and settle down in the mainland of the Jaffna district. Not only the landless peasants but also the middle

class persons would be well advised to give serious thought to the question of colonising the mainland of the Jaffna district where there are only about 7,000 permanent residents but with unlimited land available for development, cultivation and settlement.

(2) The Akkarayankulam should be restored and the whole of the Paranthan area of about 6,000 acres, now irrigated from Iranamadu tank, should be irrigated from the Akkarayankulam. The water that is now issued from the Iranamadu tank for irrigating the Paranthan area should be diverted to irrigate about 2,000 acres of private land already under cultivation and 3,000 additional acres of Crown land available in the Murasumoddai area.

(3) When the bund of the Iranamadu tank has been raised the water available in excess of the present capacity of the tank should be utilised to irrigate about 6,000 acres of land in the right bank of the Kanakarayan Aru i.e. the abandoned paddy fields of Vaddakachchi village and the privately owned and very fertile lands in Kandavalai and Welikandal villages. According to the original proposal of the Director of Irrigation the Iranamadu Scheme was to irrigate 20,000 acres in Karachchi Division viz. 9,000 acres in the Paranthan and 6,000 in the Murasumoddai areas on the left bank of the Kanakarayan Aru and 5,000 in Vaddakachchi on the right bank of the Kanakarayan Aru. (See Sessional Paper V of 1926).

The restoration of the Akkarayankulam and the raising of the bund of the Iranamadu tank should bring under irrigation about 11,000 acres of additional land. Of this extent about 5,000 acres are already under cultivation during the Kalapokam season, without irrigation.

(4) The Vavunikulam situated in the Mannar District near the boundary of the Jaffna and Mannar districts and on the south of the Thunukkai Division, if restored, should bring under cultivation about 10,000 acres or more of land, at present in jungle, but cultivated about 2,000 years ago and probably in later years. The bund of this tank has been breached in four or five places but the remainder of it, about three miles long, is intact. The land under this tank is one of the most fertile tracts in the Jaffna and Mannar Districts. The possibilities of successful land development in this area are truly tremendous and even if Government funds cannot be found for a major colonisation scheme for the whole of the area, it should be possible to alienate lands to the middle class people of Jaffna for permanent settlement and cultivation at their own expense, and with any financial assistance, in the shape of loans at low interest, from Government.

(5) Kalmadukulam. According to present information, this tank, if restored, should irrigate about 2,000 or more acres and the possibilities are great. The irrigable area under this tank is also very fertile and the entire area may be alienated to middle class people.

(6) The Vannerikulam in Punakari Division is to be restored in the near future and has been ear-marked for a peasant colonisation scheme.

(7) The Elephant Pass lagoon which stretches eastwards from the Elephant Pass bridge and causeway up to Chundikulam sand bar should be converted into a fresh water lagoon (see Webb's Report on the Jaffna Peninsula Lagoons) and a canal about two miles long should be constructed to connect this lagoon with the Vadamaradchi East Lagoon near Maruthankerni or Aliyavallai. This will make possible the bringing under coconut and caju plantations vast extents of land which now remain as mere sandy wastes, not to mention several other possibilities which such a scheme will throw open.

A REQUEST

From every agricultural centre in the district I am receiving invitations — “peremptory demands” would be the more appropriate term to use — to speak to the cultivators and others interested in farming about land development, colonisation and food production. These appeals to me indicate that my countrymen — chiefly the masses engaged on food production — are beginning “to think”. I regret I have not been able to comply with all the demands made of me, owing to heavy pressure of work and other official calls on my time. But I feel, however, that my talks to the cultivators and my personal contact with them have produced results more lasting than any number of letters written from my desk at the Kachcheri.

The above contribution is an all-too-brief outline of what has been done in the recent past and the work before us in connexion with land development, colonisation and food production. This appeal to my countrymen “to think” is perhaps my last official request for serious thinking and action in connexion with the critical food situation that is facing us and is likely to face us for many years in the future. My retirement from the public service is up and if I have succeeded in making my countrymen “to think” now, I am sure they would undoubtedly begin to act on the right lines in the near future.

THE SOUVENIR

FINALLY I wish to express my grateful thanks to every one of those who has assisted me in producing this Souvenir. The Editors of the Souvenir have done excellent work. The Divisional Revenue Officers whose articles appear in the Souvenir were not given the option to write on any subject they chose. The subjects were chosen by me and the duty of writing was imposed by me on the various Divisional Revenue Officers. They have done exceedingly well indeed and have written their articles thoughtfully and with the interests of the people at heart,

The Director of Industries has contributed an interesting article on Sericulture with special reference to the industry in this district.

The Divisional Agricultural Officer, Northern Division, has contributed, at my request, a thought provoking article on "Salt Resistant Paddies" together with another article on "Saline Soil and its Reclamation" by the Assistant Chemist (Soils). The Senior Assistant to the Divisional Agricultural Officer, Northern Division, has written on "Hints on Ploughing".

I commend all these articles to the farmers of Jaffna as every one of them was written with the express purpose of stimulating their interest in land development and food production, etc. and to place before them such information as would be useful to them in their future activities, agricultural and industrial.

Four-thousand copies of the Souvenir have been produced at heavy cost but are being placed for sale to the public at a very low price. An article bought even for a few cents is often regarded as more valuable than a thing thrust into one's hands, free of charge.

READER !

PLEASE READ,

DIGEST — and

THINK.

SERICULTURE IN JAFFNA DISTRICT

By the Acting Director of Industries, Colombo.

The four main requirements for successfully establishing a silk industry in any country are :-

- (a) Climatic conditions favourable for the rearing of silk worms.
- (b) An abundant supply of mulberry leaves.
- (c) A willing and enthusiastic agricultural population to co-operate with the activities of the organization concerned in the working of the industry.
- (d) Ability of the natural silk industry to withstand competition from artificial textile fibres akin to silk.

CLIMATIC CONDITIONS

The most suitable conditions for the rearing of silk worms are a temperature of 70° to 80°F combined with a humidity of 50 to 70 per cent; but it is found in actual practice that silk worms are successfully reared at a room temperature varying from 54°F (minimum) to 100°F (maximum). These figures have been confirmed by the results of silk worm rearing carried on in the hot climates of Madras and Mysore cities. No less important than temperature is humidity. Humidity influences the health of the worms as temperature influences their development.

Even in the optimum combination of temperature and humidity a certain amount of relative adjustment is possible, a slight variation in one factor can be corrected by controlling the other factor. Much also depends upon the race of silk worms being reared. It has been found by experience that cross-bred races, which are harder, withstand the variations in climatic conditions better than the pure races.

According to the above requirements of temperature and humidity, silk worms of one variety or other can be successfully reared throughout Ceylon though it may be necessary to suspend operations in some districts at certain seasons when conditions are unfavourable. The rearing seasons in Japan, the premier Sericulture country in the world, are only three, Spring, Summer and Autumn. Leaves are used from the same plantation for Spring and Autumn crops but separate plantations are maintained for the Summer Crop. Though it is considered injurious to harvest even two crops of leaves from the same plantations, the industry is still highly remunerative. From the work that has been carried on in the Puttur Farm for the last 3 years and the successful results obtained both in the growth of mulberry and rearing of silk worms of different varieties, it has been proved that the sericulture industry can be carried on successfully in the Jaffna District. The District also fulfils the third condition viz. the existence of a willing and enthusiastic population who will co-operate with the activities of the Department in making the industry a success.

MULBERRY

There are many varieties of mulberry and in many cases these are known by the countries of their origin. Even in the same variety, there are early budding strains and late ones. The mulberry that is the food of the silk worm is the white mulberry,

Morus Alba. A large number of planted mulberry trees are found all over the Island and all of them, I find, belong to *Morus Alba*. Many of these trees have grown to a good size though no manuring and cultural operations have been done to accelerate their growth. Quite a large number of healthy mulberry plants are found in the Horticultural Gardens, Peradeniya. It can be safely concluded that mulberry can be successfully grown in Ceylon. I understand that it is the opinion of the Agricultural Department that it can be grown in any soil and at any altitude. There are two methods of cultivating mulberry—the bush and the tree.

The bush is raised from cuttings by putting them in the ground in a bunch of three to four, each one of the bunch 1½ to 2 ft. apart but the whole eventually forming a compact bush. The bushes grow to a height of 4 to 5 ft. The bush leaves are picked several times in a year and then cut down to the ground level when a fresh growth of shoots starts. In this way several crops can be got in a year. These bush plantations may be planted on lands not used for food crops during war time, such as borders of fields, road sides, waste lands and kitchen gardens; they can also be grown in coconut gardens which are not too shady.

TREES—Seedlings and saplings should first be raised in nurseries from mulberry seed secured from mulberry fruits. These saplings are to be carefully handled from the start and then after the second year transplanted permanently in lands set apart for raising tree plantations. These trees can be planted along boundaries, hillsides, irrigation canal banks, water courses, railway embankments, road sides, Government waste lands, forest lands and school gardens. I have not described the details of planting and care of trees as tree growing is well known in Ceylon.

It is very necessary that the mulberry gardens, both bush and tree, should be protected against the depredations of cattle and goats.

ECONOMICS OF THE INDUSTRY

The quantity of leaves that can be raised from an acre of mulberry has a direct bearing on the quantity of cocoons that can be harvested from it. So the good growth of mulberry is the most important factor in working out the income from an acre. Unless mulberry is a more paying crop than other local crops it would not attract any agriculturist to undertake the cultivation

and it would also be foolish on the part of the State to encourage its cultivation. An acre of mulberry (a non-irrigated crop in Japan on account of well distributed rainfall) yields as much as 16,000 lbs. of leaves whereas in India it is only 4 to 6 thousand pounds in non-irrigated lands, and 9,000 lbs. in irrigated areas. Soil conditions in Ceylon are more or less similar to that of Japan, and rainfall, except in dry districts, is also satisfactory. I feel confident that we can reach the Japanese standard of 16,000 lbs. of leaves per acre if we employ artificial manures and intensive cultural methods as in Japan. We have the example of tea plantations here where the production of a maximum quantity of leaves is aimed at. On an average 15 to 16 lbs. of leaves are necessary to produce a lb. of cocoon in all sericultural countries; so 1,000 lbs. of cocoons are the yield per acre in Japan. This yields about 80 lbs. of raw silk and 40 lbs. of silk waste in India. The present price of inferior quality raw silk in India is Rs. 30 per lb. as against Rs. 9 in pre-war days. The silk industry today is passing through a period of unparalleled prosperity but when trade and commerce come back to normal conditions, and assuming that prices will come down to pre-war level, and if the assumptions about the yield of equal quantities of mulberry leaves in Ceylon and Japan are satisfied, the income per acre will be 80×9 plus 40×2 or Rs. 800. Against this there is an expenditure of Rs. 250 for artificial manures and working expenses on mulberry cultivation, and Rs. 100 on seed and labour charges for rearing in Japan. There is no expense for rearing houses as it is carried on in the dwelling houses of rearers. The initial expenses for equipment such as trays, nets etc., will come to Rs. 50 per annum on an average. The net income will therefore be Rs. 800 — Rs. 400, per acre. In India the income is less and rearers spend less on manure and labour wages, but since it is a more paying crop than other competing crops of the locality, sericulture is spreading.

The present position of the industry:- Jaffna was the place selected to start the first Silk Farm in the Island at Puttur. From $2\frac{1}{2}$ acres of mulberry, it is now extended to $8\frac{1}{2}$ acres. A subsidiary farm with 2 acres of mulberry has been started at Chunna kam. 12 acres of land has been acquired at Atchuvely to start another subsidiary farm. All these farms will cater to the needs of the Jaffna agriculturists by supplying mulberry cuttings and silk worm eggs free of charge and also technical advice. Cuttings have already been supplied to a number of people, sufficient for planting about 40 acres of mulberry including the Mannar District.

So far the difficulty has been the scarcity of cuttings. When the private plantations come up, from next year onwards, we shall have a plentiful supply of cuttings for all those who are willing to take up to sericulture.

Supply of silk-worm seed:- Hitherto, the Department has been getting the supply from India. Our farms at Puttur and Lunugala will soon be in a position to manufacture disease-free eggs for supply to our sericulturists as and when necessary. The Department does not want private sericulturists to take to the preparation of seed as every mother moth that lays the eggs should be examined microscopically to find out whether the eggs laid by the particular moths are diseased or not. Such of those eggs that are diseased should be destroyed. This rule should be strictly followed to avoid failure of crops due to the rearing of infected seeds. The Govt. Silk Farms are intended to produce all the disease-free eggs necessary for the island. This will be the only control Government can have in the successful development of the industry.

Cocoons:- The cocoons are purchased by the Department in a green state at remunerative prices. The present price is Rs. 2 per lb. The Department does not advocate the reeling of these cocoons by private sericulturists to control the production of uniform size raw silk so that the woven fabric may be of good quality. Silk reeling is now done in cottage reeling machines as the acreage of mulberry and the production of cocoons are not sufficient to instal a Steam Filature. When we plant 1,500 to 2,000 acres, a Steam Filature in a central locality will be an urgent necessity.

Raw Silk:- Raw silk turned out is being converted into woven fabric in hand looms at present. A scheme has been worked out to instal 3 Power Loom Factories for silk weaving in the Island. It is hoped that one of the factories will be located in the Jaffna District.

Appropriate Technology Services
121, POINT-PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. _____

SALT RESISTANT PADDIES

By MR. S. K. THURAISSINGHAM, B. Sc. (Lond.),

Diploma in Agriculture (Wye.)

(Agricultural Officer, Northern Division, Kilinochchi.)

The greater portion of the paddy lands in the Jaffna Peninsula and Islands border the lagoons. The pioneers who opened up these lands had to contend with various handicaps before they were assured of an yield off these lands. There still remains a fair acreage which man has failed to make full use of because of the frequent failures of crops due to saline conditions. In an article in this Souvenir, Mr. S. Kandiah, Assistant Chemist (soils) of the Department of Agriculture, describes briefly the causes of salinity. Due to neglect and ignorance of the cultivator a fair acreage of land which yielded high returns once are today abandoned because of salinity. There exists today the danger of more lands being abandoned for the same reason. It is therefore opportune to state briefly how this could be stopped.

In addition to the cultural methods recommended by the Assistant Chemist (Soils) of the Department of Agriculture, salt resistant paddies grown in association with the following will materially assist in solving the problem of salinity and once more utilising the abandoned lands to increase the production of paddy, viz :

1. The bunds should be high and well above inundation of sea water ;
2. Ploughing deep and harrowing frequently to keep the soil loose to prevent salts being brought to upper layers of the soil by capillary action ;
3. Burying of palmyrah leaves as deep as possible not only improves the structure of the soil but also prevents the salts being brought to the upper layers of the soil by capillary action ;
4. Transplanting salt resistant varieties of paddy in November after some rains had fallen is a sure way of getting a successful crop.

There are a few locally grown salt resistant paddies in addition to the commonly grown **Periya-Vellai** which also has this particular characteristic i.e. resisting excess of salt. They are **Savar-kuran** 4½ months in age, **Uvar-karuppan** 4½ months, and **Uvar-Vellai** 4½ months.

Two very widely grown paddies in Batticaloa District are **Uvar-Karuppan** and **Kallundai**, each of them 4 months. They are commonly grown in the Buffalo Island close to Batticaloa town and good crops are obtained in spite of the Island sometimes getting inundated with lagoon water during the cropping season.

Suduvi, 5 months, is grown in the Matara District and **Suramanian** in the Galle District.

There are four imported varieties which have given encouraging results. They are **Kagga**, **Belikagga**, **Pokkali** and **S. R. 26 B. Pokkali** has been grown in the Ambalangoda District with success and there is no reason why it should not do well here.

The Vadamaradchi Lagoon sea water exclusion Scheme will be completed in the near future. About 15,000 acres will become available. The Department of Agriculture will be undertaking extensive research into the methods of improving saline lands for paddy and garden cultivation. The methods of improvements most successful will be available to the cultivators and by their adoption it will be possible to improve the saline lands. Cultivators in touch with the Agricultural Instructor of the area will be able to obtain information in respect of the most useful methods and the varieties of paddy found suitable.

SALINE SOIL AND ITS RECLAMATION

By Mr. S. KANDIAH, Diploma of Agriculture, Poona,
(Assistant Chemist (Soils) Department of Agriculture)

Under certain conditions in the Dry Zone of Ceylon, where evaporation exceeds precipitation, soils tend to become saline. Heavy soils where subsoil drainage conditions are not satisfactory, are much more likely to develop salinity than others. Soils along the coastal tracts, where intrusion of sea water takes place may also turn saline. The salts contributing to salinity are the chlorides, sulphates, carbonates and bi-carbonates of sodium, the chlorides and sulphates of magnesium and to some extent those of calcium. The carbonates and bi-carbonates are the most toxic to plants, then come the chlorides and finally the sulphates. When these salts are present in fairly high proportions, the soil is said to be saline. The reaction (P. H.) of these soils may be alkaline, neutral or even acid. Since salts have a coagulating effect on the clay, saline soils are at first quite permeable i.e. water percolates through them fairly fast. When the salt content of the soil is low, but in such proportions as to prevent successful cropping, the salts often happen to be those of sodium and the soil is termed alkaline. Such soils have a high reaction value above P. H. 8. 0. and are very sticky to the feel and highly impermeable.

Prevention is better than cure and the aim should be to prevent the development of salinity by improving the structure of the soil and thereby increasing the rate of percolation. Organic matter, and in some instances lime stones are beneficial in this respect, but liming is not necessary for the soils in the Jaffna District. Subsoil drainage should be promoted by opening up drains at suitable intervals according to the nature of the

soil. Keeping the surface soil loose, by cultivating it, would also prevent the soil from turning saline, as salts below cannot come on to the surface.

Where salinity had already developed in a soil, measures to reclaim the soil should be adopted. These measures are cultural, agronomic or chemical. If a soil can be drained satisfactorily, cultural methods should prove satisfactory to reclaim it, otherwise resort to chemical means must be taken. The first operation necessary is to impound water for some time, for the soluble salts to get dissolved and then to release the water. A certain amount of the soluble salts can thus be washed away. What is left behind should be removed by means of subsoil drainage. The application of organic matter makes subsoil drainage more efficient. In India the application of mollasses has been found very effective in reclaiming saline soils.

Under certain conditions when the excess salts in saline soils are washed away, the soils become alkaline. In this condition it is very difficult to reclaim the soil by purely cultural methods and chemical means should be resorted to. The application of gypsum (calcium sulphate) in such cases proves beneficial. It may be observed in this connexion that the Salt Commissioner is able to supply gypsum at present at a low cost. Sulphur has been found to be much more effective in this respect, but the high cost would militate against its general adoption.

HINTS ON PLOUGHING

By MR. N. RASIAH,

Senior Assistant to the Divisional Agricultural Officer,
Northern Division.

Ploughing is the most important tillage operation for the farmer. An appreciable extent of paddy land in the Peninsula is left fallow owing to the difficulty in having it ploughed. Good draught bulls are scarce and the cost of ploughing per acre varies from Rs. 25 to Rs. 40.

To make ploughing easier and less expensive :-

- (1) **Plough early:** as soon after harvest as possible for the following very important reasons :-
  - (a) There will be more moisture in the soil at harvest time than a few days after harvest. The drier the soil the more tiresome and heavy it is for the bullocks to plough. Ploughing, when the soil is dry, leaves the land in heavy clods which requires another tillage operation to bring the soil to good tilth.

- (b) The weeds would be fewer and the soil could, therefore, be turned easily. When the land is very weedy the soil is not turned easily and the ploughing has to be stopped frequently to clean the plough parts.
- (c) The soil will retain more moisture. The earlier the soil is loosened and opened out and left rough and porous the more absorption of rain water takes place. The rain water that generally flows over the land, the soil of which is hard, compact and slow to absorb water, will mostly all get absorbed into the soil of the land that had been ploughed and left rough and porous.

(2) **Plough efficiently :** The average cultivator uses the country plough which does not plough efficiently because :-

- (a) It makes V shaped furrows and unploughed portions are left between the V shaped furrows. To overcome this defect, the cultivator ploughs and cross ploughs several times mainly to break the V furrows and make the ploughing to be of uniform depth everywhere.
- (b) It is a waste of time. One ploughing with the country plough is not enough. The same land has to be ploughed several times to get good tilth.
- (c) Weeds are not destroyed as they do not become buried. The country plough cannot invert the soil and bury the weeds. It can only loosen the soil.

(3) **To plough efficiently:** Use **mould board** plough which does three operations at one and the same time. It loosens the soil, breaks the clods into small granules by virtue of the shape of the mould board and it also inverts the soil. One ploughing with the mould board plough, with a light harrowing just before planting time, is enough.

Our local draught cattle are of small size and have not sufficient weight to work an average imported mould board plough. The best of our animals can work the **Ceres** plough which is about the smallest of the imported English ploughs. The **Ceres** has become popular with the Paranthan and Kilinochchi farmer. A **Ceres** plough now costs about Rs. 60. For the poor type of local draught cattle the Department of Agriculture has evolved the model **C & D** departmental plough which is quite similar to the country plough except for the fact that it is a mould board plough. The working parts of this plough are of iron which fast reduce the draught considerably for the amount of work done. The model Departmental **C & D** plough costs about Rs. 16. With the mould board plough one could plough half an acre per day of eight hours.

Specimens of the **Ceres** and the **C & D** ploughs can be seen at the Exhibition,

---

GRAZING GROUNDS FOR THE JAFFNA PENINSULA AND THE ISLANDS

By MR. S. P. THEIVENDRAPILLAI,

Divisional Revenue Officer, Thenmaradchi, Jaffna District.

“Aiyo! The product of all my hard labours has been entirely ruined by these cursed animals”. How often has this cry of despair been heard in our villages! It has reverberated through the past and will go on echoing through the future also unless effective steps are taken to combat the menace of stray cattle. In the Wanni also similar cries are raised by the farmer; but there the answer, if not always practicable, is easy—destroy the animals that damage the crops. The solution is, in that sense, easy in the Wanni because the intruders are mostly wild animals which are of no use to the farmer. The position is entirely different in the Jaffna Peninsula and Islands where the “cursed” animals are the domestic cattle that form an important aid to cultivation, an absolutely necessary equipment of the farmer. In a country, which is far removed from any form of mechanisation in cultivation, and where artificial manures are still only a new idea, the domestic cattle assumes tremendous importance in the sphere of agriculture which is, and will have to continue to be, the chief occupation of the people. Therefore the easy solution put forward in the Wanni cannot meet our difficulties. A way will have to be devised by which the domestic cattle could be kept and maintained near our homes without permitting them to destroy the agricultural wealth of the country, towards the production of which they themselves have contributed in no small measure.

The purpose of this article is therefore to explore the possibilities of providing grazing grounds for the cattle in the Jaffna Peninsula and in the Islands. Such a provision appears to be the only solution for this pressing problem. Before going into the question of providing grazing grounds let us briefly examine the existing position. The Jaffna Peninsula and the Islands are some of the most thickly populated parts of Ceylon. From the point of view of agriculture all arable lands where water facilities are available are under cultivation. The Jaffna farmer, with stoic calmness, born of years of toil on a land less favoured by Nature, labours night and day to produce fruits, vegetables, and yams, that can find a proud place in any market in the country. His motive power for cultivation and his chief source of manure is his cattle. They also provide him with the indispensable milk. In return for these services the farmer has to feed his animals. Now arises the big question—what is the fodder available? Almost instinctively, the Jaffna farmer has turned to his fairy God-mother—the Palmyrah, that divine tree which has sustained him, and supplied him with so many of the

necessaries of life. With a ready grace the palmyrah has lent a helping hand in this respect also: the leaves have been found to be a very nourishing and palatable food for the cattle. Unfortunately this source of fodder is not quite sufficient to meet the requirements. The next source then is the straw from paddy, *kurakkan*, *sami*, *varagu*, etc. These are still more limited and are very costly.

Then there are three other alternatives: (1) To keep the animals tied at home in a semi-starved condition (2) To let them loose to fend for themselves and (3) Periodical removal of the animals to distant parts in the mainland. The first position needs no examination. No farmer worth his plough will ever think of adopting such a course. The second leads to destruction of food crops, and obstruction of traffic on thoroughfares. (It has to be remembered that in a District where lands are owned in small plots and where fence sticks are very scarce, fencing the cultivated lands securely, to keep off the animals is well-nigh an impossibility.) The third alternative is a tiresome and wasteful procedure. Commenting on this migration, in a report to the Additional Land Commissioner, Mr. E. J. Rajaratnam, C. C. S., A. G. A. (E), Jaffna says:-

“Annually over 10,000 cattle from the Peninsula are driven for pasturing to the mainland of the Jaffna District and the Mannar and Vavuniya Districts, after the sowing season. This vast migration of both draught and milch animals is unique in that it does not happen in such numbers and so regularly in any other part of Ceylon. Night after night this great trek takes place when these very necessary adjuncts to agricultural prosperity and welfare are wearily coaxed to cover distances of between 60 to 80 miles in order to fend for themselves in the jungle areas of the Wanniar..... This tiresome and perilous journey is repeated when the animals are brought back to their usual habitation after about six months.”

This statement gives a vivid picture of the troubles and tribulations involved in this process.

It will therefore be conceded that the provision of grazing grounds is a very urgent form of assistance that will have to be rendered to the suffering farmer in this district. At the very outset the position will have to be clearly stated so as to avoid the project being swamped in a sea of technical difficulties. From the start the term “grazing grounds” has been advisedly used to drive home the idea that the scheme does not envisage the provision of elaborate “Pastures” where choice grass only will be grown. Of course such possibilities certainly need investigation, and where conditions are favourable steps will have to be taken to provide fodder of a high quality also; but it has to be admitted that all the

available grazing grounds in the Peninsula cannot be turned to high grade pasture, due to the intrusion of salt water from the adjoining lagoon, though it may be possible to grow a better kind of grass in selected parts of these areas. The chief idea however, for the present, is to provide enclosed areas into which cattle could be driven and left to graze on the available grass without their roaming all over the country side and destroying the food crops raised at great cost and labour.

A preliminary survey of the existing grazing grounds in the District has revealed the availability of the following extents of lands in the different Divisional Revenue Officers' Divisions: Vadamaradchi: 800 acres; Tenmaradchi: 2000 acres; Valikamam East: 2500 acres; Valikamam West: 500 acres; Islands: 600 acres; Punakari-Tunukkai: 3000 acres. In Karachchi Division apart from three blocks of 300, 500 and 600 acres respectively, a continuous extent of about 10,000 acres is available between Elephant Pass and Paranthan. Of this it has been found that at least 5000 acres could be taken up for improvement immediately. Even in the other Divisions the lands lie in extents running to several hundred acres in each separate block.

These areas have to be enclosed with barbed wire fence and useful trees like the gliricidia, planted all along the fence, will provide shade as well as fodder for the animals. Suitable other trees, e.g. grafted mango trees, also could be planted at different spots inside the area to serve as shade trees. Wherever possible quality grass such as Napier, Guinea Grass etc. could also be grown. The possibilities of growing such quality grass will be increased with the completion of the Jaffna Peninsula Lagoon Scheme which it is hoped would remove the salinity from a section of the Jaffna Peninsula Lagoon. Small ponds will have to be dug to find water for the cattle. The enclosed areas could be divided into three or more sections into each of which the animals could be driven on a system of rotation for a number of months so as to keep the grass available throughout the year. The care and management of these grazing grounds could be entrusted to the various Co-operative Agricultural Production and Sale Societies. The cost of such a scheme could be easily recovered by the sale of dung for manure and by charging a small fee for each animal admitted into the grazing grounds.

This is a brief outline of a project that is already engaging the attention of the Provincial Administration authorities in the Jaffna District and the Ministry of Agriculture and Lands. Details will have to be worked out and difficulties met and overcome as they arise. The scheme is well worth trying. A beginning will have to be made soon in selected areas where conditions are more favourable than elsewhere. It can be confidently asserted that when the scheme is fully translated into action it would provide a much needed relief to the farmer who is also mostly the cattle owner.

THE VADAMARADCHI LAGOON SCHEME

By MR. N. VETHARANYA SEYONE,

Divisional Revenue Officer, Vadamaradchi, Jaffna District.

Vadamaradchi is the name given to the Revenue Division in the Jaffna District which is the north-eastern portion of the Jaffna Peninsula. Three bridges connect this Division to the rest of the Peninsula from which it is separated by the lagoon known as the **Vadamaradchi Lagoon**.

In order fully to appreciate the importance of the Vadamaradchi Lagoon Scheme, it is necessary to look at it against a background of four very important geographical factors. They are :-

- (1) The very limited availability of arable land in the Peninsula.
- (2) The need for sufficient fresh water to irrigate all the available land.
- (3) The high density of population in the Peninsula.
- (4) The skill and industry of the Jaffna peasant in making very good use of his environment.

Agriculture is the most important occupation of the people of Jaffna. But only 28% of the land in the Peninsula is cultivated even by those who are undoubtedly the most industrious peasants of Ceylon. The scarcity of arable land and the large number it has to support explain why the average extent of land per family is as low as one fourth of an acre.

The garden lands of the Jaffna Peninsula "show at their best the remarkable skill, patience and industry of the Jaffna peasant".

Although only about 28 % of the land is cultivated, the Peninsula shows a very high density of population. The density per square mile is 331; but the average number of persons to the square mile of cultivated land is 1,616, the highest for the Island. **This indicates the importance of agriculture in the Jaffna Peninsula.** This importance has increased manifold during recent times owing to the fact that the regular flow of money from Jaffnese who had migrated to other lands *eg.* Federated Malay States, Straits Settlements etc. into the Peninsula has considerably decreased. Unfortunately, however, land utilisation is limited by two factors — facilities for irrigation and the extent of arable land.

The Vadamaradchi Lagoon Scheme is capable of removing these two limiting factors. It will wrest land from the sea and at the same time provide plenty of water for purposes of irrigation. Once the sea water is cut off from the Lagoon, the land now impregnated with salt could be made more arable. The reclamation of the Zuider Zee in Holland is an excellent illustration. Such reclaimed land will be suitable for paddy during the initial stages. Referring to land reclamation, Willcocks says (Egyptian Irrigation—page 140) “..... Rice is a crop which not only is not injured by a large proportion of salt, but which reclaims salt land.” Mr. K. Balasingham, Member of the Legislative Council, who had given much thought to this matter, stated in one of his articles as follows:-

In Ceylon too it has been our experience that where there is enough water or rain, saline soils are good for paddy, and that transplanted paddy seedlings on fields even when covered with slightly brackish water give an abundant crop. Tank bed cultivation in dry weather has been found to be most profitable in Ceylon as the soil is extremely fertile. Reclaimed sea bed will be found to be even more suitable for paddy. Into the Lagoons have been washed all the decaying vegetable matter and silt. In them are the deposits of sea weeds and of lime phosphates from the bones of sea animals. In Holland reclaimed sea beds have the best farms and rich meadows:—meadows which feed the finest cattle which have the best butter and cheese in the world.

The idea of converting the Vadamaradchi Lagoon into a fresh water lake by preventing the ingress of sea water to the Lagoon originated as far back as 1916 or even earlier. This Lagoon was cut by Tondaman (a Jaffnese) as an outlet channel for the drainage of the southern half of Vadamaradchi and parts of Thenmaradchi Division. At high tide during the dry season and when the North East Monsoon prevails during the wet season the sea water flows at a high level into the whole area covered by the Lagoon. Mr. B. Horsburgh C. C. S., Government Agent, Northern Province in 1915, thought that by stopping the flow of sea water into the Lagoon, the Lagoon could be converted into a fresh water lake. It was thought that by doing this the frequent inundation of the fields on the sides of the Lagoon by sea water (thereby destroying crops), could be averted and that the waste lands on the sides of the Lagoon which are saline by constant flow of sea water could be improved for cultivation.

As the flow of sea water into the Karanavai self-formed salt area was necessary for the formation of salt, it was decided to block the culverts on Chavakachcheri-Point Pedro Road and thus prevent the flow of sea water beyond that road. The scheme materialised only in August 1919 when the culverts were blocked by removable planks and a gauge reader was appointed to take daily readings of the levels of water on both sides of the culverts.

The 1920 heavy floods occurred and owing to the culverts being blocked the flood water in the lagoon rose up, breached the road and submerged the crops lower down. The runaway accommodation for the surplus water was insufficient and the planks were not removable easily without lifting conveniences.

In 1925 the Officer Administering the Government directed "The Irrigation and Public Works Departments to make investigations as to whether any appreciable portions of the Peninsula then rendered barren by periodical inundations of salt water could be reclaimed for cultivation by means of dams etc. to prevent the ingress of sea water the result of which would be gradually to convert the Lagoon usually filled with brackish water into fresh water Lagoons and to sweeten the land which was rendered sour by the salty deposits".

Slow but steady investigations and experiments continued to be carried out; and the usefulness and practicability of the scheme has now been fully realised by the Government.

In 1947 the Hon. Mr. D. S. Senanayake, then Minister of Agriculture and Lands, ordered that work on this scheme should commence immediately.

A million rupees was voted to proceed with the construction of a barrage at Tondaman-arū to convert the Vadamaradchi Lagoon into a fresh water lake.

"This will protect 15,000 acres of marginal lands now under pasture and marine vegetation, and will be reclaimed for productive cultivation of tobacco, onions, chillies and pulses, at which the Jaffna peasant is an expert.

About 8,500 acres of this area will be available for paddy during the wet weather. In money it means increasing the productive capacity of these lands by three million rupees annually, and as a means of livelihood for the Jaffna cultivator it would be what Kalawewa and Minneri Schemes are to the North Central Province cultivators.

The barrage which is 600 feet long with 18 gates will prevent the ingress of sea water to the Lagoon and collect the monsoon rains forming a fresh water lake with a water spread of 15 square miles. Impounding such a vast mass of fresh water will also improve the quality and capacity of the numerous wells in the area which now form the backbone of the agricultural life of the Jaffna people. Good, fresh water is the crying need of those most industrious and hard working people of the North. This need will now be met by the construction of Stage I of Vadamaradchi Scheme."

Work on Stage I of the Vadamaradchi Lagoon Scheme has been going on rapidly and smoothly since 1947 and in the near future one can expect to see about 15,000 acres of waste land brought under cultivation.

The importance of the availability of 15,000 acres of additional arable land to the inhabitants of the Peninsula can be seen if one considers the geographical factors peculiar to the Jaffna Peninsula. I have already shown how man's skilful use of the environment, in an area where land is very limited and the density of population is high, makes even a fraction of an acre of arable land extremely useful and important.

Parakrama Bahu the Great had exhorted his subjects with the following words :-

"Not a drop of rain should be allowed to flow into the ocean without first profiting man."

The present and the future generations of Jaffna owe a deep debt of gratitude to those persons who have fostered this scheme, and helped in its working, especially to our Prime Minister, the Hon. Mr. D. S. Senanayake.

THE PUTTUR TIDAL WELL

By MR. T. MURUGESAPILLAI

Divisional Revenue Officer, Valikamam East, Jaffna District.

The famous well at Puttur is really not bottomless. It has a bottom which was first sounded during the pumping trials held in August 1896. Many a story is narrated about this well by persons who have no knowledge of facts. There are so many wrong ideas about this well, that an attempt to record the facts about it for the benefit of all concerned is worth while.

The well has been in existence for centuries. The date of its origin is unknown. The "Thedchana Kailaya Manmayam," a Purana originally written in Sanskrit, contains a chapter entitled "Nava Saila Padalam," which describes the origin of this well. According to this source there was in existence a Hindu shrine in front of which was an underground cave wherein hermits retired for their Yogic practices. One day suddenly a water spout burst into existence completely submerging this cave. This Puranic source records that this well remained ever thereafter as a hallowed spot for Hindus. To this day the well is called and known as *Nilavarai* (Nila-Arai) in Tamil.

During the Dutch era in Ceylon, the authorities appear to have carried out investigations with a view to unravelling the mystery surrounding this well. But there are no records available to show what conclusions were arrived at. Sir James Emerson Tennant refers to this well in his writings and states that while approaching it on horse-back, the noise of the horses' tread gave the impression that they were riding on hollow ground.

Although the well roused the curiosity of all, the first major step to ascertain its capacity was taken in 1895. The Provincial Engineer of the Public Works Department in Jaffna at that time was entrusted with the work of carrying out pumping trials. The instruction was "to pump continuously for ten hours a day for ten days."

Mr. H. F. Tomalin, the then Provincial Engineer in Jaffna in his report to the Director of Public Works dated 29th August 1896, records: "On Tuesday 18th August pumping was commenced in accordance with the instructions contained in your letter No. 357 of 1st April 1896. The pumping was continued in terms of the instructions until the morning of 27th instant, when

although every precaution had been taken to keep the pump bearings cool, they became overheated, most probably from sand getting into the bearings and jamming them. This was unfortunate on the experimental pumping, but was unavoidable as clouds of sand are blown across the plain when the wind rises and there is no means of keeping this from getting into the bearings of either pump or engine."

The pumping trials of 1896 were thus abandoned. But the data collected at that time by Mr. Tomalin and embodied in his report are interesting. He pumped 388,000 gallons of water daily and he noted that for the first five days the level of the water was reduced to three inches below zero (i.e. original top water level). For the last four days however, "the pumped out water was replaced during the night, from which it may be inferred that the general level of the subsoil was sufficient during the period to sustain the level of the water at about two and a half inches below zero."

Soundings of the well in 1896 revealed that the depth was 145 feet on the northern side, 120 feet on the southern side, 136 feet on the eastern side and 121 feet on the western side. The depth in several places about the centre was 130 feet. Up to a depth of about 80 feet, the water was found to be good. From there the brackishness of water gradually increased until at a depth of 130 feet it was found to be brine impregnated with hydrogen sulphide.

After describing how he took samples of water at different depths, Mr. Tomalin records, "From observations thus made daily, there was not found to be any rise or fall in the brackish and salt water levels. The salt water is in my opinion rather water. It is clearly not sea water by the test. It is a pure brine, i.e. it is fresh water that has become saltish by infiltration through a soil containing salt. It is a well known geological fact that at great depths salt water is frequently met with. One such instance at a depth of 1999 feet occurred to my knowledge in a boring for water near the town of Northampton." Mr. Tomalin proceeds to describe the geology of the area surrounding the well and states, "There is then little doubt that this is an old sea bed and the well itself is a huge cavern 50 feet square with sides perpendicular to the ground and which at the water level recedes rapidly so that the well seems to be but an extensive cavern in this calcareous foundation."

After mentioning how future pumping trials should be conducted, Mr. Tomalin concludes: "I may here say that if I had sufficient tubing (about 130 feet) and appliances to pump from the level of the salt water, I am of opinion that it would be replaced with fresh water to a considerable degree".

In response to public demand for harnessing this well for agricultural purposes, another pumping trial was carried out in 1946. Two very powerful engines pumped at the rate of 4000 gallons per minute daily, when it was found that the salt water level in the lower reaches of the well was gradually rising while the top water level remained unchanged. There was a certain amount of recuperation during the night when there was no pumping. Nevertheless it was clear that the capacity of the well for agricultural purposes was limited. From data collected during the trials of 1946, it has been found that about 200 acres of land could be safely irrigated from this well.

The irrigation scheme for 200 acres has been prepared. The land owners who will come under it have accepted the scheme and have agreed to pay a water rate of Rs. 43 per acre per year. This charge is very low indeed when compared with Rs. 400 per acre per year which the farmer is paying for irrigating from wells with the aid of well sweeps and manual labour.

Perhaps due to the peculiar geology of the Jaffna Peninsula, there are other wells at Urelu, Navaly, Nallur, Tirunelveli, Vasavilan and Alvai similar to the one at Puttur. It will be useful if investigations and trials are carried out in a scientific manner, to determine the capacity and usefulness of these phenomena. Considering the possible benefit to the country, the money and time spent on such an investigation will be amply justified.

JAFFNA'S ISLANDS

By MR. R. SITHAMPARAPILLAI

Divisional Revenue Officer, Poonakari—Thunukkai, Jaffna District.)

Challenging the attention of the curious minded and the casual visitor and occupying nearly a hundred square miles are the islands strewn in the sea to the west of the Jaffna Peninsula. The inhabitants of these islands contribute more than their due share to the agricultural economy of the country and deserve a better place in the interests of the people than has been possible hitherto on account of the limited means of transport and communications.

SIRUTIVU, is the first of the islands to catch the eye as one gazes across the lagoon from the Jaffna Customs jetty or its vicinity. This is uninhabited. Yet, of an evening when the sky is clear and the weather kind and cool, the sight is so serene, the object beyond so inviting and so beautiful that the urge to visit it is irresistible. To school children it is famous as a place of picnic. Boats are available for those with a thirst to visit the island.

Further away lie the islands of MANDATIVU, LEYDEN, KARAINAGAR, ELUVATIVU, ANALATIVU, NAINATIVU, PUNGUDUTIVU and DELFT (popularly known as Neduntheevu). The total population of all these islands is close upon 50,000.

MANDATIVU, situated about one and a half miles off Pannai-Kayts road and three miles away from Jaffna Town, has a population of about 2,500 which is mainly agricultural. The chief cultivation is tobacco and manure is usually transported from the Poonakari area for this purpose.

KARAINAGAR is connected to the mainland by the longest motorable causeway in the Jaffna District—The Punnalai Causeway. Its closer proximity to the Peninsula has brought it greater development and prosperity. It is the terminus of a bus route at present served by the Valikamam West Bus Company. It has a population of about 12,000. The main food crop is paddy. Vegetables and chillies are also produced in large quantities, the cultivation taking place in paddy fields other than during the Kalapokam (wet) season.

LEYDAN. Ten minutes journey by rowing boat or horse ferry from Karainagar jetty brings one to the shores of Kayts.

in the island of Leydan. Kayts is administered by a Town Council. There is a Sub-Collector in charge of the port of Kayts. Crafts of various types such as *Vallams*, Dinghies, *Thornys*, Schooners and Motor launches frequent this port for goods and passenger transport. Pottery and tiles are amongst the merchandise brought in by schooners from India.

Kayts is the terminus for launch services to the various islands. Within one hundred yards of the jetty is the Kayts Resthouse and the Law Courts.

The chief cash crop is tobacco. Cow dung brought from distant Delft serves part of the manure requirements of the cultivators.

ELUVATIVU & ANALATIVU, These are three miles and five miles respectively from Kayts. The former is mainly sandy and land in general is not suitable for cultivation. Palmyrah plantations are found in abundance. These trees provide the only means of livelihood for the residents of Eluvativu. Basket making is an important cottage industry.

ANALATIVU, is reputed to possess the best soil in all the islands. Paddy and tobacco, besides vegetables, kurakkan and varagu are the main articles of food produced by the people. Hinduism holds unique sway over this island, as the entire population is Hindu.

One point serious enough to deserve mention is sea erosion which is very evident on the western shore of the island where the narrow rocky ridge is gradually being broken up by the waves. Before this is fully demolished, anti-erosion measures have to be adopted to save valuable agricultural land.

PARITHITHIVU. In between the islands of Eluvativu and Analativu is an uninhabited islet known as Parithithivu. There is no fresh water available here. Half hearted attempts at goat farming have been made now and then in this island.

PULIYANTIVU. To the south of Analativu and linked to it by a causeway of a hundred yards and facing Nainativu is the small island of Puliyantivu. There is a Sivan temple here. The soil is fertile. The island has gained importance as a health resort.

NAINATIVU. This island is unique as a place of pilgrimage for both Hindus and Buddhists. In recent years it has gained increasing importance as a religious centre for the Sinhalese Buddhists. This island is fairly well served by motor launches. The launches plying between Delft and Kayts also call here.

PUNGUDUTIVU, is about ten miles distant from Kayts. This island is connected by a causeway with the island of Leydan. This has also been linked up recently with the mainland by telephone and telegraphic services. There is an internal bus service.

The island has a population of nearly 9,200. An important cottage industry is mat and basket weaving.

DELFT. Bearing the name of a place in Holland, it brings to memory the historic associations of the Dutch period. It is popularly known as Neduntivu. The distance from Kayts jetty is about sixteen miles.

It is mainly a coral island. The top soil is extremely thin. A steady and good drinking water supply is to be found only in the western part of the island. Much is to be said for the industry of that section of the people who overcome nature's deficiency by building soil layers on stony plots of land by carefully collecting and carrying them from spots far away. Into such artificially created plots are planted vegetables, chillies and even tobacco. The chief grain cultivated is *Mondi* which is a substitute for paddy in this island.

Plentiful use is made of the palmyrah tree. Its toddy is both a drink and a food for the inhabitants. The *olas* (leaves) are used for roofing houses and the surplus quantity, which is fairly large, is in high demand at Analativu to which island boatloads reach to be buried in garden lands for providing humus to the soil. Mat making is an important cottage industry and the article finds a steady market in the peninsula.

The island has a bigger cattle population than any of the others. Goats and sheep are also reared in greater numbers than in the other islands. Bullocks in this island are small and hardy. They are not equipped with nose strings; instead the strings are passed round the horns. Controlling them when yoked to a cart is a feat providing amusement to a stranger.

The island possesses certain peculiarities and attractions that are the cause of an annual stream of visitors from all parts of Ceylon. The coral stone fences around compounds and the horses which roam about attract one's attention. In Delft West one can see the remains of a stable with the pillars still standing. Although the horse breeding industry has languished, the animals are there roaming wild and free in the vast open plain in the south. The number has now dwindled down and all of them are private property. Strange to say no animal is trained for use locally. Occasional captures and sporadic sales to outsiders take place.

In Delft Centre there is what is left of a Portuguese castle kept in a state of preservation by the Archaeological Department. The ancient massive walls still stand strong and firm and are worth being seen.

PALATIVU and IRANATIVU are two other islands lying further off towards the Poonakari peninsula. The first is an uninhabited island about twelve miles from Jaffna and eleven miles from Iranativu. It springs into prominence when an annual festival in honour of St. Anthony is held and pilgrims from all parts of the peninsula and islands flock there.

IRANATIVU with a population of 500 persons has an unproductive soil. There is no fresh water. Access to this island is difficult. Most of the inhabitants lead a nomadic life going to Mannar District and other places for work during the cultivation (paddy) seasons and returning to the Island afterwards.

ARTS AND CRAFTS OF JAFFNA

By Mr. S. SRINIVASAN

(Divisional Revenue Officer.)

The dawn of independance after centuries of serfdom has awakened in the minds of the people a national consciousness and a desire to revive the ancient cultural glories of Lanka of which any country could be proud. The Arts and Crafts that flourished during the time of the Kings of Lanka have to be revived both from the cultural and economic points of view. Many of these Arts and Crafts gradually died off due to lack of encouragement by the State and the inroads of western civilisation. The Festival of Arts and Crafts organised and celebrated successfully by the Art Society of Colombo, as part of the Independence Day celebrations during the first week of February 1949 has achieved a great objective in focussing the attention of Government and the people on the necessity of reviving Lanka's ancient Arts and Crafts. Jaffna contributed its share to make the Festival a success. It is heartening to note that the lead in this revival will be given by no less a person than the new Governor General, Lord Soulbury.

During the time of the Jaffna Kings many Arts and Crafts, which were peculiar to Jaffna, flourished. Most of them died off due to changes in habits and various other reasons. A few are surviving even to the present day. An attempt is made in this necessarily brief article to enumerate the various Arts and Crafts that flourished in Jaffna during the ancient times with the hope that public interest could be created for their revival.

The chief among these is *Dyeing with Chaya root*. Dyeing of cloth and palmyrah olas was practised in Jaffna for centuries. Chaya root is a root as thin as a thread and varying in length from 3 to 9 inches. A particular class of people in Jaffna called *Verkutti* made it their trade to find out and dig up these roots which were found in considerable quantities in places like the Island of Delft,

Chulipuram, Ilavalai, Manipay, in the Vanni, Mundampiddy and Mannar. There were three kinds of roots :- best, medium and mild distinguished by the smell. The roots are prepared for use in the following method:- The leaves are chopped off and the roots spread out in the sun for two or three days till all the moisture is gone. The dried roots are then pounded into fine powder. Four or five gallons of water are gently heated in a cauldron or earthen vessel and about a quart of *Chaya* root powder is put in and heated gently to about 110° F. The cloth to be dyed should be clean, white, free from starch and washed and dried. This cloth is put in the vessel containing the liquid dye and allowed to remain in the solution at that temperature for about two or three hours. The cloth is taken out and dried in the shade, washed in cold water and similarly dried again. The process is repeated twice again at temperatures of 140° F and 190° F. If alum is mixed with *Chaya* root powder, red *Chaya*-cloth is obtained. Wax is used to make designs and lines on the cloth. This dyeing process could be classified into (1) *Melu-keluthu* (literally: wax writing) and (2) *Thannir-eluthu* (literally water-writing).

Dyeing of Palmyrah leaves. The *olas* to be coloured are put into a cauldron or vessel together with a fair quantity of the bark of the tree called *naval* (blackberry) and tulip and boiled in water. After a few hours the *olas* get a purple colour. A green powder is used to give the *olas* green colour.

Cloth Weaving: Was practised in Jaffna as a cottage industry from ancient times. There were about 1,600 weavers and designers in Jaffna during the 17th century. "The Jaffna weaver takes his station under a shed where he stretches his warp thread (called *Nesavu-pa*) between two wooden rollers which are fastened to the floor by wooden pins. He digs a hole in the earth large enough to contain his legs when in a sitting posture and manipulates his crude wooden instrument".

Silk worms were reared and silk cloth also was woven in Jaffna.

Jewellery. The jewellery turned out by the goldsmiths of Jaffna were artistic and had their individual characteristics. Sir Emerson Tennent Says: "The goldsmiths of Jaffna are ingenious and excellent workmen and produce bangles, chains and rings whose execution is as fine as their designs are tasteful. Nothing is more interesting than to watch one of these primitive artists at his occupation seated in the open air with no other apparatus than a few clumsy tools, a blow pipe and a *chatty* full of sand on which to light his charcoal fire. Many distinguished Europeans including His Majesty King Edward VII, had taken with them some of the finest specimens of the work of the Jaffna handicraftsmen. *Nahas* or embossed jewellery was made of gold and silver." Filigree jewellery is peculiar to Jaffna and has won the admiration of many a man of taste and has also won medals at the Empire Exhibition at Wembley. A filigree broach won a gold medal recently at the Festival of Arts in Colombo. There are only one or two families of goldsmiths living today in Jaffna who could turn out filigree jewellery. A filigree jeweller loses his eyesight within a short time. Assistance could be given to him in the form of improved instruments and magnifying glasses.

Carpentry. Carpenters of Jaffna made vehicles, bullock carts, temple cars, agricultural implements and household furniture. Even today specimens of ancient carpentry works can be seen in the homes of families which preserve ancient culture and tradition. *Vahanams* or vehicles of Hindu deities were also made in Jaffna. There are even today many families who could make *Vahanams* of exquisite beauty and workmanship. They are lifelike in every detail and demonstrate the highly artistic sense of the Tamils.

Blacksmithy. Blacksmiths made household utensils, coconut scrapers, vegetable cutters, door hinges, locks and agricultural implements. There are many families which still produce fine specimens of these implements and household utensils. *Eluthani* (writing instrument) used by

ancients to write on palmyrah *olas*, was one of the peculiar articles made by the Jaffna blacksmiths.

Sculptors — known as *Sthapathis* made artistic images both in metal and stone for temples. Almost all the images in the Hindu temples of Jaffna were made in Jaffna.

Brass-foundry and Coppersmithy. Brass and Coppersmiths made cauldrons, pots, pans, oil lamps, trays and temple lamps. There are families at Vannarponnai and Nallur making such articles even at the present day. Nallur brass founders are still famous for casting temple bells.

Numerous are the Arts and Crafts that flourished in Jaffna during the glorious times of her kings. The inspiring and noble cultural heritage inherited from our ancestors should be handed down to the future generations and no time is more opportune than the present one when in the wake of Independence a general cultural revival is witnessed in all Eastern Countries. Jaffna cannot, therefore, lag behind but should contribute her full share in this cultural revival of MOTHER LANKA.

TOURISM IN JAFFNA DISTRICT

BY MR. X. M. SELLATHAMBU,

Divisional Revenue Officer, Islands.

Ceylon's scenic splendour is one of our greatest national assets. In the days of yore the fragrance of spices attracted many a Mediterranean merchant and Arabian adventurer but in recent times no visitor to our Island goes away without being charmed by Mother Lanka radiant in her newly won freedom.

Tourism is a well established and ever developing industry in many parts of the world. Prior to the war certain countries like France and Italy found money expended in the land by tourists a welcome help at times in bridging adverse trade balances. The pre-war tourist industry of Japan is one which any nation can copy with advantage. There is no reason why this industry should not be developed in Ceylon to a pitch of alluring efficiency as has been done elsewhere.

If the need for developing the tourist industry in the Island is great the necessity for initiating one in the Peninsula is no less important. Jaffna may present to the casual observer a dull and dreary appearance. The greenery of the south and the bracing air of the hills may not be present here, but there are in Jaffna several places with no less attraction for the travel lover than in other parts of the Island. There are pilgrim centres which offer peace and consolation to thousands who seek a haven from the cares and worries of a maddening world; sylvan spots and sea beaches which would gladden the hearts of sportsmen, bathers and swimmers; health resorts which restore vitality to the sick and the weary and finally places of archaeological and historical interest which provide a fruitful field for the research scholar and historian.

Pilgrim centres elsewhere have developed fast and grown up — with the provision of more amenities for food, drink, ablution and accommodation — from parochial to provincial and all island importance. Anuradhapura, Sripada, Kandy and Mihintale, with Mahiangana quickly emerging into prominence for the Buddhists; Kataragama, Munneswaram and Trincomalee along with Thiruketheeswaram pacing up into its pristine pre-eminence, for the Hindus; Madhu, Talawilla and Tewatte for the Roman Catholics; Adam's Peak, for Hindus; Beruwala and a number of shrines scattered all over the Eastern Province for the Muslims are striking examples of recent growth and development as pilgrim centres. Prominent religious shrines in the Peninsula, however, like the Kandasamy Kovils in Nallur and Maviddapuram, Naga-pooshany Amman Temple and other shrines like Sellachannathy and Vallipura Kovil for the Hindus, Sinna Madhu, Pullaveli and the rocky waterless islets of Kachchaitivu and Palaitivu for the Roman Catholics still continue to attract largely peninsular crowds. These can easily develop as pilgrim centres of all Island renown.

The only refreshing exception in the development of pilgrim traffic in Jaffna is the fast growth of Nagadeepa Vihare in Nainativu which now attracts over 10,000 Buddhist pilgrims from the south annually. Ten years back this centre of Buddhist devotion was non-existent but due to the tireless efforts of a devout Buddhist priest endowed with indomitable energy and enthusiasm this shrine now brings us in close touch with an ever increasing number of our Sinhalese brethren and their travels enrich our transport services and catering establishments.

Elephant Pass Rest House towering over the limpid waters of the lagoon offers excellent sojourn to sportsmen interested in big game across the mainland or in line fishing in inland waters. Iranativu ten miles off the west coast and about 25 miles south of Jaffna is perhaps the best spot for partridge shooting in the whole of Ceylon. Balasingham Beach, the Northern coast of Karativu and Vellaikaddatkarai in Leyden are attractive sea bathing resorts.

The mineral waters of Keerimalai, the curative propensities of which draw crowds daily together with the excellent resorts like Kankesanthurai studded all along the northern coastal strip are centres which, if properly publicised, would be eagerly sought after by those who yearn to vivify their health.

Jaffna is not wanting in sites of archaeological and historical interest. The Dutch forts at Pooneryn and Elephant Pass which once covered the entrances to the Peninsula from the south, the seagirt Hammenheil fort commanding the entry into Kayts harbour, the ruined Dutch fortresses in Leyden and Delft and the premier Dutch fort at Jaffna are few of the relics of a recent past. The researches at Kanderodai open up insight into a much earlier era.

There is also the Northern Archipelago which presents a site of scenic beauty quite different from the Peninsula. Exquisite sea bathing in the northern and southern coasts, a pony ride on the horse plains and a look at the ruined citadel of Vedarasan are good enough to tempt any one to Delft. The other Islands teeming with a daily increasing population possess charms and attractions which are peculiarly theirs.

A very important perhaps an absolutely essential requisite for the establishment and successful development of tourism is the existence of an efficient and up to date hotel keeping business. It would however be generally accepted that the Jaffnese who have blazed many a memorable trail, who have been luminaries in political and public life, who have graced the administrative services and the learned professions and won wealth in many branches of trade and finance, who have given the lead to the rest of the Island in the Co-operative movement — the Co-operative Hospital at Moolai, the only one of its kind in the East is a striking example of Jaffna's progress in this sphere — have failed so far to achieve any conspicuous prominence in hotel keeping and allied business undertakings. Well equipped and modern hotels are a sore need in the District.

For tourism, which but for occasional religious pilgrimages is almost non-existent in the Peninsula today, to become a flourishing industry in the district Tamils should learn quickly the methods of modern hotel-keeping. If, as a result of Government propaganda and publicity activities fostered by private agencies, certain spots in the Peninsula attract travellers, the existence of an efficient hotel service would be a parallel requisite for developing the industry. Another necessary adjunct for the development of tourist traffic is the availability of a well organised transport system possessing taxi and launch services that ensure speed, comfort and convenience and employing resourceful, courteous and tactful guides and receptionists.

It should be apparent to any one today that foundations on which the economic structure of the Peninsula have been built are beginning to crack. Roughly our wealth has been built up through three main

channels viz: salaried employment, Malayan incomes and tobacco cultivation. These avenues of income are fast withering away. We have no mineral wealth and practically very little permanent plantations. It is therefore, a matter of utmost urgency that the Jaffna Tamils should evolve new enterprises and inaugurate fresh business undertakings if their economy is to be prevented from disastrous deterioration.

The development of the tourist industry will open up new avenues of wealth. Tourism may not by itself produce wealth but it results in money being left behind in the land by outside travellers. The Jaffna man has done greater things and achieved fame in more difficult projects. The tourist industry — which would help to bring in additional wealth and also place us on the world map — is therefore one which he could easily develop with success.

GARDEN CULTIVATION IN THE JAFFNA PENINSULA

By Mr. T. BALASANTHIRAN,
Divisional Revenue Officer, Valikamam North.

Garden cultivation in the Jaffna Peninsula is almost synonymous with what is commonly known in the South as highland cultivation — the only difference being that even in paddy or low lands here, highland or garden crops are cultivated in some parts during the South West Monsoon period, after the harvesting of paddy. It is estimated that there are about 5,000 acres of garden lands in the peninsula. The periods of planting of different crops vary in many parts of the peninsula. For example, vegetables and chillies are planted in April or May in some parts whereas in parts of Thenmaradchi they are planted during October or November also. However, for purposes of estimation, the cultivation may be differentiated by the Monsoonal periods — the North-East Monsoon crop from about September to February and the South-West Monsoon crop from March to August. Not much highland crop can be grown during the wet North-East Monsoon period and it may be stated that the main season for highland or garden crops is the South-West Monsoon period.

The reddish soil region of the Jaffna Peninsula comprising parts of the Jaffna Maniagar's Division, Valikamam North, Valikamam East and Vadamaradchi Divisional Revenue Officers' Divisions is excellent for garden crops and it is chiefly in this region that garden cultivation is concentrated.

The cultivation programme usually observed in a typical village in the peninsula where garden cultivation is the main occupation of the majority indicates the rotation of crops that is followed. As for example in Iruvil village in the Valikamam North Division the programme is as follows:-

North East Monsoon Period.

September to November: Some lands which are set apart for tobacco are prepared and manured.

Tomatoes and certain varieties of vegetables like lady's fingers (Vendakka) etc., are planted.

November to December: Tobacco is planted on tobacco lands.

December to February : Harvesting of vegetables.

March : Harvesting of tobacco and preparation of land for sowing of thinai, sami, vegetables, etc.,

South West Monsoon Period.

April to May: Sowing thinai, sami and planting vegetables.

August to September: Harvesting of above crops.

During this period land used for tobacco is left fallow by some cultivators. Others continue to cultivate cereals and vegetables without extra manuring as tobacco is heavily manured.

Farmers, who cultivate sami, plant manioc and other varieties of yam along with sami on the same land as interplanted crops. After sami which is a 3 months crop, is reaped, yams continue to be watered. After harvesting sami, green gram is sown. Some sow kurakkan after thinai or sami. Thus it will be seen that the soil is made use of to the maximum possible extent but sowing and planting are done in such a way and with such variety of crops that the fertility of the soil is not exhausted. The Jaffna farmer has learnt by experience the value of rotation of crops and has been practising it for centuries. He also knows the type of manure that is beneficial to the various crops he cultivates. A table showing the types of manure commonly used by the Jaffna farmer for various crops are given below:-

Onions	Green manure preferably Adathodai, Kavilai, Poovarasu and Erukalai leaves followed by cattle manure. Goats are also penned on the land.
Tobacco	Green manure: Leaves of Poovarasu, Kavilai, Punku, dried stems of tobacco and cattle manure.
Chillies	Cattle manure
Vegetables	Cattle manure

King Yam	Cattle manure
Plantain	Cattle manure
Betel	Cattle manure.

As is well known watering is done by the primitive method of lift irrigation by means of well sweep and Paddai or ola bucket. As this method requires at least four men for its operation (2 men to balance the sweep, one to bale out and one to lead water) the farmers have solved this problem by taking turns to assist in irrigating each other's lands in the real co-operative way. Thus a complex system of co-operative lift irrigation has been evolved in all rural parts. How complex the system is may be gauged from the fact that when the writer once suggested the alteration of the time of watering by a certain farmer, in endeavouring to settle a dispute connected with the water rights of a particular well, it was pointed out to him that the irrigation of lands from about 100 wells within a radius of 2 miles would be affected. During watering periods each farmer will have a time table of his own to carry out. Such watering is usually done very early in the morning or late in the evening. A very small percentage of farmers use the chain and bucket system of lift irrigation involving the use of bulls.

Garden crops cultivated in the Jaffna Peninsula may be divided roughly into the following six groups :-

1. Vegetables
2. Yams
3. Cereals and pulses
4. Plantains
5. Tobacco
6. Betel

There are several varieties under each of the above groups and lack of space compels me to omit their enumeration.

It will be worthwhile to analyse the cost of production of two of the principal money crops cultivated:

**Cost of production of tobacco on
4 lachchams or 1,000 plants extent.**

	Rs.
1. Cost of feeding 8 heads of cattle used for penning on land for three months	300
2. Turning the soil once	10
3. Hire of goats for penning	50
4. Ploughing twice	15
5. Green manure—two full cart-loads	90

6. Burying green manure	...	15
7. Preparing beds and channels	...	12
8. Cost of young plants	...	10
9. Watering young plants	...	15
10. Enlarging beds and steadying young plants including weeding	...	10
11. Cost of one cart load of cattle manure for digging in		20
12. Watering for the season	...	60
		<hr/>
Total		Rs. 607

The price of the yield of tobacco from the 1000 plants extent would vary from Rs. 700 to Rs. 900 depending on demand and quality.

**Cost of production of onions on
4 lachchams or 1,000 plants extent.**

	Rs.
1. Six ploughings at Re. 1 per lachcham	24
2. 100 goats for 20 days at Rs. 4 per 100 for penning	80
3. Cost of 4 cwts. of seed onions @ Rs. 23 per cwt.	92
4. Wages of 3 labourers for preparing beds and channels	7-50
5. Planting @ Rs. 2-50 per lachcham	10
6. 20 Waterings with four men for a period of two months	60
7. Three weedings at Rs. 12 each	36
8. Cost of harvesting onions (10 labourers at Rs. 2 each)	20
9. Cleaning onions and cutting stems	25

Rs. 354-50

The average yield will be 25 cwts. which would fetch a price of Rs. 560 at the present guaranteed price of Rs. 22-40 per cwt.

The expenses under the various items shown against both the above crops would vary to a slight extent in various parts of the peninsula. Usually the farmers get operations shown against most of the items done according to fixed rates per 1000 plants — extent.

Having said about the various crops and the financial returns to the farmer from the major crops, I now refer to some of his difficulties.

Firstly fragmentation of agricultural holdings tend to reduce the extent of land available for cultivation thereby making it uneconomic for cultivation. It also creates conditions in which litigation and crime can flourish. Most of the disputes that administrative officers are called upon to settle, arise from such fragmentation of agricultural holdings and division of water rights.

Secondly the method of lift irrigation practised is costly and laborious. It is surprising that in these days of scientific advancement the Jaffna farmer should still cling to this antiquated method. A statement showing the time spent on lift irrigation as compared with irrigation with petrol pump is given below: One hundred and fifty buckets (Peeli Paddai) of water are required to irrigate one lachcham. To draw one bucket time taken is 12 seconds on an average. Therefore to draw 150 buckets, 1800 seconds or 30 minutes are required. To irrigate one lachcham therefore time taken is half an hour. To irrigate one acre or 16 lachchams the time taken would be 8 hours: 4 men are required for normal irrigation by well sweep. Therefore 32 man hours would be required to irrigate one acre. Assuming that one bucket (peeli paddai) normally carries 6 gallons, 900 gallons would be required to irrigate one lachcham on the above basis and 14,400 gallons (say 15,000 gallons) to irrigate 16 lachchams or one acre. Hence to irrigate (one acre) by drawing out 15000 gallons with the aid of manual labour and well sweep it would take 32 man hours. A 2" petrol pump draws 5,000 gallons in an hour. Hence 3 hours are needed for one pump to draw 15,000 gallons to irrigate one acre. One person can start the pump and also perform the rest of the work connected with diverting the water into the different beds. Hence with a pump, three man hours only are needed. Thus 29 man hours could be saved in the irrigation of one acre by the use of a petrol pump.

The colossal amount of man power and money wasted by the primitive method of lift irrigation can thus be seen.

At present the Co-operative Agricultural Production and Sale Societies which are functioning in each Divisional Revenue Officer's Division have been granted large sums of money as loans by Government for the purchase of suitable pumps. These Societies would purchase the pumps and issue them to the farmers after obtaining security of immovable property against repayment of the value of the pumps sold.

The Hon'ble the Minister for Industries is also carefully examining a proposal to utilise part of the excess electrical energy from the Cement Factory Power House for purposes of lift irrigation with the hope that the harnessing of electrical power may be cheaper than even petrol or diesel pumps. It is the anxious hope of the farmers that the proposal would prove a practicable one and would open out a new era for them.

Thirdly lack of manure (both cattle and green) in sufficient quantities within the peninsula makes it a costly item on the farmer's budget. At present manure is brought in large quantities by lorries, boats and carts at prohibitive cost. It is impossible for a farmer who is a small holder owning at the most an acre on the average to maintain his cattle all the year round. No managed pasture is available within the peninsula. It will therefore be very desirable if the Co-operative Agricultural Production and Sale Societies within the peninsula could make arrange-

ments with similar organisations in the South (where cattle and green manure can be got cheaply) to purchase manure and transport and sell it to the local farmers at reasonable rates.

Fourthly, theft of praedial produce is becoming a menace to the farmer in many villages. It has been the custom for farmers to leave their lands unfenced and when the crop matures it becomes a temptation to the would-be thieves. Farmers do not fence their cultivated land, as it would take up space which they cannot afford to lose, and they fear that a considerable portion of the manure in their gardens would be consumed by the live fence sticks. There are signs that the Rural Development Societies are becoming alive to this situation. Certain Rural Development Societies have organised night patrolling in the gardens by the farmers themselves. There is every hope that with the assistance of the Police and the vigilance of the farmers this menace could be stamped out.

Fifthly, plant pests are not uncommon and they cost the farmer considerable loss. The fire-ants which attack young plants of every variety, the bunchy top disease in plantains and the caterpillar which attacks bitter-gourd and other varieties of vegetables are commonly found.

Some Rural Development Societies are taking active steps to combat the fire-ant peril by the use of insecticides. The Co-operative Agricultural Production and Sale Societies have also ordered Plantain Disease Oil from the Agricultural Department on the advice of Rural Development Officers. It is proposed to sell the oil, which costs very little, to farmers who cultivate plantains so that this dangerous disease may be brought under control. The Caterpillar is found in many parts. The farmers pick these by hand, but they are too numerous to be exterminated in this manner. Spraying with insecticides recommended by the Agricultural Department is not being done, probably due to cost or ignorance.

Although the farmer in the peninsula is reputed to be a persevering and thrifty individual he has his weaknesses, the chief among them being his tenacity in following the beaten track. He looks askance at new methods and ideas unless they are proved to his satisfaction that they are better and somebody sets an example. In many parts one could find that markets are glutted with certain types of garden produce in certain seasons of the year thus lowering the demand for them. The wisdom of growing crops with an eye on the market is yet to be appreciated. It is true that certain crops can only be grown during certain seasons but some of them could also be grown during other seasons and there are many other useful and easily marketable crops which could be substituted.

In many parts lack of credit facilities is tending to make the poor farmer an easy prey to the unscrupulous money lender. Co-operative Credit Societies no doubt flourish in many agricultural areas

but their numbers are few. It should be the duty of the Rural Development and Co-operative Agricultural Production and Sale Societies to give publicity to the assistance such Societies are prepared to render.

The life of the Jaffna farmer is no doubt a hard one but he loves it. It develops in him a rugged independence and a spirit that brooks no defeat. The life he leads gives him robust health. He eats the produce of his land and is not entirely dependent on rice as the cereals that he grows are excellent substitutes for rice but the greatest drawback is the lack of cultivable land. Incessant cultivation of uneconomic units makes many a farmer the victim to the law of diminishing returns. The population on the other hand is increasing with the result that many landless cultivators who eke out their existence by cultivating leased lands are looking hungrily on the rocky wastes that spread for miles nearer home. These rocky lands can be converted into rich garden lands to provide productive employment to thousands within the peninsula itself. It is gratifying to note that Government is taking steps to experiment whether machinery could be cheaply employed for this purpose.

EXHIBITION—SECTIONS

- I. Agricultural and Industrial Products from each of the nine D. R. O's Divisions in the Jaffna District will be on show in separate stalls run by the D. R. Os. and their Headmen.
- II. Stalls will be run by the following Departments :
  1. Department of Agriculture.
  2. Department of Industries.
  3. Department of Co-operative Societies.
  4. Department of Fisheries.
  5. National Savings Movement.
- III. The following Firms will have stalls advertising implements, Irrigation pumps etc., necessary for agriculture and cottage industries :
  1. Messers Hoare & Co., Colombo.
  2. Messers Hunter & Co , Colombo.

ENTERTAINMENTS & REFRESHMENTS

- I. The following entertainments will be available :

(Tickets can be purchased on the grounds)

  1. Merry-go-round.
  2. Giant Wheel.
  3. Ocean Wave.
  4. Oriental Music.
  5. Baratha Nattiyam.
  6. Pony Rides.
  7. Pageant of Jaffna Show.
- II. The following refreshments can be had in the grounds on payment.
  1. Non-vegetarian lunch, dinner, tea &c.
  2. Vegetarian lunch, dinner, tea &c.
  3. Aerated Waters &c.

Note: All sales will be at approved rates.

Entrance to Grounds via College Road.

பொருட்காட்சி—பகுதிகள்

- I. யாழ்ப்பாண நாட்டிலுள்ள ஒன்பது காரியாதிகாரிமாரின் பகுதிகளில் உற்பத்திசெய்யப்படும் கமத்தொழில் கைத்தொழில் பொருட்களைத் தனித்தனி மண்டபங்களில் அவ்வப்பகுதிக் காரியாதிகாரிமாராலும் தலைமைக்காரராலும் காட்சியில்வைக்கப்படும்.
- II. கீழ்க்காணும் அரசாங்க இலாக்காக்களால் தனித்தனி காட்சி மண்டபங்கள் நடத்தப்பெறும்.
  - (1) கமத்தொழில் இலாக்கா.
  - (2) கைத்தொழில் இலாக்கா.
  - (3) கூட்டுறவு இலாக்கா.
  - (4) மீன்பிடி இலாக்கா.
  - (5) தேசிய சேமிப்பு இலாக்கா.
- III. கீழ்க்காணும் வியாபார ஸ்தலங்கள் கைத்தொழில், கமத்தொழில், லுக்குரிய ஆயுதங்களையும் நீர்ப்பாய்ச்சும் இயந்திரங்களையும் காட்சியில் வைப்பர்.
  - (1) ஹோர் கொம்பெனியார், கொழும்பு.
  - (2) ஹன்ரர் கொம்பெனியார், கொழும்பு.

வேடிக்கை விளையாட்டுகளும் போசன வசதிகளும்

- I. கிழே குறிக்கப்படும் விளையாட்டுகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (ரிக்கற்றுகள் காட்சிநிலையத்தில் விற்கப்படும்.)
  - (1) உல்லாச சுற்று இயந்திரம்.
  - (2) இராக்கத சக்கரம்.
  - (3) சமுத்திர அலை.
  - (4) கிழைத்தேச சங்கீதம்.
  - (5) பரத நாட்டியம்.
  - (6) குதிரைக்குட்டி ஏற்றம்.
  - (7) “ யாழ்ப்பாண வைபவ ” காட்சி.
- II. கீழ்க்காணும் போசனம், அங்கீகரிக்கப்பட்ட விலைக்கு விற்கப்படும்.
  - (1) மாக்கறிச் சாப்பாடு, தேநீர் முதலியன.
  - (2) மீன், இறைச்சிச் சாப்பாடு, தேநீர் முதலியன.
  - (3) சோடா முதலியன.

பொருட்காட்சிக்கு உட்பிரவேசம் கல்லூரித்தேருவால்

SYNOPSIS OF THE PROGRAMME

Monday—22nd August 1949.

- 3-30 p. m. Procession to the Exhibition Grounds from the Kachcheri Entrance.
  - 4-00 p. m. Opening of the Exhibition by the Hon. the Ministers of Agriculture and Industries.
  - 5-30 p. m. Organisers' Tea to the Ministers, &c.
  - 7—9 p. m. "Pageant of Jaffna" Show.
- Exhibition will be kept open until 11 p. m.

Tuesday—23rd August 1949.

- The Exhibition will be open from 9 a.m. to 11 p.m.
- 7 p. m. to 9 p. m. Concert, Baratha Natiyam and Musical Entertainment.

Wednesday—24th August 1949.

- The Exhibition will be open from 9 a.m. to 11 p.m.
- 5-30 p.m. to 8 p.m. Merla Chama.
- 9-00 p.m. to 11 p.m. Sathir.
- Entrance to Grounds via College Road.
-

நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள்

திங்கட்கிழமை—22-8-49.

- பிற்பகல் 3-30 மணி கச்சேரி வாசலிலிருந்து பொருட்காட்சி
மைதானத்திற்குப் பவனி.
- பிற்பகல் 4 மணி கௌரவ கமத்தொழில், கைத்தொழில்மந்
திரிமாரால் காட்சி திறந்துவைக்கப்படுதல்.
- பிற்பகல் 5-30 மணி கௌரவ மந்திரிமார்க்கு செயலாளரின்
தேரீர் விருந்து முதலியன.
- பிற்பகல் 7—9 மணி “ யாழ்ப்பாண வைபவ ” காட்சி.
- பிற்பகல் 11 மணிவரையும் காட்சி திறந்திருக்கப்படும்.

செவ்வாய்க்கிழமை—23-8-49.

- காலை 9 மணி தொடங்கி மாலை 11 மணிவரையும் காட்சி திறந்
திருக்கப்படும்.
- பிற்பகல் 7 மணி—9 மணி. சங்கீத நடன விழாவும் பரதநாட்
டியமும்.

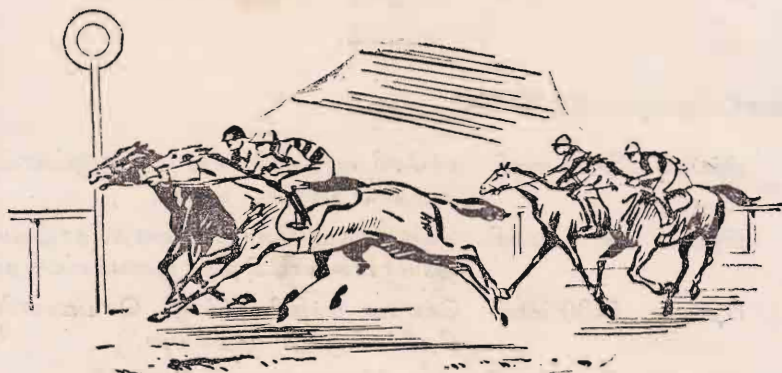
புதன்கிழமை—24-8-49.

- காலை 9 மணி தொடங்கி மாலை 11 மணி வரையும் காட்சி திறந்
திருக்கப்படும்.
- பிற்பகல் 5-30 மணி—8 மணி. மேளச் சமா.
- பிற்பகல் 9—11 மணி. சதிர் ஆட்டம்.

பொருட்காட்சிக்கு உட்பிரவேசம் கல்லூரித்தேருவால்

A SAVE BET

Five Year Savings Certificates

Purchase Price	Rs. 4-25	Rs. 8-50	Rs. 42-50	Rs. 85-00	Rs. 850-00
Denominational Value	5-00	10-00	50-00	100-00	1000-00

Gives 3.3% Compound Interest.

Twelve Year Savings Certificates

Purchase Price	Rs. 5-00	Rs. 10-00	Rs. 50-00	Rs. 100-00	Rs. 1000-00
Denominational Value	7-50	15-00	75-00	150-00	1500-00

Gives 3.5% Compound Interest

All Interest is free of Income Tax.

ALWAYS YOU WIN

National Savings Movement

COLOMBO 7.

இலேசாகச் சேமிக்கச் சேமிப்பு முத்திரைகள்

சம்பளம் மிகச் சொற்பமாய் இருந்தாலும் சேமிப்பு முத்திரைகள் மூலம் இலேசாகப் பணத்தைச் சேமிக்கலாம். 10 சதம், 25 சதம், 50 சதம், 1 ரூபா என்ற விலைகளில் முத்திரைகள் விற்கப்படுகின்றன.

இந்த முத்திரைகளை ஒட்டும் சேமிப்பு முத்திரைப் புத்தகங்களை இலவசமாக எந்தத் தபாற் கந்தோரிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சகல தபாற்கந்தோர்களிலும் அதிகாரம் பெற்ற விற்பனையாளரிடமும் சேமிப்பு முத்திரைகளை வாங்கலாம்.

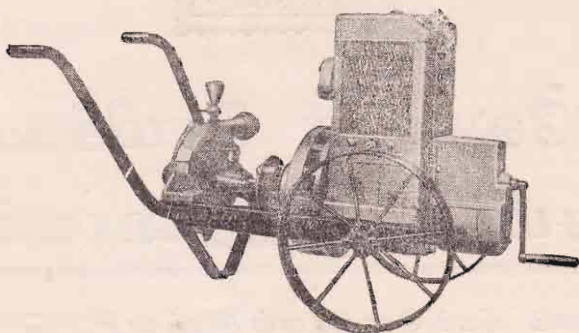
சிறுதுளி பெருவெள்ளம்

இலங்கைத் தேசிய சேமிப்பு இயக்கம்.

Bernard 2 H. P.

Water-Cooled

PORTABLE IRRIGATION PUMPS.

- Capacity 5000—6000 Gallons per Hour.
- Petrol Consumption -- One Bottle per Hour.
- Full Range of Spare Parts always available.
- Robust and Easy to Maintain.
- Hundreds in use throughout Ceylon by Government Departments, Co-operative Societies and Private Owners.

Sole Agents in Ceylon:

HUNTER & CO., LTD.

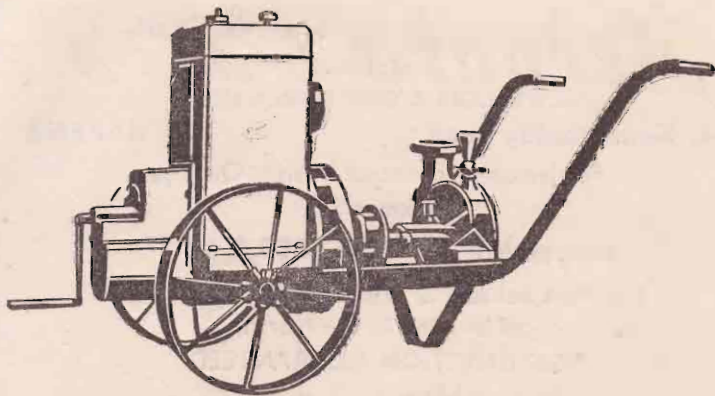
Front Street, COLOMBO.

Agents in Jaffna:

CEYLON MERCHANTS LTD.

Rajah Buildings—Grand Bazaar,
JAFFNA.

- ஒரு மணித்தியாலத்தில் 5000 கலனிலிருந்து 6000 கலன் வரைக்கும் இறைக்கலாம்.
- ஒரு மணித்தியாலம் 1 போத்தல் பெற்றோல் உடன் வேலை செய்யலாம்.
- எத்தருணத்திலும் பம்பைத் திருத்துவதற்குத் தேழுவையான உறுப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- காத்திரமானதும் லேசாக இயக்கி வேலை செய்யலாம்.
- தூற்றுக்கணக்கானவை இலங்கையில் எப்பகுதியிலும் பிரதானமாய் அரசாங்க சேவைப்பகுதிகளிலும், ஐக்கிய விளைபொருள் விபசாயப்பகுதிகளிலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் தகுதியானவையெனப் பாவித்துவரப்படுகின்றன.

இலங்கையில் தனி விறியோகஸ்தர் :-

ஹன்ரர் அன் கம்பெனி லிமிற்றெட்,
முன்தெரு, (Front Street)
கொழும்பு.

யாழ்ப்பாண ஏஜண்டுகள் :-

சிலோன் மேர்ச்சன்ஸ் லிமிற்றெட்,
ராஜா பில்டிங்ஸ்,
பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

Appropriate Technology Service
21, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No.

*****

K. Arumugampillai & Son,

Estd: 1900.

JEWELLERS & GEM MERCHANTS

64, Kannathiddy Road,

JAFFNA

For Jewellery of Latest Design, Quality,
Workman Ship.

Remember **"YAPPAN"**

The Most Reliable & Well Established Old Firm
of its Kind in the North.

"SATISFACTION GUARANTEED"

Jewels Made to Order

Prompt Delivery & Efficient Service.

Tele {grams: "YAPPAN"
phone: No. 118.

K. A. Kanagasabai,
Proprietor.

*****

*****

Achievement of Half a Century:-

H. S. T. & CO.

The Leading Textile House rendering satisfactory
services both in wholesale and Retail in the
Northern Province since the last 44 years on two
principles.

HONESTY & CONFIDENCE

Haji Sulaiman Tayoob & Company,

**GRAND BAZAAR,
JAFFNA.**

T'phone 78.

(Estd. 1905)

T'grams: TAYOOB.

*****

Phone: 161.

Telegrams: "Jewellers"

Four Good Reasons!

Why you should buy from us.

1. FAITH
2. FINENESS
3. DURABILITY
4. ECONOMY.

"JEWELLERS" for JEWELLERY
L. K. S. Lebbay Bros.

63, Kannathiddy, Jaffna.

**GOLD, SILVER, DIAMONDS, AND
MANUFACTURING JEWELLERS.**

**ORDERS UNDERTAKEN WITH
PROMPTNESS.**

Branches:-

137, Second Cross Street,
COLOMBO II.

145, Big Bazaar, TIRUCHIRAPALLY,
AND KAYALPATNAM, (India)

CAR PROSPECTS!

TO
OWN
A

ADDS TO ECONOMY.
ITS
DEPENDABILITY UNQUESTIONABLE.

EASY TERMS ARRANGED
TRADING-IN ACCEPTED.

DEALERS

R. CHELLIAH & CO.

Rajah Buildings,
JAFFNA,

Phone No. 54.

PUMPS

FOR ALL PURPOSES

*We have the right Pump
for the right job.*

Agents for

RAPIER

Portable SELF PRIMING
WATER PUMPS
and

PULSOMETER

HAND PUMPS

We shall welcome enquiries and be pleased to
assist in choosing the right pump for your
particular purpose.

WALKER SONS & CO. LTD.

Sub Agents:

Jaffna Co-operative Stores Ltd.

MASSEY-HARRIS

CAN BE
DRAWN BY
TWO BULLOCKS

IN USE
ALL OVER
THE WORLD

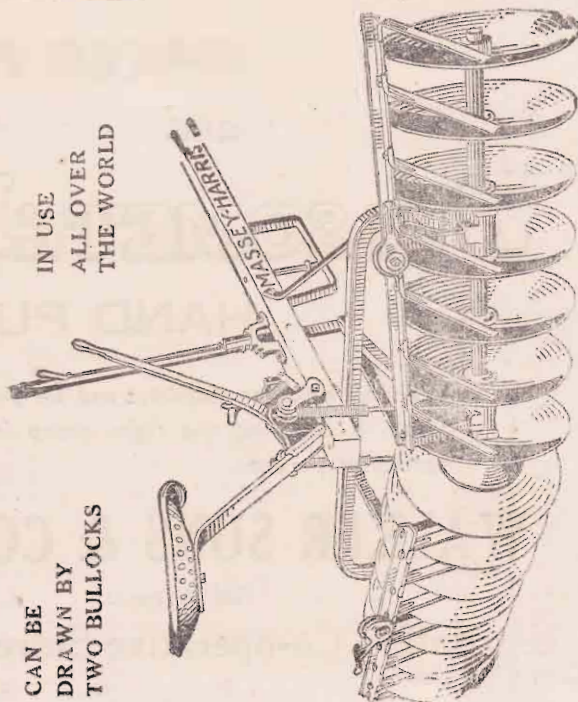
IDEAL
FOR USE IN CEYLON

DISC
HARROWS

16" DIAMETER DISCS

8 Disc size now available in stock

A strong, serviceable disc harrow. Arch is heavy angle shaped for greatest strength and strongly braced. Gangs are flexibly mounted for good work on uneven ground. Discs are best quality steel, properly tempered—a centre bumper of heavy steel plate relieves the end thrust. Effective foot controlled scrapers made of steel keep the discs clean. The oil-soaked hard maple bearings are durable and make for easy running. Alemite system insures convenient and thorough oiling.

SOLE AGENTS

HUNTERS

HUNTER & COMPANY LTD.

Telephone 3297—9, COLOMBO. P. O. Box 214.

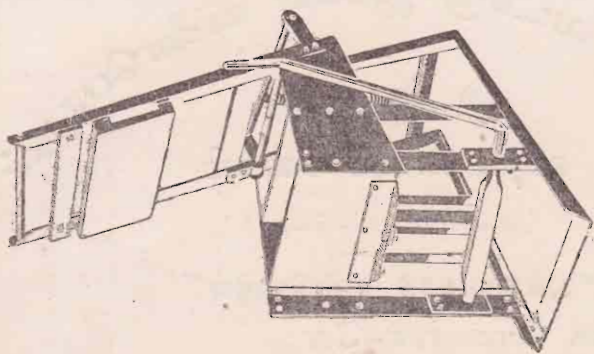

Yours the problem - Hunters Cement -Block Making Machines the answer!

Cement Building Blocks reduce building costs and provide a more lasting structure. Hunters machines are manufactured throughout in England from steel and are almost unbreakable—even when grossly abused. They are simple in operation and easily understood by unskilled labour. This ease in operation makes possible a large daily output of well made finished blocks.

- MODEL No. 2. For Making PLAIN SOLID BLOCKS Sizes 18" x 9" x 6" or 18" x 9" By any thickness up to 6" Also Makes HOLLOW BLOCKS with 2" Wall and Web Sizes 18" x 9" x 6" or 18" x 9" By any thickness up to 6".
- MODEL No. 3. For Making PLAIN SOLID BLOCKS, Sizes 18" x 9" x 6" or 18" x 9" By any thickness from 1" to 6". Also Makes TONGUED & GROOVED Solid Blocks 18" x 9" x 3" up to 6" thick.
- MODEL No. 4. For Making PLAIN SOLID BLOCKS Sizes 18" x 9" x 9" or 18" x 9" By any thickness up to 9".

SEND FOR ILLUSTRATED LEAFLET WITH
FULL DETAILS.

HUNTERS

HUNTER & COMPANY LTD.

Telephone 5297—9, COLOMBO. P. O. Box 214.

வலிகாமம் வடக்கு ஐக்கிய விளைபொருள்
உற்பத்தி
விற்பனவுச் சங்கம்
(மட்டுப்படுத்தப்பட்டது)

“ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு”

கண்ணியமிக்க கமக்காரர்களே !

எழுமின் ! விழிமின் !!

இச்சங்கத்தில் உடனே அங்கத்தவராகச்
சேருங்கள்.

இச்சங்க உதவியுடன் உற்பத்தியைப்
பெருக்குங்கள்.

பெருக்கியவற்றைச் சங்கமூலம்
விற்பனை செய்யுங்கள்.

பொருள் வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்து
வறுமையைக் களையுங்கள் ;
வாழ்க்கையை இன்புறச் செய்யுங்கள்.

“நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு”

கவனிப்பு :

வெங்காயம், காய்கறி வகைகள், பழவகைகள்,
தானியவகைகள் எங்களிடம் விற்பனைக்குண்டு.

காரியதரிசி

வலிவடக்கு ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி
விற்பனவுச் சங்கம்

சுன்னாகம்.

Phone No. 27.

காமாட்சி அம்பாள்

ஐக்கிய கைத்தொழிற் சங்கம்

நிர்வேலி — யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்தாபிதம் 1947.

இவ்விடத்தில் இரும்பு, பித்தளைப்பூட்டுகள், கத்தி, கோடரி, மண்வெட்டி முதலான ஆயுதங்கள், கிருஷிகப் பாவிப்புக்கு வேண்டிய எல்லா உபகரணங்களும், மரவேலைச் சாமான்கள் நெடுநாளைக்கு உபயோகிக்கக்கூடியதாகச் செய்துகொடுக்கப்படும்.

நெருப்பாலும், கள்வராலும் பாதிக்கப்படமாட்டாத இரும்புப் பெட்டிகள் (Iron Safe) வீட்டுப் பாவிப்புக்கு வேண்டிய இரும்புச்சாமான்கள், மரச்சாமான்கள் கைதேர்ந்த அநுபவம் வாய்ந்த நிபுணர்களால் விசேடமான முறையில் தயாரித்து விற்கப்பட்டுவருகின்றன.

புதிய முறையான யன்னல்கள், நிலைகள், கதவுகள், செடிப்பலகைகள், இரும்புக்கேற்றுக்கள் மிகச்சகாயமான விலைக்கு எடுக்கலாம்.

மணிக்கூடுகள், தையல் மெசின்கள், கிறாமபோன், முதலியனவும் அதற்கேற்ற நிபுணர்களால் பளுதுபார்த்தும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

கட்டிடவேலைகள் ஒப்பந்தமாகவும் செய்யலாம்.

பலகாட்சிகளில் அதிகமான விசேடபரிசுகள் பெற்றுள்ளோம்.

சலார் சகாயம்! வேலை விசேடம்!!

தவணைதப்பாது!!!

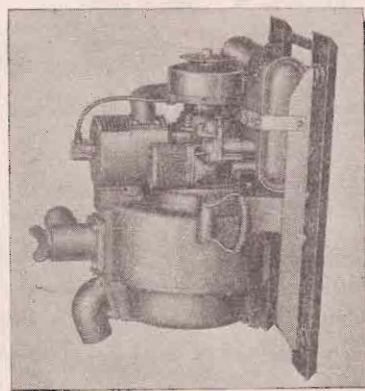
எவ்வித விபரமும் சங்கத்தொழில் நிலையத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

HOMELITE

LIGHT WEIGHT
PUMPING CHAMPION
GASOLINE ENGINE DRIVEN

1½", 2" & 3" Sizes Weight 45 lbs., 85 lbs., & 95 lbs.
Capacity 5500, 10,000, 15,000 Gallons per hour,
Ideal for farming & Irrigation of fields & for
fighting fires & for water supply.

EASILY CARRYABLE

WATCH a 13 year old Homelite 2" pump still in action.

Sole Distributors for Ceylon :-

CARRYABLE EQUIPMENT COMPANY,

VADDUKODDAI, CEYLON.

Consult the following owners of:-

THIS GENUINE AMERICAN HOMELITE PUMP

Ex. V. C. Chairman, Pandaterruppu

Dr. A. Ponniah, Ilavalai

Uduvil Girls' School

Ilavalai Convent

The D. R. O. Vali West

The Retired Maniagar Vali West

Dr. S. Subramaniam Retired P. S.

Mr. K. Chelliah, Overseer, Sandilipay

Mr. A. Egambaram, Pandaterruppu

Mr. R. Chelliah, Teacher, Manipay

Ex. V. C. Chairman, Tinnevely

Mr. V. K. Ranganathan, Trincomalee

Kokuvil V. C.

Changanai V. C.

Vaddukoddai V. C.

Karainagar V. C.

Mr. M. Kathiramalayan Mavidapuram

Municipal Council, Jaffna.

and numerous others who will bear testimony to the High Quality,

Practical Suitability & Comparative Economy of the

AMERICAN HOMELITE

AS COMPARED TO ANY OTHER PUMP.

Telephone: 66. Telegrams: "INTEGRITY"

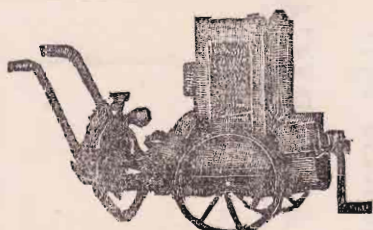
THE ALL—STEEL BICYCLE

Ceylon Merchants Ltd.

AGENTS FOR THE NORTHERN PROVINCE
FOR

Raleigh Bicycles, Bernard Pumps,
Spare Parts Etc.

RAJAH BUILDINGS,
(3rd Floor)
GRAND BAZAAR,
(Opposite Bus Stand)
JAFFNA.

BERNARD
THE WORLD FAMOUS PUMP

உலகெல்லாம் பிரசித்திபெற்ற

நலி சயிர்க்கிள்களுக்கும்

பெர்னாட் பம்புகளுக்கும்

வடமாகாண ஏஜண்டுகள் :

சுலோன் மேர்ச்சன்ஸ் லிமிற்றெட்,

“ராஜா பிஸ்டிங்ஸ்”, (3-வது மெத்தை)

பெரியகடை (பஸ் ஸ்டான்ட் முன்னால்)

யாழ்ப்பாணம்.

Telegrams: INTHIRAI

Telephone: No. 46.

C.S.K. Kandiah Chettiyar Firm

MANUFACTURERS OF BEST
COCONUT OIL AND POONAC
IN THE

JAFFNA DISTRICT

GENERAL MERCHANTS
& STEAM SHIP AGENTS

Proprietors of the

**JAFFNA INTHIRAI OIL
AND
RICE MILLS, JAFFNA.**

**TOWN AGENTS FOR SHELL
KEROSENE OIL**

**ALL KINDS OF LATHE WORKS
DONE AT MODERATE RATES**

Proprietors

Mrs. C. S. Kandiah Chettiyar
Mrs. C. S. Arumugam Chettiyar
C. S. A. Namasivayam Chetty

பத்திராதிபர் உரை

(திரு. J. M. சபாரத்தினம், காரியாதிபர், வலிகாமம் மேற்கு.)

கௌரவ மந்திரியார் திரு. டட்லி சேனாநாயகர் அவர்கட்கு எங்கள் மனமார்ந்த வரவேற்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்; யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்கு முன்னொருபோது வந்திருக்கின்றார்கள்; இஃது அவர்களது இரண்டாவது வரவு. அவர்களது நல்வாழ்வுக்கு எங்கள் பெருமகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதோடு, சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக அவர்கள் நாட்டிற்கு ஆற்றிவரும் உத்தம தொண்டுகளுக்கு எங்கள் நன்றியையும் மனமார்ந்த பாராட்டியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம். விவசாயத்தையே பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள்வாழும் இப்பகுதிகளில் விவசாய விருத்திக்கென எடுத்துக்கொண்ட எத்தனையோ திட்டங்களுக்கு இப்பெரியாரது பூரண ஆதரவு கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டைக் குளக்கட்டியை உயர்த்துதல், வவனி, வன்னேரி, அக்கரையன்குளம் முதலிய நீர்த் தேக்கங்களை மீண்டும் திருத்தியமைத்தல் முதலிய திட்டங்களை யெல்லாம் மிக்க சிரத்தையோடு அவர்கள் பரிசீலனைசெய்து வருவதும் மகிழ்ச்சிக்குரியதே. இந்தத்திட்டங்கள் உருப்பெற்று நடைமுறையில் வரும்போது 25,000 ஏக்கர் நிலம் அதிகப்படியாகப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பயன்படும் நிலையினை அடையும் என்பதை நினைக்கும் போது வருங்காலத்தைப்பற்றிய கவலை சிறிது குறைகின்றது. வடமராட்சிக் குடாக்கடந்திட்டம் 1950-ம் ஆண்டில் முடிவெய்தக்கூடும்; கடல்கொண்ட நிலத்தில் 15,000 ஏக்கர்வரையில் உழுது பயிர்செய்யத்தக்கதாகிய நிலம் நமக்குக் கிடைக்கும்; பரந்தன் பகுதியிலே மேய்ச்சல்நிலம் கொடுப்பதற்குரிய திட்டம் சமீபத்தில் ஆமோதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கௌரவ மந்திரியார் திரு. G. G. பொன்னம்பலம் அவர்கட்கும் எங்கள் மனமார்ந்த வரவேற்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம். யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலேயுள்ள விவசாயிகள் சார்பாக அவர் காட்டிவரும் சிரத்தைக்கு யாழ்ப்பாணம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் வருங்கால விருத்தி விவசாய முன்னேற்றத்தை மட்டும் பொறுத்ததாகாது; குடிசைத்தொழில் முதலிய தொழிற் பெருக்கத்தையும் வேண்டுகின்றது. விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய தொழிற்றுறைகளுக்கெல்லாம் இந்தநாட்டில் மின்சாரசக்தி சிறந்த சாதனமாகலாம் என்று இதுவரை நாம் கனவுகண்டுவந்தோம்; ஆனால் மந்திரியார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் அயரா உழைப்பினால் மின்சாரசக்தி எங்கள் கைகண்ட கருவியாக மிகவும் விரைவில் கிடைக்கப்போகின்றது. விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய துறைகளில் கையாளப்படும் சாதனங்களைத் திருத்தியமைத்துப் பொதுமக்களின் பொருளாதாரநிலையை அரசாங்கம் வளமுறச் செய்யாவிட்டால்,

நமக்குக்கிடைத்த சுதந்திரம் பயனற்றதாகும். எந்தப் பாரத்தையும் எந்தப் பொறுப்பையும் சுமக்கவல்ல இரண்டு பிரமர்கள் விவசாய மந்திரியாகவும் கைத்தொழில் கடற்றொழில் மந்திரியாகவும் கிடைத்தது எங்கள் அதிஷ்டமே.

1943-ம் ஆண்டிலே பல வட்டாரங்களிலும் தொடர்ச்சியாகப் பொருட்காட்சிகள் நடந்தன; கடைசியாக வலிகாமம் மேற்கில் நடந்த காட்சியைக் கௌரவ விவசாய மந்திரியார் அவர்களே திறந்து வைத்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப்பகுதி முழுமைக்கும் பொதுவாக மத்திய இடத்தில் பொருட்காட்சி நிகழ்கின்றது; கச்சேரியைச்சேர்ந்த மாச்சோலையைக் காட்சிக்களமாகப் பயன்படுத்த உதவிய மாகாண அதிபர் அவர்கட்கு எங்கள் நன்றி உரியதாகின்றது.

விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய துறைகளில் இப்போது வந்துள்ள சிறந்த சாதனமுறைகளைக் கமக்காரர் முதலிய தொழிலாளிகள் காணச்செய்வதும், இத்துறைகளில் அரசாங்கம் கொண்டுவரும் புதுத்திட்டங்களில் கமக்காரர் முதலியோரது மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதுமே இக்காட்சியின் பிரதான நோக்கமாகும். இந்த மலரில் வெளிவரும் கட்டுரைகளின் நோக்கமும் இதுவே. யாழ்ப்பாணப்பகுதியின் இன்றியமையாத தேவைகள் இரண்டின் அவசியத்தைப்பற்றியும் விவசாய மந்திரியாரதும் கைத்தொழில் மந்திரியாரதும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். நெற் செய்கைக்கும் பிற வற்றிற்கும் மழைநீரையே யாழ்ப்பாணம் எதிர்பார்த்திருக்கிறது. வானம் பொய்த்தால் கெல்வினாவும் இல்லை. கிணறுகளில் நீரும் இல்லை. ஆகையால் இந்தப்பகுதிகளிலே மழைநீரைத் தேக்கவைத்து நீர்பாய்ச்சுதலும், அதிகமானநீரைப் போக்குதலும் ஆகிய இரண்டு காரியங்களும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புள்ளனவாதலோடு விவசாயத்தோடும் மிகநெருங்கிய தொடர்புடையன. நீரோட்டநிலையைத் தெளிவுறுத்தும்பொருட்டு நில அமைப்புப் பரிசீலனையொன்று விரைவில் அரசாங்கம் இப்பகுதிகளில் நடத்த வேண்டுமென்பது எங்கள்விருப்பம். கிராமங்கள்தோறும் பரந்து கிடக்கும் சிறு சிறு குளங்களையெல்லாம் ஆழமாகத் தோண்டித் தர வேண்டியதும் அரசாத்தின் கடமையாகும். அவ்வாறு செய்யின் இக்குளங்களில் நீர்த்தேக்கம் அதிகரிப்பதோடு அயலிலுள்ள நிலங்களின் பசுமை நீடிப்பும் கிணறுகளில் நீர்ஊற்று வற்றாமையும் கைகூடும். இக்காரியத்தை விரைவில் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கியகடமைகளுள் ஒன்று.

தொழிற்றுறையில், பனம்பொருளராய்ச்சிச் சாலையொன்று ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம். தொழில் மந்திரியாரிடம் இவ்விஷயம் ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

யானை இறவிற்குத் தெற்கே நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்துள்ளங்கும் நிலப்பகுதியிலேயே யாழ்ப்பாணத்தின் எதிர்கால நன்மை தங்கியிருக்கிறது. மலையாளிலும் இலங்கையிலும் உத்தியோகம் பெறும் வசதிகள் சுருங்கிச் சுருங்கி வருகிறபடியால் எங்கள் வாலிபர்களெல்லாம் விவசாயத்தொழிலிலேயே விருப்பி இறங்கவேண்டும். இதைவிட வேறுகதி இல்லை. யாழ்ப்பாணத்திலும், வன்னிப்பகுதிகளிலும் கிராமியர் குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் நிலமெடுத்து விவசாயம் செய்வதில் விருப்பங்கொள்ளுனவோர் தொகை சிலகாலமாக அதிகரித்துவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இத்தகைய காட்சிகளால் விவசாயத்தில் ஆர்வம் பெருகுவதோடு, விசேஷமாக வாலிப உலகில் விவசாயப்பற்றும் விவசாயத்தொழிலும் பெருக்கமடையுமென்று நம்புகின்றோம்.

சுதந்திரம் கிடைத்ததின் விளைவாக விவசாயத்திற்கு வேகமான ஊக்கம் நாட்டில் பிறந்திருக்கிறது. இந்த ஊக்கத்தை வளர்ப்பதில் அரசாங்கம் உழைத்த அளவிற்கு எங்கள் பகுதி அரசியல் அதிகாரிகளும் உழைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு நாட்டைக்கொண்டு வந்த நன்மைக்கு எங்கள் மந்திரிமாரும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள்மட்டும் உரியவரல்லர்; எங்கள் மாகாண அதிபர் திரு. கட்சன் அவர்களது ஆர்வமும், உதவி மாகாண அதிபர் திரு. இராசாத்தினம் அவர்களது ஆர்வமும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கன.

விவசாய முன்னேற்றத்தின்பொருட்டுக் கஷ்டமறியாதுழைத்து வரும் விவசாய அதிகாரியார் திரு. துரைசிங்கம் அவர்கட்கும், குளங்களை யெல்லாம் திருத்தியமைத்து நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகளைப் பெருக்கும் தொண்டில் அயராதுழைத்துநிற்கும் எஞ்சினியர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கட்கும், ஒத்துழைப்பு இயக்கத்தை விவசாயம், கைத் தொழில் முதலிய துறைகளிலும் வியாபிக்கச் செய்துவரும் உதவி டிஜிஸ்தரர் திரு. குக் அவர்கட்கும் எங்கள் மனமார்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இந்த ஞாபக மலருக்குக் கட்டுரை வழங்கிய பெரியார்கட்கும், இதனை மலிந்த விலையில் எல்லார்கையிலும் கிடைக்கக்கூடியதாக விளம்பரங்களைத் தந்துதவியோர்கட்கும் எங்கள் நன்றியைக்கூறும் கடப்பாடுடையோம்.

தன் புதல்வர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட ஆர்வத்தோடு உழைக்கவேண்டுமென்பதே யாழ்ப்பாணத்தாயின் வேண்டுகோள். யாழ்ப்பாணமக்கள் இந்தநாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு உழைப்பேம் என்று மனம்நிறைந்த ஆர்வம் கொள்வார்களாயின், இந்தக் காட்சி பெரியதோர் காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டதென்று மகிழ்ச்சியடையலாம்.

விவசாய மந்திரியார் கௌரவ திரு. டபிள் சேனாநாயகர் அவர்கள் அனுப்பிய நற் செய்தி

1949-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு விவசாய கைத்தொழிற் பொருட் காட்சி நடக்கப்போகின்றது என்ற செய்தி அறிந்து மிகவும் மகிழலானேன். எங்கள் நாட்டின் பொருளாதார நிலையினை நோக்கும்போது, தேச மக்களது உள்ளங்களில் கிருஷீகம் கைத்தொழில் முதலிய முயற்சிகளில் சிரமத்தையும் ஆர்வமும் விளையத்தக்க காரியங்களில் ஈடுபடல் அதிக முக்கியமானதே.

எங்கள் நாட்டு மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு, எமக்குக் கிடைத்த அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தாவிட்டால், எங்கள் சுதந்திரத்தால் ஒரு பயனுமே இல்லை. கிருஷீகம் கைத்தொழில் முதலிய தொழில் துறைகளை விருத்திபண்ணி வளம் பெருக்குவதே பொருளாதாரத்தை வளர்க்கும் சிறந்த சாதனம். இந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பிரசாரத்தை அளிக்க வல்லதாகிய இக்காட்சியினை நடத்துவதுபற்றி எனக்குத் தனி மகிழ்ச்சி உண்டு.

யாழ்ப்பாணக் கிருஷீகக் கைத்தொழிற் பொருட் காட்சி பூரண நிறைவேடு நடந்தேறுகவென்பதே எனது மனமார்ந்த விழைவு.

Appropriate Technology Services
121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. _____

கைத்தொழில், கடந்தொழில்பகுதி மந்திரியார் கௌரவ திரு. G. G. பொன்னம்பலம் அவர்கள் விடுத்த நற் செய்தி

யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கப்போகும் கிருஷ்ணம் முதலிய தொழிற் பொருட்காட்சியின் ஞாபகமலருக்கு ஒரு நற்செய்தி அனுப்புவதற்குச் சர்தர்ப்பம் கிடைத்தமைபற்றி எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.

காலப்போக்கில் குடிசைத்தொழில்களே இந்தநாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையாக இருத்தலோடு அமையாது, இந்தத் தேசத்தின் உய்விற்குக்கூட மூலசாதனமாக அமையும் என்று என்மனதில் நெடுநாள் நிலவிய நெடிய கொள்கையின் உண்மையை இப்பொருட்காட்சியானது மிகவும் வலியுறுத்தும்.

சென்ற 18 ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் வந்திருக்கும் கிராமியர் குடியேற்றத் திட்டத்தின்விளைவாக, இதற்குமுன்னெல்லாம் அடிமைகளாகவும் நிலவுரிமையற்ற வெறுங் கூலிப்பிழைப்பாளராகவும் மதிக்கப்பட்ட உண்மை உழைப்பாளிகளுக்கு, இன்றியமையாத சாதனமாகிய நிலம் பங்கிடுசெய்து கொடுக்கப்பட்டுவருவது விவசாயத்துறையில் நிகழ்ந்த பெரியதோர் முற்போக்கானகாரியம்.

ஆனால் ஏனைய தொழிற்றுறைகளிலும் இத்தகைய வேகமான நிகழ்ச்சிகள் நடவாதிருந்தமை நாட்டின் துரதிஷ்டமே. இந்தக்குறை யானது தொழிற்றுறையில் முதற்றொண்டு ஆற்றும் சர்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்திருக்கிறது. சுருங்கிய கால எல்லைக்குள் எத்துணைவிரிவான காரியங்களைச் செய்துமுடிக்க மனித ஆற்றல் இடந்தருமோ. அவ்வளவு காரியங்களையும் செய்துமுடிப்பதற்கு ஆவனசெய்தலே எனது தீர்மானம்.

“குடிசைத்தொழில்” என்று சொன்னதும், கல்வியும் பயிற்சியுமின்றி, தக்க கருவிசாதனங்களுமின்றிச் சித்திரவேலைகளை ஓய்வுநோக்களில்செய்யும் கிராமங்களிலேயுள்ள சில தொழிலாளிகளே பலருடைய மனக்கண்முன் தோற்றமளிப்பர். இந்தத் தோற்றம் ஒருசிறு பகுதியையே குறிக்கும். என்மனதிலுள்ள எண்ணத்தின் பூரணதோற்றம் மிகவும் பரந்தது. சொந்தலாபத்தையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு முதலாளியும் அவரது கண்காணிகளும் நடத்தும் ஒரு தொழிற்சாலையில் நூற்றுக்கணக்கான கூலிப்பிழைப்பாளிகள் வேலைசெய்யும் முறையைப்போலல்லாமல், நாட்டின் பலபாகங்களிலும் பலப்பலவான திறமைவாய்ந்த தொழிலாளிகள் தத்தம் தொழில்களுக்குத் தாங்களே முதலாளிகளாகவும், இயந்திர சாதனங்களோடும், நிறைந்த தொழில்முறை அமைப்புகளோடும், தொழில்முறைவிருத்தியில் மேம்பட்ட மேற்றிசை நாட்டுமுறைகளோடும் நடக்கும் தொழில் இயக்கத்தையே, “குடிசைத்தொழில்” என்னும் பதங்கள் குறிக்கத்தக்கதாகக்

காரியங்கள் அமையவேண்டும். ஒரே முறையில் உட்கொள்ளமுடியாத பெரியதோர் கவனம்போன்று இக்கருத்து இருக்கலாம். இது தொழிலைப் பெருக்கும்கருத்தன்று; தொழில்முறையை மாற்றியமைக்கும் பெரியதோர் கருத்தாகையால் இக்கருத்திற்குரிய மதிப்பைக் கொடுக்குமாறு அன்பர்களை இரந்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இலங்கையின் தொழில்இயக்கத்தின் வேகத்தை எவ்வாறு குடிசைத் தொழில்முறையானது மாற்றிவிடும் என்பதை விரித்துச்சொல்வதற்கு இங்கு இடமில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விரிவான கட்டுரை யொன்று என்னை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. படிக்கவிரும்புவோர்க்கு அது கிடைக்கும். குடிசைத்தொழில்முறைவாயிலாகவே, உலகம்கண்ட உத்தம இயந்திரங்கள் பலவற்றை உண்டாக்கித்தந்த யப்பான் தேசத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதே இப்போதைக்குப் போதுமென நினைக்கின்றேன். பல ஆண்டுகளுக்குமுன் யப்பான் சாதித்துச் சித்தியடைந்த முறைகளை இலங்கைமக்கள் பின்பற்றும்நாளே அவர்களது வெற்றிநாள்.

இத்தகைய காட்சிகளால் பெரும்பயன்உண்டு. காணும்பொருள்களைக் கண்டமுறையில் செய்யவும், அவற்றைத்திருத்தி அமைக்கவும் இன்னும் புதுமுறைகளைக் கையாளவும், கருத்துக்களின் விளைவிற்குச் சாதனமாகும். பொதுமக்களுக்குப்போதிய வசதிகள்கிடைக்காமையால், இதுவரையும் இந்தத்துறையில் வளர்ச்சிதடைப்பட்டுக்கிடந்தது. இத்தகைய காட்சிகளின் விளைவாகக் கிளைக்கும் புதிய கருத்துக்களை உருப்படுத்திவளர்க்கும் ஆசையில் ஈடுபட்ட எம்மனிதனும் தன்கையும் கருத்தும் விரும்பிய சந்தர்ப்பங்களைப் பெறுவதற்குரிய ஒழுங்குகளைச்செய்து கொடுப்பதே எனது அமைச்சின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

இந்த நாட்டிற்கு அவசியம் தேவையானது இயந்திரசாதனைப் பயிற்சியே. வளரும்வாழிபர்களெல்லாம் பலவகைப்பட்ட இயந்திர சாதனைகளை ஆளும்திறமை பெறுதற்குரிய பயிற்சிகொடுக்கும் பயிற்சிச் சாலைகள் நாடுமுழுவதிலும் பார்து கிடக்கவேண்டும். இத்தகைய பயிற்சியியாபகத்தாலல்லவா மேற்றிசை நாடுகள் தொழிற்செழிப்பு எய்தின.

உடனடியான பயன் கிடைக்காவிடினும், நாட்டின் வருங்கால விளைவின் தகுதிபற்றி இக்காரியங்களுக்குச் செலவுசெய்வதில் யான் சிறிதும் உலோபங்காட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்க அதிகாரத்திற்கு ஊற்றுகவுள்ள நீங்கள் கிடைக்கும்வசதிகளையும் சாதனைங்களையும் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது உங்கள்கடமை.

இந்தப்பொருட்காட்சியின் பூரண நிறைவிற்கு என்பிரார்த்தனை. இவ்வார்த்தைகளால் சிலருடைய சிந்தனைகளாகுதல் இவ்விஷயத்தைப் பற்றித் தூண்டப்பட்டிருக்குமேல், எனதுமுயற்சி வினாகவில்லையென்னும் திருப்தி எனக்கு உண்டாகும்.

உள்நாட்டு, கிராமப் புனருத்தாரணப்பகுதி மந்திரியார்
கேளரவ திரு. E. A. P. விஜயரட்னே அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பிரிவு விவசாயப் பொருட்காட்சித் திறப்பு விழா
வின்போது பிரசுரிப்பதற்கென ஓர் நற்செய்தி அனுப்புமாறு “நினைவுமல
ரின்” பத்திராதிபரால் நான் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டேன்.

யாழ்ப்பாண வாசிகள், விவசாய முறைகளையும் ஆடு மாடு போன்ற
மிருகவளர்ப்பு முறைகளையும் சீர் திருத்துவதால் தங்கள் வாழ்க்கையை
மேனிலையடையச் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட சிரயத்தனங்கள் யாவை
யும் பல்லாண்டுகளாக நான் மனமகிழ்ச்சியோடு கவனித்துவந்தேன்.

ஐக்கிய இயக்கம் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் மிகவும் பலமாக
நிலையூன்றிவிட்டது. மிகக்குறுகியகால எல்லைக்குள் இத்துணை பெரும்
வெற்றிபெற்றது பாராட்டத்தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பிரிவின் விவசாய
முன்னேற்றத்தின் வருங்காலம், அங்கு இயல்பாகப் பொருந்தியுள்ள
தொழில் ஆற்றலினாலும் அதன்மேலுள்ள விருப்பத்தினாலும், உள்ள
படியாக விருத்தியடையும்.

வடமாகாணத்திற் புதிய தற்காலத்தொழில்களை ஸ்தாபனம் செய்
வதில் அரசினர் முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்றனர். இத்திட்டங்கள்
யாவும் மிகுவினைவில் நற்பலனளிக்குமென நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

எனதுமன ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

உணவு, ஐக்கிய இயக்கப்பகுதி மந்திரியார்
கேளரவ திரு. A. இரத்தியாகா அவர்களால்
அனுப்பப்பெற்ற செய்தி

1949-ம் ஆண்டு நடைபெறும் யாழ்ப்பாண நாட்டிக் கமத்தொழில், கைத்தொழில் பொருட்காட்சி ரூபக மலர்க்கு இச்செய்தியை அனுப்புவது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது.

யுத்த நெருக்கடிக்காலம் தொட்டி ஓயாது கூறப்பட்டிவந்த காரணத்தால், “அதிக உணவு பயிரிடுக” என்ற சுலோகம் ஆதியில்கொண்ட தூண்டும் சக்தியை இழந்து, கதையில் பரிகாசமாக, “ஓநாய்!” என்று கூவியது போலாகிவிட்டது. எனினும் உணவு மந்திரி என்றமுறையில், நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில், அதிக உணவு பயிரிடவேண்டிய அவசியத்தை மேலுமோர் முறை எல்லோர் மனதிலும் பதியவைக்க விரும்புகிறேன். உணவு நிலைபரம் இன்னும் மோசமாகவே இருக்கிறது; இச்சமாச்சாரம் உணவு மந்திரியிடமிருந்தே கிடைப்பதால் அதை எல்லோரும் நம்பவும்வேண்டும்; அதற்கேற்ற கடமை ஆற்றவும்வேண்டும்.

உணவு பயிரிடுவதில் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பிறர் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடிய விஷயம் மிக அற்பமேயாகும். இப் பொருட்காட்சி, யாழ்ப்பாணம் பயின்ற பாடத்தை மற்றோர்க்கும் அறிவுறுத்துமாயின், அதுவே இக்காட்சியின் தனிப் பெரும் சேவையாகும். முதந்தேவை பயிரிடுதல், அடுத்தபடியாக அறிவும் ஆற்றலும்கொண்டு பயிரிடுதலாகும். இவ்விரு நோக்கமும் கருதியே தேசத்தின் பலபாகங்களிலும் அரசாங்க ஆதரவில் ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுச் சங்கங்கள் தொடங்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றின் உதவியால் எங்கள் நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் முழு உணவையும் உற்பத்திசெய்து, தற்போது உணவு கொள்வனவிற்கு பிறநாடுகளுக்கு, மதிக்குறைவால், அனுப்பப்படும் பெருந்தொகைப் பணத்தைக் குறைக்கக் கூடுமென நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கமத்தொழில் மட்டும் அல்லாது கைத்தொழில் முதலிய ஏனைய பொருளாதார அபிவிருத்தித் துறைகளிலும் சீரிய பலனைத் தரக்கூடிய முறை ஐக்கிய மார்க்கமே என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இப்போது நடைமுறையிலிருந்துவரும் ஐக்கிய இயக்கம், இடர் பல ஏற்பட்டபோதிலும், திறம்பட வளர்ந்தோங்க வருகின்றது. சுதந்திரம்பெற்ற நம் நாடு முன்னேறி மற்ற நாடுகளுடன் முன்னணியில் நிற்க வேண்டுமானால் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நாம் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். செல்வம் குறைந்த நம்நாட்டில் நாம் பகீரதப் பிரயத்தினைப்பட்டே முன்னேறவேண்டும். இவ்வித தீவிர சுயமுயற்சிக்கு ஐக்கிய மார்க்கமே சிறந்த வழியாகும். ஓர் நற்பொருளைப் பார்த்ததும் பரிவுடன் ஏற்கும் பண்புடைய யாழ்ப்பாணமக்கட்கு இவ்விஷயத்தை ரூபகப்படுத்துதல் பொருத்தமுடைத்தன்று. ஆனால், அவர்கள் முன்போல எதிர்காலத்திலும், கூட்டுறவு முறையில் மேலும் பலதுறையில் இலங்கைக்கு வழிகாட்டிகள் ஆவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

இப் பொருட்காட்சி நன்று நிறைவேறவேண்டுமென எனது மனமார்த்த ஆசையைக் கூறுகிறேன்.

வர்த்தக மந்திரியார்

கேளரவ திரு. H. W. அமரகுரியா அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

ஒரு நாட்டில் இயல்பாகவுள்ள செல்வம் அந்நாட்டின் இயற்கை வளத்தை மட்டுமல்லாமல் மக்களின் பிரயாசத்தையும், உழைப்பையும் பொறுத்தது என்பதைத் தம்விடாமுயற்சியாலும் கடும் உழைப்பினாலும் யாழ்ப்பாண மக்கள் பண்டைக்காலந்தொட்டு நிரூபித்திருக்கின்றனர். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஊரையும் நானாவித விவசாயப் பொருட்களின் பேரளவே இத்தகுதிவாய்ந்த புகழுக்குப் போதுமான சான்றாகும். சீமெந்துத் தொழிற்சாலையையும் வேறு புதிய கைத்தொழில்களையும் இக்குடாநாட்டில் ஸ்தாபிப்பது எம் நாட்டின் எதிர்கால கைத்தொழில் விருத்தியில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு பிரபல்ய இடம் கொடுக்கக் கட்டாயம் உதவிசெய்யும்.

கமத்தொழில் கைத்தொழில் பொருட்காட்சியை அமைத்தவர்களின் ஆக்க வன்மையையும் அருஞ்செயலையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தப் பொருட்காட்சி பெரும் வெற்றியடையவேண்டுமென்பது என் விருப்பம்.

தபால், தந்தி மந்திரியார்
கேளரவ திரு. C. சிற்றம்பலம் அவர்களால்
தரப்பெற்ற செய்தி

தற்போதைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றகாலத்தில் தேசத்தில் நிலைவியிருந்த குடியேற்றநாட்டுப் பொருளாதார நிலைமையை மாற்றி தேசியப் பொருளாதார நிலைமையை உண்டாக்குவதே அரசாங்கத்தின் திட்டமான கொள்கையாகும். இவ்விதம் செய்வதாயின் கைத்தொழில் கமத்தொழில் முதலியன மிகவும் அபிவிருத்தியடையவேண்டும்; ஏனெனில் இலங்கையில் தேவையான உணவையும் உடையையும் உற்பத்தியாக்குதல் முக்கிய நோக்கமாகும்.

நெல் விளைவை கூடியமட்டும் பெருக்குவதற்காக பொருளாதாரமுறையில் பலன் தரக்கூடிய எல்லா நீர்ப்பாய்ச்சற் திட்டங்களையும் இப்போது செய்கைமுறையில் கொண்டுவருகிறோம். விவசாயத்திறமையிலும் விடாமுயற்சியிலும் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரனின் புகழ் பெரிதாயது. இவ்வித ஆற்றல் தேசத்திற்குத் தேவையான, மிளகாய் மல்லி முதலிய உதவி உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தியாக்குவதில் பேருதவியாகவிருக்கும். யாழ்ப்பாணக் கமக்காரரில் பலர் குடாநாட்டிற்குத் தெற்கேயிருக்கும் நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியுள்ள நிலங்களைப் பயிரிட முன்வருவார்களென நம்புகிறேன்.

பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட துணிகளுடன் போட்டியிடமுடியாது உள்நாட்டுக் கைத்தொழிற்சாலைகள், சென்ற வருடம் வைகாசி, ஜூனி மாதங்களில் மூடப்பட்டத் தொடங்கின. வேறு குடிசைக் கைத்தொழில்களும் இவ்வித பரிதாப நிலையை அடைந்தன. அப்போது நாம், இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக, இறக்குமதிக்கு கட்டுப்பாட்டையும் கூடிய சங்கவரியையும் விதித்தோம். ஆனால் “கைத்தொழில் பொருள் விகிதச் சட்டம்”மொன்று ஏற்படுத்துவதே மிகச்சிறந்த முறையெனக் கருதினோம். இவ்வித சட்டம் ஆக்கப்படுகிறதென்றும், கூடிய சீக்கிரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் ஒப்பேற்றப்படுமென்றும் நான் நாட்டின் பல பாகத்தும் உள்ள உற்பத்தியாளர்களுக்கு அறிவித்தேன். இப்போது இச்சட்டம் ஒப்பேற்றப்பட்டுவிட்டது. மந்திரிசபையில் அதற்குப் பொறுப்பாயுள்ள, முயற்சிகளுள்ள என் நண்பர் அச்சட்டத்தில் அளித்த வாக்கைத் திறமையாகவும் தாமதமின்றியும் நிறைவேற்றுவார் என்பதில் ஐயமில்லை. கைத்தொழிற் பொருட்களை உற்பத்தியாக்கும் எவரும் தங்கள் தொழில் பிறநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் விலைகுறைந்த பொருட்களால் நாசம் அடையுமென்று தயங்கவேண்டியதில்லை. கைத்தொழில் பகுதியாரின் அனுமதியுடனும் உதவியுடனும் எவ்வித குடிசைத் தொழிலையும் தொடங்கலாம். அப்பொருள்கட்டு நியாயமான பெறுமதி கட்டாயம் கிடைக்கும். இவ்விதமே “விவசாயப்பொருள் விகிதச் சட்டம்” கமக்காரனைக் காப்பாற்றும்

அக்காலத்தில் தேசிய சுதந்தர யுத்தத்தின் முன்னணியில் நின்ற தலைவர்களுள் யாழ்ப்பாணத்தவரும் இடம் பெற்றிருந்தனர். இக்காலத்தில் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்திற்கும் சுபீட்சத்திற்கும் நடைபெறும் போரின் முன்னணியிலும் யாழ்ப்பாணம் இடம்தேடிக்கொள்ளும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

சாவகச்சேரிப்பகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி
திரு. வே குமாரசுவாமி அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

நான், யாழ்ப்பாணப்பகுதி கிருஷ்கக், கைத்தொழிற் பொருட்காட்சிக்கு ஓர் வாழ்த்துச்செய்தி அனுப்புகின்றேன். இலங்கையின் பொருளாதார நிலைக்கு கைத்தொழிலுங் கமத்தொழிலுமே பெரிய அஸ்திவாரம். இற்றைவரைக்கும் யாழ்ப்பாண வாசிகள் தங்களுடைய உடல்வலிமையாலும் புத்திக்கூர்மையாலும் இலங்கை அரசாங்கத்திலும் மலாயாளிலும் உன்னத பதவிகளை வகித்துவந்தார்கள். ஆனால், பல காரணங்களினால் தற்போது அவ்வசதிகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன.

யாழ்ப்பாணவாசிகளுடைய, பொறுமை, திறமை, விடாமுயற்சி, பொருட்கட்டுப்பாடு ஆகிய தன்மைகளைக் கமத்தொழிலிலும், கைத்தொழிலிலுமே ஸ்திரமாக வழிப்படுத்தவேண்டும். கமத்தொழிலும் கைத்தொழிலுமே எங்களுக்குப் பொருளாதார ஸ்திரத்தைக் கொடுப்பதமல்லாமல் எங்களுடைய செயற்கைத்திறனையும் வழிப்படுத்தும்; ஆனால், எங்களுடைய, அதாவது தமிழ்ச்சாகியத்தாருடைய, பிறப்புரிமைகளாகிய சுயமரியாதையையும், சுதந்திரத்தையும் பாதிக்கமாட்டாது.

ஆனபடியால் யாழ்ப்பாண வாலிபர்கள் எல்லோருக்கும் நான்கூறும் புத்திமதி என்னவென்றால்: “நீங்கள் தீர்ச்செயல்கள் செய்வதற்குத் துணிந்து முற்பட்டு செழிப்புமிசைந்த பகுதிகளாகிய வன்னிமுதலிய இடங்களுக்குப் பரவவேண்டும். வெறுந்தரையாகிய யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு இருக்கப்படாது.”

யாழ்ப்பாண வாலிபன் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய சொந்த நிலத்தைப் பண்படுத்தித் தனக்குத் தன்குடும்பத்தினர்க்குத் தானே உணவு முதலிய மூலஜீவாதாரப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையுந் தேடுவான் என்பதே என்னுடைய பூரண நம்பிக்கை.

வட்டுக்கோட்டைப்பகுதி பாராளுமன்றப் பிரதிரிதி
திரு. K. கனகரத்தினம் அவர்களால்
அனுப்பப்பெற்ற செய்தி

யாழ்ப்பாணக் கமத்தொழில், கைத்தொழில் பொருட்களின் அபிவிருத்திக்காகச் செயலாற்றும் எல்லா மார்க்கங்களையும் ஒருமுகப் படுத்தியதற்காக யாழ்ப்பாணக் கமத்தொழில் கைத்தொழிற் பொருட் காட்சி அமைப்பாளருக்கு நான் எனது நன்றியைச் செலுத்து கிறேன். இத்துறையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிகவும் உதவியும் ஊக்கமும் தேவையாக இருக்கிறது. இலங்கையின் முக்கிய முயற்சி கமத்தொழிலே என்பதை எடுத்துக்கூற வேண்டியதில்லை. இத் தொழிலை மேலும் பரப்புவதுமல்லாது உலகமெங்கும் கையாளப்படும் நவீன இயந்திர சாதனங்களின் உதவியால், செய்கையில் இருக்கும் இடங்களில், உணவுப்பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் வேண் டும். கைத்தொழிற் பெருக்கில் மிகவும் முன்னேறி இருக்கும் பிரான்ஸ் தேசம் அமெரிக்க பண உதவியால் பெறப்பெற்ற பெரிய கமத்தொழில் ஆயுதங்களைப்பாவித்துத் தனது பொருளாதார நிலையைக் கமத்தொழில் முறையில் ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டது. மேலும், மின்சாரத்திட்டங்களாலும், கமத்தொழில் ஆயுதங்களை வேண்டுவதற்கு முக்கிய ஸ்தானம் கொடுத்ததாலும் பிரான்ஸ் அர சாங்கம் கமத்தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் ஊக்கமளித்திருக் கின்றது. எமது அரசினரும், கமத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்து இலங்கையை முன்போலக் கீழைத்தேச தானியசாலையாக்க இளமை யும் விடாமுயற்சியும்கொண்ட எங்கள் மந்திரியார்மூலம் போதிய அறிகுறிகாட்டி இருக்கின்றனர். நிலச் செழிப்பின்மையாலும் நீர்ப் பாய்ச்சல் வசதிக்குறைவாலும், யாழ்ப்பாணத்தில் கமத்தொழிலால் போதிய ஊதியம்பெறுதல் மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருக் கிறது. ஆதலால் கமக்காரரின் கஷ்டங்களை விவசாயப்பகுதியார் மிகவும் அனுதாபத்துடன் ஆராயவேண்டும். கமக்காரரும், தங்கள் பொருளாதார நிலைக்கும் ஏனைய காரணங்களுக்கும் பொருத்தமாய் இருக்கும் நவீன முறைகளைக் கையாளப் பின்வாங்காதிருக்கவேண்டும்.

உணவு விஷயத்தில் இலங்கையின் பரிதாபநிலைமை யுத்தகாலத் தில் நன்கு தெளிவானது. இன்றும் எமது உணவிற்கு நாம் பிற நாடுகளில் யாசிக்கிறோம். எங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி போதிய வருமானம் இருந்தும் உணவு விஷயத்தில் பிறரில் தங்கி

இருக்கிறோம். புதிய ஆறுவருடத் திட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் பெற வேண்டிய பங்கையும் ஊக்கத்தையும் பெறுமென நம்புகிறேன். நிலச் செழிப்பின்மையால் ஏற்படும் கஷ்டம்கருதி யாழ்ப்பாணம் மறு பாகங்களைப்பார்க்கிலும் கூடிய பங்குபெறுமென எதிர்பார்க்கிறேன். தற்போதைய காலநிலைக்கேற்ப, இளைஞர்கள், பிறநாடுகளில் திறமை வாய்ந்தோர் கமத்தொழிலை முக்கிய முயற்சியாய்க் கையேற்றதின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

கோப்பாய்ப்பகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. கு. வன்னியசிங்கம் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

நமது வருங்கால வாழ்வும், பொருளாதாரத்தறையில் சுபிட்சமும் நம்மக்கள் பெருந்திரளாக வன்னிப்பகுதியில் குடியேறி அவ்விடங்களில் ஏராளமான பிரதேசங்களில் கிருஷ்ணம் செய்வதிறான் தங்கயிருக்கிறது. இதுவரை நம்மக்கள் இவ்விஷயத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தாதது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே. இனியாகிலும் இவ்விஷயத்தில் கண்விழிப்பாக இருந்து பெருந்திரளான மக்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே, மன்றார், வவுனியா, முல்லைத்தீவுப்பகுதிகளில் நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியுள்ள இடங்களில் கிருஷ்ணம்செய்யவும் குடியேறவும் முற்பட வேண்டும் என்று வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பருத்தித்துறைத் தொகுதியின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி
திரு. தா. இராமலிங்கம் அவர்களின் செய்தி

அரசாங்கம் சனங்களுக்குச் சிக்கனமான சீவியத்தின் தேவையை அறிவித்ததும் எமக்கு அவசிய தேவையான பொருட்களை எங்கள் திறமைக்கு இயைந்த வகையில் கூடிய அளவு சிக்கனத்தோடு உற்பத்திசெய்யவும் இப்பொருட்களை இயன்ற அளவு குறைவாகவே பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யவும் முயற்சிக்கவேண்டும். இந்நோக்கம் மனோவிசிஷ்டமானதாகத் தோற்றக்கூடுமாயினும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் இலட்சியமாயிருக்கவேண்டியதே.

எவ்வளவு அதிகமாகப் பிறநாடுகளிடம் கொள்வனவு செய்கின்றோமோ அவ்வளவு அதிகமாக அந்நியநாடுகளுக்கு எங்கள் செல்வத்தை அனுப்புகிறவர்களாவோம். எவ்வளவு அதிகமாகப் பொருட்களை உற்பத்திசெய்கின்றோமோ அவ்வளவு அதிகமாக எங்கள் தேவைகள் குறையும். அன்றி அவ்வளவினதாக எங்கள் செல்வமும் பெருகும். இன்னும் எங்கள் சீவனத்துக்குப் பிறநாடுகளில் தங்கியிருக்கவேண்டி நேரிடும், இராஜிகம் தெய்விகமான சந்தர்ப்பங்களை விலக்கிக்கொள்ளவும்வேண்டும். ஏனெனில் இந்நாட்டின் வியாபாரம் செய்வது நல்ல இலாபத்தைப் பெறக்கூடியதாயிருந்தாலும் அந்நாடுகள் போர் காரணமாகவோ பஞ்சங்காரணமாகவோ அத்தகைய வியாபாரத்தை விரும்பாமலிருக்கவும்கூடும்.

ஆகையால் இன்றியமையாத பொருட்களை எமது நாட்டில் நாங்களை உற்பத்திசெய்ய முடியுமோ முடியாதோவென்னும் இயல்பை அறியவேண்டும். இலங்கை இப்போதுதான் தன்காலிலின்று (சுதந்தாமடைந்து) நடக்க (முன்னேற்றமடைய) முயல்கின்றது. எங்களுடைய விவசாய பாரம்பரிய அனுபவ அறிவு, நிலவசதி, ஜனசக்தி ஆகியவற்றைக்கொண்டு எங்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை உற்பத்திசெய்யலாமென என் நம்புகிறேன்.

இன்றியமையாத பிறபொருட்களான கடதாசி, மாம், கண்ணாடி, மை, சாயம் முதலானவற்றை இலங்கையில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருட்களைக்கொண்டு ஆரம்பிப்போம். நமக்காகவோ அந்நிய நாட்டினர்க்காகவோ இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட தொழிற்படுத்தப்படாத (மூல) பொருட்களிலிருந்து பொருட்களை உற்பத்திசெய்ய நாம் கருதக்கூடாது. கைத்தொழில் விருத்தியில் நாம் இன்று இருக்கும் நிலைமையில் அந்நியநாட்டாருடன் குறித்த துறையில் நாம் போட்டியிடமுடியாது. ஏனென்றால் நமது ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட குடியேற்ற நாடுகளேனும் எங்கள் தஞ்சத்தைநாடும் தேசங்களேனும் எங்களுக்கு கிவலை.

உணவிலும் பிற இன்றியமையாத தேவைகளிலும் எங்கள் நிலத்தைப் பொருள் ஈட்டுவதற்கான வழிவகைகளையும் பயன்படுத்திப் பூரணமாக எங்கள் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் தேவைக்கு அதிகமாகப் பொருட்களை உற்பத்திசெய்ய முடியுமேல் அவற்றை விக்ரிசம் செய்வதற்கு ஏற்ற நாடுகள் (சந்தைகள்) கிடைக்குமிடத்துமட்டும் அவ்விதம் செய்யலாம்.

நாங்கள் உபயோகிக்கக்கூடியனவும் அந்நியநாட்டினரின் தேவைக்குரியனவுமான பொருட்களுக்குத் தேவையான தொழிற்படுத்தப்படாத (மூல) பொருட்களை வைத்திருக்கலாம். உதாரணமாக தென்னையும் பனையும் எமது இன்றியமையாத தேவைக்குரிய பொருட்களை அல்லது தேவைக்குரியவற்றின் ஓர்பகுதியான பொருட்களை உற்பத்திசெய்வதற்குத் தகுந்த வளம் நிரம்பியவை. புஷ்டிகரமான அல்லது மருத்துவ பயன்தரத்தக்க பொருட்களை மேற்கூறிய மாங்களின் மூலப்பொருட்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்வேளையில் எண்ணப்போன்ற வட இலங்கைவாசி ஒருவன் “பனையின் பயனுள்ள ஓளவுதங்கள்” என்று ஆன்றோர் அருளிய அமிர்த மொழியை நினைப்பது மன்றி இப்பொருட்களை நெடுங்காலம் வைத்திருக்க உதவியாகப் புனிதமும் ஆழகும் கொடுத்தால் தென்னிலங்கையிலும் அயல்நாடுகளிலும் இவற்றிற்கு அதிக விலையுண்டு என்றும் நினைக்கமுடியும்.

கிருஷீகம், கைத்தொழில் என்னும் களங்களில்மட்டுமே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை விலக்கமுடியும். எங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்திசெய்யவும் தேசியச் செல்வத்தை விருத்தியாக்கவும் நம் நாட்டுமக்களுக்குத் தொழில் கொடுக்கவும் எங்கள் நாட்டின் ஜனசக்தியைக் கிருஷீகத்திலும் கைத்தொழிலிலும் பூரணமாகவும் இயைந்தவகையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். இது கிருஷீகம், கைத்தொழில், எல்லாரும் தொழில் பெற்றிருத்தல் என்னும் பிரச்சினைகளில் கருத்துடைய மத்திரிமார்களின் கூட்டு முயற்சியை வேண்டி நிற்கின்றது.

இப்பொருட்காட்சி இப்போதுள்ள எங்கள் பரிதாபமான நிலைமையை உணர்வதற்கும் எங்கள் ஜீவாதாரத்துக்குத் தேவையானவற்றை உற்பத்திசெய்வதற்கும் எங்கள் சக்திக்கு இயைந்த வகையான பொருளாதார வழிகளில் வேறு தேவைகளுக்கு உற்பத்திசெய்வதற்கும் உள்நாட்டில் கிடைக்கக்கூடியவற்றிலிருந்து எமக்கும் அந்நியநாட்டினர்க்கும் தேவையானவற்றை உற்பத்திசெய்வதற்கும் துணைபுரியுமென்று நம்புகிறேன். பிற நாடுகளிலிருந்து நமக்குத் தேவையான சிலவற்றை வாங்குவது எப்போதும் அவசியமாயிருக்கும். ஆதலால் எங்கள் நாட்டுப் பொருட்களை அவர்களுக்கு விற்பதனால் ஈட்டப்படும் செல்வத்தை அவர்களுடைய பொருட்களை வாங்குவதற்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

வடமாகாண அதிபர் திரு. P. J. ஹட்ஸன் அவர்களது நற் செய்தி

இந்தக் காட்சியை உருவாக்கும் பொறுப்பின் பெரும்பகுதி உதவி மாகாண அதிபர், யாழ்ப்பாண மணியகாரன், காரியாதிகாரி மார்கள் முதலியோர்மேல் தங்கி இருக்கிறது. அவர்கள் சிறிதும் மனங்கோணாது இம்முயற்சியில் ஈடுபடலாயினர். அரசாங்கமும் வேண்டிய பணத்தை வழங்கியது. யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு இத் தொண்டினைப் புரிதல் தரும்.

இந்தத் தீவகத்திலே கமக்காரன் என்று அழைக்கப்படும் தகுதி வாய்ந்தவன் யாழ்ப்பாணத்தவனே என்று அபிப்பிராயங் கூறிய எனது ஆங்கிலேயக் கமக்கார நண்பர் ஒருவர் சென்ற எல்லைவரைக்கும் என் அபிப்பிராயம் செல்லாவிட்டாலும், பல நூற்றாண்டுகளாகப் பருவங்கள்தோறும் பயிர்களை மாற்றி மாற்றிச் செய்யும் அந்த வழக்க மொன்றை எடுத்துக்காட்டுவதே யாழ்ப்பாணக் கமக்காரனின் பண்பாட்டை விளக்குவதற்குப் போதிய சான்றாகும். இலங்கையின் தென்பகுதியில் இன்றுவரைக்கும் இக்கிருஷ்ண தத்துவம் ஏட்டளவில் மாதிரம் நிலவி வருகின்றது. நவீனமுறையால் ஆதாயமுண்டா என்பதைச் செய்கைமுறையில் காட்டுமாறு வேண்டிநிற்பர் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர். பயன் உண்டு என்பது தெளிந்தபின், அஞ்சாது முயல்வதும் அரியபணத்தை நிலத்தினுள் உரமாகப்—பசனையாகப் பூட்டி வைப்பதும் அவர்கள் தளராது செய்வனவாம்.

சென்ற ஆண்டிலே பலபல வட்டாரங்களிலே பொட்டுகாட்சிகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்தன; வெற்றிகரமாயும் நடந்தன. இவ்வித வெற்றிக்கும் சித்திக்கும் முக்கியகாரணம் கமக்காரர் காரியாதிகாரி மாருடனும் கிராம விதானைமாருடனும் ஒத்துழைத்தமையே யாகும். ஆனால் இந்த ஆண்டில், யாழ்ப்பாணத்திலே மத்திய இடத்திலே, தென் பகுதிகளிலிருந்து கிருஷ்ண நவீனங்களையும் நீர்ப்பாய்ச்சல்துறை நவீனங்களையும் கொண்டுவந்துகாட்டும் பெரியதோர் காட்சி நடைபெறுகின்றது.

இம்முறை யாழ்ப்பாண மக்கள் அதிகமான ஒத்துழைப்பு அளிப்பதோடு, மந்திரிமாரின் வரவைக் கௌரவித்தும், காட்சியில் பெறும் புதிய அறிவைப் பயன்படுத்தியும் நற்பலன் பெறுவார்கள் என்பது எனது திண்ணமான நம்பிக்கை.

நிலத்தினை விருத்திபண்ணுதலும் உணவுப் பொருட்பெருக்கமும்—யாழ்ப்பாணப்பகுதி

கீரு. E. J. இராசாத்தீனம், C. C. S.

உதவி மாகாண அதிபர், யாழ்ப்பாணம்.

விவசாயப் பகுதியின் பிரசாரக் கிளையினர் ஒன்பது காரியாதி காரிகளின் வட்டாரங்களினைத்திலும் இதற்கு முன் சென்றறியாத தூரமான இடங்களிற்குட — விவசாயக் கைத்தொழிற் பொருட் காட்சிகள் நடாத்தி வேகமான பிரசாரஞ் செய்ததன் விளைவாக, 1948-ம் ஆண்டிலே உணவுப் பொருள் அபிவிருத்தி இயக்கத்தில் எல்லா விவசாயிகளிடத்தும் பெரியதோர் ஆர்வம் பொங்கியது.

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரருக்குச் சாதனமாகவுள்ள பெருங்குளம் இரணைமடுக் குளமொன்றே. இந்தக்குளத்தை அடுத்துள்ள வயல்களிற் கூட, முன் எப்போதுமில்லாத வகையில், பெருந்தொகையான நிலப் பகுதிகள் நெற்செய்கைக்கு வந்தது. 1948-ம் ஆண்டின் சிறப்பாக, காலபோகக் காலங்களிலே தான் விளைவும் ஏறக்குறைய 1,100,000 புசல்களாக இருந்தது. இதனைக் கண்டு பெரியதோர் காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டதாக மகிழ்ச்சியால் மடிந்திருக்க நியாயமில்லை. 1948-ம் ஆண்டிலே நெற்செய்கைக்கு 1,500 ஏக்கர் நிலம் புதிதாக — முன்னையிலும் அதிகப்படியாக — வந்தது. இதனை உணவுப் பொருள் அபிவிருத்தி இயக்கத்தின் ஆரம்பப்படியென்றே நாம் கருதுதல் வேண்டும்.

1948-ம் ஆண்டில் நடந்த பிரசார வேலைகளின் விளைவாக எனக் குப் பெரியதோர் ஊக்கம் பிறந்தது; விவசாயப்போட்டிகள், பரிசுகள், பிரசாரவேலைகள் முதலியவற்றிற்கு முன்னிலும்பார்க்க அதிகமான பணத்தை அரசாங்கத்தினிடமிருந்து 1948 — 49-ம் ஆண்டுகளுக்குப் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டுமென்னும் எண்ணமும் உண்டாயது. 1949-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் முடியுமுன் பெருந்தொகையான விவசாயப் பரிசுகள், காரியாதிகாரிகளின் வட்டாரங்களினைத்திலும் வழங்கப்படும். யாழ்ப்பாண மண்வெட்டிகள், பிறதேச மண்வெட்டிகள், இன்னும் வேறுவகைப்பட்ட விவசாயக் கருவிகள் பரிசுகளாக அளிக்கப்படும். யாழ்ப்பாணத்திலே விசேஷமாக மண்வெட்டிகள் இப்போது இறக்குமதி செய்யப்படுவதில்லை யாகையால், அவற்றைக் குறைந்த விலையிலும் பலவிதப்பட்ட நிலங்களில் உபயோகிக்கக்கூடிய முறையிலும் செய்து தருமாறு சமீபத்தில் என்னால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலையைத் திருத்தமாகச் செய்துதர ஒப்புக்கொண்ட இரும்புவேலைத் தொழிலாளருக்கு யான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எந்தவகையிலும் உணவுப்பொருட் பெருக்கத்தை வேகப்படுத்த வேண்டுமென்பதும், விவசாயிகட்குப் பொருளுதவியும் பிற உதவியும் கொடுத்து அதிகப்படி யான நிலத்தைச் செய்கைப்படுத்தவேண்டுமென்பதும் விவசாய மந்திரியாரின் பிரதான நோக்கமாக இருக்கின்றபடியால் அதிகப்படியான உணவுப்பொருட்களை உண்டாக்குவதில் தளராத ஊக்கமும் ஈடித்த முயற்சியும் கொள்ளத்தக்கதோர் மனப்பான்மையை விவசாயிகளிடத்து உண்டாக்கவேண்டும். அதற்கு இடைவிடாத பிரசாரமேயன்றி வேறெந்த வழியுமில்லை.

இந்த நோக்கத்தை மனதில்வைத்துக்கொண்டே, ஒன்பது காரியாதிகாரிகளும் யாழ்ப்பாண மணியகரானும் உணவுப்பொருள் அபிவிருத்தித் துறையின் பொறுப்பிற்குரிய அதிகாரியாகிய யானும் இந்த ஆண்டிலே விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய தொழிற் பொருட்காட்சி ஒன்றை மத்திய இடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தோம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குள்ளேயும் அடுத்த தீவுப்பகுதிகளுக்குள்ளேயும், எருவைச் சொரிந்து வெயர்வையைச் சிந்தித் தம் மாலியன்றளவு உணவுப் பொருட்களை உண்டாக்கிவிட்டதாக மகிழ்ச்சியோடு கைகட்டிக்கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணத்தவரை யுத்தகாலத்திலும் அதற்குப் பின்பும் ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சம் நடுங்கச் செய்தது. அதிகப்படியான நிலத்தைச் செய்கைப்படுத்துதல், உணவுப் பொருட்களைப் பெருக்குதல் முதலிய முயற்சிகள் திறம்பட நடக்க வேண்டின் அவற்றிற்குரிய வேலைகளுக்குக் குடாநாட்டிற்குள்ளேயும் தீவுப்பகுதிகளுக்குள்ளேயும் இனி இடமில்லை; குடாநாட்டிற்குத் தெற்கேயுள்ள, நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்து பார்துகிடக்கும் நிலப்பகுதியிலேயே அந்த வேலைகள் நடைபெறல் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாண டிஸ்த்ரிக்டிலே 480,000 மக்கள் வசிக்கின்றார்கள். சாதாரணமாக, மழையின்மை, அதிக மழை முதலிய இடையூறுகளில்லாதிருந்தால் 1,000,000 புசல் விளைவு யாழ்ப்பாணத்திலுண்டு. ஆனால் யாழ்ப்பாண மக்களனைவருக்கும் உணவு அளிப்பதாக இருந்தால் இன்னும் 4,000,000 அதிகப்படியான புசல் விளைவு வேண்டும். இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் 150,000 ஏக்கர் நிலமாகுதல் செய்கைக்கு வருதல்வேண்டும். இந்த நிலமையிற் ஒரு கேள்வி எழுவது இயல்பே. நிலம் எங்கே? நீர் எங்கே? யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு விவசாயம் மிகவும் சுருக்கமானது. சிறு துண்டு நிலங்களுள் ஓயாது உரம் ஊட்டிப் பயன்பெறும் முறையிலேயே அது நடக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போதுள்ள நிலமையிலும் பார்க்க விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு நிலம் இல்லை. வேறுவழியுமில்லை.

ஆகையால் யாழ்ப்பாணத்தவர் குடாநாட்டைவிட்டு வெளியே போய்க் குடியேறவேண்டியது அவசியமாகின்றது. யாழ்ப்பாண மக்

கள் உய்வதற்குவழி இதுவொன்றே. குடாநாட்டிற்குத் தெற்கே நீர் நிறைய உண்டு; நிலமும் நிறைந்த வளமுடையதாக இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே செய்யும் முயற்சிக்குக் கிடைக்கும் பயனிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு பயன் அங்கு கிடைக்கும். யுத்தத்திற்குப் பின்பு ஏற்பட்ட பொருளாதார, அரசியல் கிளர்ச்சிகளின் விளைவாக மலாயாவிலிருந்து 30,000 யாழ்ப்பாணத்தவர் எங்கள் சிறு குடா நாட்டை நோக்கி ஓடிவந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கும் கதயில்லை, இங்கும் கதயில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரருடைய ஆடு, மாடுகளை மெல்லமெல்ல இனம்மாற்றி உயர்த்தும்பொருட்டு திருநெல்வேலியிலிருப்பதுபோல் இன்னும் நாலு இடங்களில் விவசாயப்பகுதியார், எருதுகள் (மாப் பிள்ளை மாடுகள்) வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மூன்று இடங்களில் இந்த ஒழுங்குசெய்யப்படும்.

“யாழ்ப்பாணப்பகுதியில் மேய்ச்சல்நிலம்” என்னும் விஷயம் பற்றி இந்தமலரிலே ஒரு கட்டுரை வந்திருக்கிறது. பாரந்தனுக்கு வடக்கே ஒரு மேய்ச்சல்நிலம் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஆமோதித்திருக்கிறதென்ற விஷயம் யாழ்ப்பாணக்கமக்காரருக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியாகுமென்று நினைக்கின்றேன். யாழ்ப்பாணம்—கண்டி ரோட்டிற்குக் கிழக்காகவும், பாரந்தன்—முரசுமோட்டை ரோட்டிற்கு வடக்காகவும் 500 ஏக்கர்கொண்ட விசாலமான ஒரு காட்டை மேய்ச்சல் நிலமாக்குவதற்குரிய வேலைகள் வெகுசீக்கரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும்.

பாரந்தனில் ஒரு பட்டினம் அமைப்பதற்குரிய ஒரு திட்டம் உருவாகிவருகின்றது. அதற்குரிய அளவுவேலைகள் முதலியனவெல்லாம் பூர்த்தியாய்விட்டன. இரணைமடுக்குளத்திட்டத்தின்கீழ் வயல் உடையோர்க்கெல்லாம், வீடுகட்டிச் சூடியிருத்தற்குரிய மேட்டுநிலம் 700 ஏக்கர்வரையில் வெகுவினாவில் கிடைக்குமென நினைக்கின்றேன். யாழ்ப்பாணம்—கண்டி ரோட்டிற்குக் கிழக்காகவும், பாரந்தன்—முரசுமோட்டை ரோட்டிற்கு வடக்காகவும் உள்ளது இந்தநிலம். ஆகக் குறைந்தது 250—300 வயற்காரர்கள் அல்லது செய்கையாளர்கள் சேர்ந்து ஒரு சிறு பட்டினத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாமென நினைக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும்

தீவுப்பகுதியிலுமுள்ள கிராமக்குளங்கள், சிறுகுளங்கள், வாய்க்கால்கள் முதலியன.

1947-ம் ஆண்டிலும் 1948-ம் ஆண்டிலும் 21 வாய்க்கால்கள் திருத்தப்பெற்றன. 16 நீர்த்தடைகள் நிறுவப்பட்டன. அழிந்து போன 16 கிராமக்குளங்கள் தோண்டப்பெற்றன, அழிந்தும் சிதைந்

துங் கிடக்கும் வாய்க்கால்களையும் குளங்களையும் திருத்தியமைப்பதின் அவசியத்தை உணர்ந்த கிராமவாசிகள் இந்தப்பகுதிகளிலேயுள்ள குளங்கள், வாய்க்கால்கள் எல்லாம் திருத்தப்படல் வேண்டுமென்று ஒபாது கிளர்ச்சிசெய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த வேலையைச் செய்துமுடிப்பதற்கு அரசாங்கமும் இணக்கமாக இருக்கின்றது. பயிற்சிபெற்ற உத்தியோகஸ்தர்களை போதாமையால் 1949-ம் ஆண்டு மேமாசம்வரைக்கும் இந்தவேலைகள் முன்னேற்றமடையாதிருந்தன. எனினும் இரண்டு வாய்க்கால்கள் ரீரோட்டமுறைக்கேற்பத் தோண்டப்பட்டும் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நீர்த்தடையும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்க்காணப்படும் வேலைகள் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1949-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் முடியுமுன் முடிவடைய இருக்கின்றன :-

- 4 கிறுகுளங்கள்.
- 3 கிராமக்குளங்கள்.
- 18 நீர்த்தடைகள்.
- 13 வாய்க்கால்கள்.
- 16 துவவைகள்.

1949—50-ம் ஆண்டில் இன்னும் அதிகமான வேலைகள் நடைபெறும்

நிலங்களை விருத்திசெய்தலும் குடியேற்றமும்

நிலங்களை விருத்திசெய்தற்கும் விவசாயக்குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கத்தால் இந்த டிஸ்திரிக்டிலே காலத்துக்குக்காலம் பெருந்தொகையானபணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. பிரதானமாக ஆணையிறவிற்குத் தெற்கே ரீர்ப்பாய்ச்சல் வசதியுள்ள இடங்களிலேயே அதிகமான செலவு நடந்திருக்கிறது. 1947-ம் ஆண்டு முடிவதற்குமுன் 800 ஏக்கர் காடு அரசாங்கச்செலவில் வெட்டித் திருத்தி நெற்செய்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1948-ம் ஆண்டிலே இங்கு குடியேறப்போகும் மக்களுக்கு வீடுகட்டும்பொருட்டு 640 ஏக்கரும் மேய்ச்சல் நிலத்திற்கென 590 ஏக்கரும் காடுவெட்டித் திருத்தப்பட்டது. இரணைமடு-கிளிநொச்சி பழைய குடியேற்றத்திட்டத்தின் கீழ்நிலம்பெற்ற 62 பேருக்கும் நிரந்தரமான வீடுகள்கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. பாரதன் புதுக்குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் வெகு சீக்கிரத்தில் 190 பேருக்குக் குடியேற்ற வசதிகள் கொடுக்க எண்ணியிருக்கின்றோம். இந்தப் புதுத்திட்டத்திற்குரிய குடியானவர்களைத் தெரிவுசெய்தற்பொருட்டு 1949-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 15-ந் திகதி ஒரு காணிக்கச்சேரி நடக்கும். இதுவரையில் இந்

தப் புதுத்திட்டத்தின் சார்பாக அநேகம்வீடுகள் கட்டி முடிந்திருக்கின்றன. கட்டிடப்பொருட்கள் போதியளவுகிடைக்கின் 1949-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாசம் முடிவதற்குமுன் 190 வீடுகளும் கட்டி முடிப்பதாகத் தீர்மானம். ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் 3 ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் அதில் ஒருவீடும் கொடுக்கப்படும். மேட்டுநிலத்தில் தென்னை, மா, பலா முதலிய கெடுநாட் பயிர்களும், மிளகாய், வெண்காயம், எள்ளு, உழுந்து முதலிய சிறுபயிர்களும் காய்கறித் தோட்டமும் செய்யலாம். இதனோடு 4 ஏக்கர் கெல்லையலும் ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் கொடுக்கப்படும். குடியானவர்களை இந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக இருக்கச் செய்யும்பொருட்டு அவர்களுக்கு முதற்செய்கைக்கு விதைகெல்லும் செய்கைக்குவேண்டிய கருவிகளும் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும். ஒருசோடி ஊர்மாடுகளோ அல்லது எருமைக் கடாக்களோ கடனாகக்கொடுப்பதோடு முதலாவது அறுவடைக் காலம்வரையும் மாசம் 15 ரூபாவீதம் உதவிப்பணமும் வழங்கப்படும். குடியானவர்களுடைய சமுதாய வாழ்விற்கு இன்றியமையாத வண்ணார், அம்பட்டர், கொல்லர், தச்சர் முதலிய தொழிலாளிகளையும் இங்கே குடியேற்றுவதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்கும் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இடத்திலேவந்து நிரந்தரமாக வாழவிரும்புவரும், உணவுப்பொருட் செய்கையில் விருப்பமுள்ளவரும் விவசாய மனப்பான்மையுள்ளவரும், சொந்தமாய் நிலமில்லாதவர்களுமாகிய கிராமவாசிகளையே இந்தத் திட்டத்தில் குடியானவர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு குடியானவனும் தனக்குக் கிடைக்கும் 7 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் வீட்டிற்குமாக அரசாங்கத்துக்கு ஆண்டிற்கொருமுறை கட்டவேண்டிய பணத்தின்தொகை ரூபா 70-00க்குமேலாகாது. ஆனால் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒன்றும் கட்டவேண்டியதில்லை.

குடியானவர்களுடைய சமுதாயவாழ்வு வசதிகளின் பொருட்டு 80 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட ரோட்டுகளும் விசாலமான சந்திகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வெகுசீக்கிரத்தில் நியூல் மாங்களும் மலர்மாங்களும் ரோட்டோரங்களில் நடுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பாடசாலை, பிரசவ விடுதி, வைத்தியசாலை, ஆசிரியர்க்கு வீடு, மருத்தவப்பெண்களுக்கு வீடு, அப்போதிக் கரிக்கு வீடு, சுகாதார உதவியாளருக்கு வீடு; இவையெல்லாம் விரைவில் கட்டுவதற்கும் திட்டமிருக்கின்றது. குடியானவர்கள் கோயில்கள், ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் முதலியன கட்டுவதற்கும் போதிய நிலம் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சந்தையும் ஸ்தாபிக்கப்படும். இவற்றோடு நாலு விளையாட்டு மைதானங்களும் ஒரு மாச்சோலையும் அமைப்பதாகவும் திட்டமிருக்கின்றது.

நீர்ப்பாய்ச்சற் குளங்களும் அவற்றையடுத்துள்ள நிலங்களை விருத்திசெய்தலும்

ஆணையிறவுக்குத் தெற்கே இந்த டிஸ்திரிக்டைச் சேர்ந்த பகுதியிலே எத்தனையோ குளங்களிருக்கின்றன. சில ஆண்டுகளுக்குள்ளே அவற்றையெல்லாம் திருத்தி, அடுத்தள்ள நிலங்களை வளம்படுத்திச் செய்கைக்குக் கொண்டுவரலாம். இதுவிஷயமாக விவசாயமந்திரி யாருக்கு எத்தனையோ திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனைசெய்து, இந்தப்பகுதியிலேயுள்ள நிலங்களை விருத்திசெய்வதற்குரிய ஒரு முடிவான திட்டத்தை அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்துமென நம்புகின்றோம். இதுவிஷயமாக என் சொந்த அபிப்பிராயங்களிற் சிலவற்றை வெளியிட விரும்புகின்றேன் :-

- (1) யாழ்ப்பாண டிஸ்திரிக்டிலே அளவுக்கு மிஞ்சிய சனத்தொகை இருக்கின்றது; செய்கைக்குப் போதியளவு நிலமின்றி எத்தனையோ கமக்காரர்கள் தவிக்கின்றனர்; நிரம்பிய கல்வியறிவு பெற்ற எத்தனையோ வாலிபர்கள் தொழிலின்றித் தளர்கின்றனர். இவர்களெல்லாம் குடாநாட்டிலிருந்தும் தீவுப்பகுதிகளிலிருந்தும் உடனே வெளியேறி ஆணையிறவுக்குத் தெற்கே குடியேறவேண்டும். ஆணையிறவுக்குத் தெற்கே பாந்துகிடக்கும் நிலப்பரப்பிலுள்ள நிரந்தரமான குடியானவர்களின் தொகை ஏறக்குறைய 7,000 என்று கணிக்கப்படுகின்றது. குடியேற்றத்திற்கும் நிலச்செய்கைக்கும் வேண்டிய அளவு நிலம் இந்தப்பகுதியிலிருக்கின்ற காரணத்தால், நிலமின்றித் தவிக்கும் ஏழைக் கிராமியர்கள் மட்டுமின்றிப் பொருள் வசதியுள்ள நடுத்தரவகுப்பினர்கூட அந்த இடங்களிற் சென்று குடியேறுவதற் சிரத்தைகொள்ளல் வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.
- (2) அக்கராயன் குளத்தைத் திருத்தியமைத்தல் வேண்டும். இப்போது இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து நீர்பெறும் பரத்தன் நிலப்பரப்பு முழுவதற்கும் (6,000 ஏக்கர்) அக்கராயன் குளத்திலிருந்து நீர்கொடுக்கமுடியும். இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து இப்போது பரத்தனுக்குப் போகும் தண்ணீரை, அரசாங்க திட்டத்திற்குப் புறம்பாய், முரசமோட்டையில் சொந்தக்காரரால் நடத்தப்படும் 2000 ஏக்கர் கமத்துக்கும், இன்னும் நெற் செய்கைக்குக் கொண்டுவரக்கூடியதாகவிரும்பும் அரசாங்க நிலத்திற்கும் (3,000 ஏக்கர்) பயன்படுத்தலாம்.
- (3) இரணைமடுக் குளத்தின் கட்டுகளை உயர்த்தினால் நீர்த்தேக்கம் அதிகப்படும். அந்த அதிகப்படியான தண்ணீரைக்கொண்டு கனகராயன் ஆற்றிற்கு வலதுபக்கத்திலுள்ள 6,000 ஏக்கர் நிலத்தை அதாவது வட்டக்கச்சிக் கிராமத்திலுள்ள செய்கையற்றுக் கிடக்

கும் நெல்வயல்களையும், கண்டாவளை, வெளிக்கண்டல் கிராமங்களிலுள்ள வளப்பமான நிலத்தையும் பண்படுத்திப் பயிர்செய்யலாம். நீர்ப்பாய்ச்சல் இலாகா அதிகர் இரணைமடுக் குளத்தைப்பற்றிச் செய்த முதற்திட்டத்தின்படி கரைச்சிப்பகுதியில் 20,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தது. அதாவது கனகராயன் ஆற்றிற்கு இடதுபக்கத்தில் பார்தன் 9,000 ஏக்கரும் முரசுமோட்டை 6,000 ஏக்கரும் கனகராயன் ஆற்றிற்கு வலதுபக்கத்தில் வட்டக்கச்சி 5,000 ஏக்கரும் (Sessional வெளியீடு 5,1926 ல் பார்க்க). அக்கராயன் குளத்தைத் திருத்தியமைப்பதாலும் இரணைமடுக்குளக்கட்டை உயர்த்துவதாலும் 11,000 ஏக்கர் அதிகப்படியான நிலம் செய்கைக்கு வரக்கூடும். இவற்றுள் 5,000 ஏக்கர் நீர்ப்பாச்சலினதிக் காலபோகத்திற்குமட்டும் இப்பொழுதும் செய்கை செய்யப்பட்டுவருகிறது.

- (4) யாழ்ப்பாணப்பகுதிக்கும் மன்னார்ப்பகுதிக்கும் உள்ள எல்லைக்குச் சமீபத்திலிருப்பதும் துணுக்காய்ப்பகுதிக்குத் தெற்கேயிருப்பதுமாகிய வவனிக்குளத்தைத் திருத்தியமைத்தால் 2,000 ஆண்டுகட்குமுன்னேயும் பின்பு சில ஆண்டுகளாகவும் நெற்செய்கை வளமுறச் செய்யப்பட்டு இப்போது காடாப்பக்கிடக்கும் 10,000 ஏக்கருக்குமேலான பெரியதோர் நிலப்பரப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இந்தக்குளத்தின்கட்டு நாலைந்து இடங்களில் சிதைத்து கிடக்கின்றது. ஆனால் மூன்றுமைல் நீளமான கட்டு இன்றும் அழியாமலிருக்கின்றது. இந்தக்குளத்தையடுத்துள்ள நிலப்பகுதியாழ்ப்பாணம், மன்னார்ப்பகுதிகளில் மிகச்சிறந்த நிலங்களென்று பாராட்டப்படும் நிலங்களோடுவைத்து எண்ணக்கூடிய வளப்பம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இந்த நிலப்பகுதியை விருத்திபண்ணினால், விளையும் நன்மைக்கு எல்லையிலை. இந்தப்பகுதி முழுவதற்குஞ்சேர்த்து ஒருகுடியேற்றத்திட்டம் வகுப்பதாக இருந்தால், அதற்குரிய பெருந்தொகைப்பணத்தை அரசாங்கத்தினிடத்தில் இப்போது எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நடுத்தரவகுப்பார் தங்கள் சொந்தச்செலவிலும் வட்டிகுறைவான அரசாங்கக் கடனுதவிகொண்டும் நிலங்களை இவ்விடத்தில் வாங்கி விருத்திசெய்வார்களானால் மிகப்பெரிய நன்மைகளைப்பெறமுடியும்.
- (5) கல்மடுக்குளம் : இந்தக்குளத்தைத் திருத்தியமைத்தால், 2,000 ஏக்கருக்குமேலாக நீர்ப்பாய்ச்சமுடியுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக்குளத்தையடுத்துள்ள நிலப்பகுதி வளப்பமுடையதாக இருக்கின்ற காரணத்தால் நடுத்தர வகுப்பார் வாங்கிப்பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.
- (6) பூநகரிப்பகுதியிலுள்ள வன்னேரிக் குளத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் திருத்துவதற்கு ஒருகுடியேற்றத் திட்டம் அமைப்பதற்கும் ஒழுங்குகள் செய்யப்படுகின்றன.

(7) ஆனையிறவுப் பாலந்தொடங்கிச் சண்டிக்குளம் மணல்மேடுவரைக்கும் போகின்ற உப்புநீர் ஏரியை நல்லநீர்க்குளமாக்க வேண்டியது அவசியம். இந்த ஏரியையும் மருதங்கேணி அல்லது ஆளிய வளைக்குச் சமீபத்திலுள்ள வடமாட்சி கிழக்கு ஏரியோடு ஒன்று சேர்ப்பதற்கு இரண்டுமைல் தூரமான ஒரு வாய்க்காலும் வெட்டப்படவேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் ஒன்றிற்கும் பயன்படாது பரந்துகிடக்கும் மணந்தரை முழுவதும் தென்னந்தோட்டமாகவும் முந்திரித்தோட்டமாகவுஞ் செழிப்புறச்செய்யலாம். இந்தத் திட்டத்தினால் இன்னும் எத்தனையோ நன்மைகள் விளையும்.

ஒரு வேண்டுகோள்

இந்தப் பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாய ஸ்தானத்திலுமிருந்து விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டம், உணவுப்பொருள் அபிவிருத்தி முதலியனபற்றிக் கமக்காரருக்குப் பேசுமாறு எனக்கு அழைப்புகள் — மறுக்கமுடியாத கட்டளைகளென்றே சொல்லவேண்டும் — வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. நமது நாட்டு மக்கள் — பிரதானமாக உணவுப் பொருள் விருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பாமாமக்கள் — இந்த விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்களென்பதற்கு இது சான்றாக இருக்கின்றது. வேலை மிகுதியாலும் உத்தியோக நெருக்கடியாலும் வந்த அழைப்புகளனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமலிருந்தமைபற்றி மிகவும் கவல்கின்றேன். எனது கந்தோர் மேசையிலிருந்து இதுவிஷயமாக யான் எழுதிய கடிதங்கள் பலவற்றிலும்பார்க்க, கமக்காரர் மத்தியில் யான் சென்று அவர்களோடு அளவளாவி, விஷயங்களை எடுத்துவிளக்கியதன் பயனாக ஏற்பட்ட நன்மை மிகப்பெரிது என்று கருதுகின்றேன். விவசாயக் குடியேற்றம், நிலத்தை விருத்திசெய்தல், உணவுப்பொருட் பெருக்கம் முதலிய துறைகளில் இதுவரையில் நடந்தனபற்றியும் இனிமேற் செய்யவேண்டியனபற்றியும் மிகமிகச் சுருக்கமாகவே இக்கட்டுரையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் இனிவரும் காலத்திலும் எங்களைத் துன்புறுத்தி நிற்கும் உணவுப் பஞ்ச நிலையைத் தீர்த்து வைப்பதற்குப் போதிய சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்களென்பதே எனது நாட்டு மக்களுக்கு யான் உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறுவதற்கு முன் விடுக்கும் கடைசி விண்ணப்பம். நான் இளைப்பாறும் காலம் மிகவும் நெருங்கிவருகின்றது. நமது நாட்டு மக்களே இந்த விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்குமாறு எனது முயற்சிகள் செய்துவிட்டால் அவர்கள் மிக விரைவில் இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் தக்க வழிகளில் திறம்படச் சாதித்து விடுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இந்த ரூபகமலர்

இந்த மலரை வெளியிடுவதற்கு உதவியாக நின்று உழைத்த ஒவ்வொருவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இதனுடைய பத்திராதிபர்கள் அருமையான வேலை செய்திருக்கின்றார்கள். கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கும் காரியாதிபர்கள் தாங்கள் நினைத்த விஷயத்தைப்பற்றி எழுதாமல் அவரவர்க்குப் பணிக்கப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றியே எழுதியிருக்கின்றார்கள். இன்ன இன்ன விஷயங்களைப்பற்றி எழுதுங்கள் என்று யான் இட்ட பணியை அருமைப்படுத்தி, ஆராய்வும் காட்டுமக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமெனும் அன்பும் நிறைந்த அரிய கட்டுரைகளை எழுதி உதவிய காரியாதிகாரிகளுக்கும் எனது நன்றி உரியது. பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கும் கலையைப்பற்றி — விசேஷமாக இந்தப் பகுதிகளில் எவ்வாறு அக்கலையை வளக்கலாமென்பதுபற்றி — அரியதோர் கட்டுரை தொழில் துறை அதிபரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

களர் நிலத்து உய்யும் நெல்வகைகள் என்னும் விஷயம்பற்றி வடபகுதி விவசாயத் துறை அதிபராலும், “களர் நிலங்களைப் பண்படுத்துதல்” என்னும் விஷயம்பற்றி உதவி விவசாய ரசாயன நிபுணர் அவர்களாலும், கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. “உழுவு பற்றிச் சில குறிப்புகள்” என்னும் மகுடமிட்டு விவசாயத் துறை அதிபரின் பிரதான உதவியாளர் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கின்றார். நிலத்தை விருத்திசெய்தல், உணவுப் பொருட்களைப் பெருக்குதல் முதலிய துறைகளில் யாழ்ப்பாண விவசாயிகளைச் சிரத்தைகொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்ட இக்கட்டுகளைத் தைதையும் யாவரும் கருத்துன்றிப் படித்தல் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய துறைகளில் பயன்படக்கூடிய சிறந்த கருத்துகள் பல இக்கட்டுரைகளில் விளங்குவதைக் காணலாம்.

4,000 பிரதிகள் பெருஞ்செலவில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஊரவர்க்கு ஒவ்வொரு பிரதியும் 25 சதவீதமாக மிகவும் மலிந்த விலையிற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது. இலவசமாகக்கிடைக்கும் பொருளிலும் பணம் கொடுத்து வாங்கும்பொருள் மதிப்புடையதாகையால் இந்தமலரை இலவசமாகக் கொடுக்காமல் கியத்துக்குக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டது.

அன்பர்களே! இதனைப்படியுங்கள்; கருத்துக்களைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்; மேன்மேலும் சிறந்தனை செய்யுங்கள். உய்யும் வழி இதுவே!

யாழ்ப்பாணப் பிரிவில் பட்டுச் செய்கை

(கைத்தொழில் இலாக்காவின் தற்காலிகத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டது)

எத்தேசத்திலாயினும் பட்டுத் தொழிலைத் திறமாக ஸ்தாபனம் செய்வதற்கு அவசியமான நான்கு தேவைகளாவன:—

- (அ) பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்குச் சாதகமான சுவாத்திய நிலை.
- (ஆ) ஏராளமான மல்பரி இலைகள். (முசுக்கொட்டை செடி)
- (இ) இத்தொழில் சம்பந்தமான ஸ்தாபனம் செய்யும் பிரயத்னங்கட்கு ஒத்துழைத்து உதவியளிக்கக்கூடிய வீருப்பமும் உற்சாகமுமுள்ள விவசாயிகள்.
- (ஈ) செயற்கைப் பட்டுடன் போட்டியிடக்கூடிய ஆற்றலை இயற்கைப் பட்டு பொருந்தியிருக்கவேண்டி அவசியம்.

சுவாத்திய நிலைபரங்கள்.

பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்கு 70 பாகைக்கும் 80 பாகைக்கும் இடைப்பட்ட உஷ்ணநிலையும், 50%க்கும் 70%க்கும் இடையிலுள்ள ஈரலிப்பும் வேண்டிய நிலைபரங்களாகும். ஆனால் அறையில் உஷ்ணநிலை குறைந்தது 54 பாகைக்கும் கூடியது 100 பாகைக்கும் இடையில் இருக்கும் இடங்களில் பட்டுப்பூச்சிகள் மிகவும் நன்றாக வளர்வதை அனுபவத்தில் கண்டிருக்கின்றனர். உஷ்ண சுவாத்திய நிலையுள்ள சென்னையிலும் மைசூரிலும் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் பயனாக மேற்கூறிய புள்ளிவிபரங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. பட்டுப்பூச்சி வளர்ச்சிக்கு உஷ்ணநிலை எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு ஈரலிப்பு அவசியமாகும். ஈரலிப்பு பூச்சிகளின் சுகநிலைக்கு இன்றியமையாதது போல உஷ்ணநிலை அதன் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது.

ஈரலிப்பும் உஷ்ணநிலையும் மிகத்திறமாக அமைந்துள்ள இடத்திலும் ஓரளவுக்கு இவ்விரண்டு அம்சங்களையும் ஒப்ப அமைத்தல் கூடும். ஓர்—அம்சத்தின் சிறிய வேறுபாட்டை மற்ற அம்சத்தை மாற்றுவதால் சமன்படுத்தலாம். வளர்க்கும் பட்டுப்பூச்சியின் இனங்களிலும் அதிகம் தங்கியுள்ளது. நேரினப் பூச்சிகளிலும் பார்க்கக் கலப்பினங்கள் சுவாத்திய வேறுபாட்டைத் தாங்கும் ஆற்றலுடையன என்பது அனுபவவாயிலாகக் காணப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய உஷ்ணமும் ஈரலிப்பும் ஆகியவற்றின்படி இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் ஏதாவது இனப்பூச்சியைத் திறம்பட வளர்த்தல்கூடும். சில இடங்களில் சிலகாலங்களில் மட்டும் சுவாத்திய ஒவ்வாமையால் பூச்சி வளர்த்தலை நிறுத்தவேண்டி நேரிடும். பட்டுத் தொழிலில் முதன்மைபெற்ற ஜப்பான் தேசத்திலும் ஒரு வருடத்தில் ஒன்பது மாதங்களிற்குள் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பார்கள். மல்

பரிச் செடியில் வருடத்திற்கு இருமுறை இலை வெட்டுவது நஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். எனினும் ஜப்பானியர் அவ்வாறு செய்தும் அத்தொழில் அங்கு அதிக பணவருவாயைக் கொடுக்கிறது. புத்தூர்க்கிராமத்தில் சென்ற மூன்று வருடங்களாகச் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக யாழ்ப்பாணத்தின் எப்பாகத்திலும் பட்டுத்தொழிலை இலாபகரமாகச் செய்யலாமென்பது பெறப்பட்டது. இத்தொழிற் பகுதியாருடன் ஒத்துழைக்கக்கூடிய உற்சாகமுடைய மக்களும் இங்கு இருப்பது ஒரு பெரிய சாதகமாகும்.

மல்பரி (முசுக்கொட்டை செடி)

பலஇன மல்பரிச் செடிகள் உண்டு. ஒவ்வோர் இனமும் அவ்வினம் உற்பத்திபான தேசத்தின்பெயரால் அழைக்கப்படும். ஒரேயினத்திலும் இளமையிற் பூப்பனவும் முதுமையிற் பூப்பனவும் உண்டு. பட்டுப் பூச்சிகளின் உணவுக்குரியது வெண்மை நிறமான “மோறஸ் அல்பா” என்பதாகும். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் உண்டாக்கப்படும் மல்பரிச் செடிகள் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தனவேயாம். நீர்ப்பாய்ச்சாமலும், பண்படுத்தாமலும் இம்மாங்கள் மிகவும் பெரிதாக வளர்கின்றன. பெரதேனியாவில் உள்ள அரசாங்க மரச்சோலையில் செழித்து வளரும் அநேக மல்பரிச் செடிகள் காணப்படுகின்றன. எனவே இலங்கையில் இச்செடியைத் திறம்பட வளர்க்கலாம் என்பது உண்மையாகும். எந்த உயரத்திலும், எந்த நிலத்திலும் இச் செடியை வளர்க்கலா மென்பது விவசாயப் பகுதியாரின் எண்ணமென நான் அறிகிறேன். மல்பரியை மாமாகவும் செடியாகவும் வளர்க்கலாம்.

சிறு தடிகளை மூன்று நாலாகச் சேர்த்து 1½ அல்லது 2 அடித் தூரத்தில் நட்டு மல்பரிச் செடியை வளர்க்கலாம். இவையெல்லாம் வளர்ந்துவர ஒரே பற்றையாக அமையும். இப்பற்றை நான்கு அல்லது ஐந்து அடி உயரத்திற்கு வளரும். இலைகள் ஒருவருடத்திற் பலமுறை கொய்யப்படும். கடைசியாக நில மட்டத்திற்கு வெட்டின் அது மீண்டும் வளர்ந்து செடியாகும். இப்படியே வருடத்திற் பலமுறை இலைகளைக் கொய்யலாம். வயல் வரம்புகளிலும், தெருவோரங்களிலும் கொல்லைத் தோட்டங்களிலும், பண்படுத்தாத நிலங்களிலும் அதிகம் அடர்த்தியில்லாத தென்னை மரச்சோலைகளிலும் இச்செடிகளை வளர்த்தல்கூடும்.

மரங்கள்:—

மல்பரி விதைகளிலிருந்து சிறிய கன்றுகள் மேடையில் உண்டாக்கப்படும். முதலிரண்டு வருடங்களிலும் மேடையிற் கவனமாக நட்டு அதன்பின் நிலைபரமான இடத்தில் நடப்படும். எல்லைகளிலும், மலையோரங்களிலும், கால்வாய் வரம்புகளிலும், புகையிரதப்

பாதைப்பக்க மேடைகளிலும், தெரு ஓரங்களிலும், உபயோகமற்ற முடிக்குரிய நிலங்களிலும், பாடசாலைத் தோட்டங்களிலும், காட்டு நிலங்களிலும் இம்மாதங்களை உண்டாக்கலாம். இலங்கையில் மாங்களை உண்டாக்கச் சகலரும் அறிவராதலின் மாத்தை வளர்க்கும் முறையை நான் கூறவில்லை.

ஆடு மாடுகள் தாக்காவண்ணம் மாங்களையும், பற்றைகளையும் காப்பாற்றுவது அவசியம்.

இத்தொழிலின் பொருளாதாரநிலை

மல்பரி இலைகள் எவ்வளவு பெறமுடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பட்டுமுடிக்கடிகளையும் பெறமுடியும். எனவே இத்தொழிலின் பொருளாதார நிலையைக் கூட்டுவதற்கு மல்பரியைச் செழிப்பாக வளர்க்க வேண்டும். மல்பரி வளர்ப்பால் மற்றெந்த மாவளர்ப்பிலும்பார்க்கக் கூடியவருவாயைப் பெற்றாலொழிய கமக்காரர் இதனை வளர்க்க முன்வரார். அப்படி வருவாய் குறையின் ஆசாங்கம் இதன் வளர்ச்சியை உற்சாகப்படுத்துவது வீண்முயற்சியாம். நீர்ப்பாய்ச்சாத நிலபாக்களில் ஜப்பானில், மழை ஒழுங்காகப் பெய்தால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 16,000 இரூபத்தல் இலை பெறுகிறார்கள். இந்தியாவில் நீர்ப்பாய்ச்சும் நிலபாக்கத்தில் ஏக்கருக்கு 9,000 இரூபத்தல் பெறுகிறார்கள். நீர்ப்பாய்ச்சல் இல்லா இடங்களில் நான்கு அல்லது ஐந்துஆயிரம் இரூபத்தல் தான் கிடைக்கும். நிலவளத்தில் இலங்கை ஜப்பானைப் போலவிருக்கும்; மழை வீழ்ச்சியும் வாண்ட இடங்களைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் திருப்திகரமானது. ஜப்பானைப்போலவே இலங்கையிலும் ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 16,000 இரூபத்தல் இலைகளைப்பெற முடியும் என்பது எனது எண்ணம். இதற்கு ஜப்பானைப்போலவே செயற்கைப்பசனையையும் சாஸ்திர ரீதியான பண்பாடுகளையும்கையாள வேண்டும். அதிகமிலைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய தேயிலைத் தோட்டத்தின் முன்மாதிரி எங்கட்கு வழிகாட்டியாக உளது. பட்டுத்தொழில் செய்யும் எல்லாத் தேசங்களிலும் ஒரு இரூபத்தல் புழுக்கூட்டைப் பெற 15 அல்லது 16 இரூபத்தல் இலைகளை உபயோகிக்கவேண்டும். எனவே ஏக்கரொன்றுக்கு 1,000 இரூபத்தல் புழுக்கூட்டை ஜப்பானியர் பெறுகின்றனர். இந்த 1,000 இரூபத்தல் புழுக்கூட்டும் 80 இரூபத்தல் சுத்தப் பட்டையும் 40 இரூபத்தல் கழிவையும் கொடுக்கிறது. இந்தியாவிலே 20 அல்லது 30 இரூபத்தல் சுத்தப்பட்டையும் 15 இரூபத்தல் கழிவுப் பட்டையுமே ஏக்கர் ஒன்றுக்குப் பெறுகிறார்கள். இந்தியாவில் அதிககீழ்த்தாமான பட்டு இரூபத்தல் தற்போதுவிலை 30 ரூபா, யுத்தத்திற்குமுன் இதன் விலை 9 ரூபா, பட்டுத்தொழிலானது காத்திராத இலாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இப்பொழுது இருக்கிறது. வாணிபம் பழையபடி யுத்தத்திற்கு முன் இருந்த நிலையை அடைந்தால் பட்டின் விலையும் 1 இரூபத்தல் 9 ரூபாவாக மதிப்பிட

லாம். ஜப்பானில் பெறுவதுபோலவே இலங்கையிலும் பட்டைப் பெறுவோமானால் ஒரு ஏக்கரின் வருமானம் 800 ரூபாவாகும். இது பின்வருமாறு: $80 \times 9 + 40 \times 2 = 800$ ரூபா. செயற்கைப் பச்சைகட்கும் பண்படுத்துதற்கும் 1 ஏக்கருக்கு 250 ரூபா செலவாகும். இதை விட 100 ரூபா கூலிக்கும் விதைகளுக்கும் செலவாகும். வளர்ப்போரின் வீட்டிலேயே பூச்சிகளை வளர்ப்பதால் வளர்த்தற்கு இடம்தேடும் செலவு இல்லை. பூச்சிகளை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய தட்டுகள், வலைகள் முதலியவற்றைப் பெற வருடம் சராசரி ரூபா 50 செலவாகும். எனவே 1 ஏக்கருக்கு மொத்த லாபம் 400 ரூபாவாகும். இந்தியாவில் வருமானமும் குறைவு செலவும் குறைவு, ஆனால் ஏனைய பயிர்ச் செய்கைகளிலும்பார்க்க இதற்கு வருமானங் கூடவாதலால் இது விருத்தியடைந்துவருகிறது.

தொழிலின் தற்போதைய நிலை

யாழ்ப்பாணத்தில் புத்தூரிற்றான் இலங்கையில் முதலாவதாக இத்தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மல்பரி வளர்ப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது $8\frac{1}{2}$ ஏக்கர்நிலத்தில் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. சுன்னாத்தில் 2 ஏக்கர்நிலத்தில் மல்பரித் தோட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சுவேலியிலும் 12 ஏக்கர்நிலம் மல்பரித் தோட்டத்திற்காக வாங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தோட்டங்களிலிருந்து மல்பரித் தடிகளும் பட்டுப்பூச்சி முட்டைகளும் இலவசமாக யாழ்ப்பாண விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும். அனுபவப்பட்ட தொழிலாளர் இடை இடையே சென்று விவசாயிகட்கு உதவியும் புரிவர். 40 ஏக்கர் வரையில் செய்கை செய்யக்கூடிய மல்பரித் தடிகள் யாழ்ப்பாணத்திலும், மன்னூரிலும் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தடிகள் போதாமையே இப்பொழுதுள்ள கஷ்டம். அரசாங்கத்தார் கொடுத்த தடிகள் உண்டாக்கப்பட்டு விவசாயிகளின் தோட்டங்களில் வளர்ந்துவிட்டால் தேவையானவர்களுக்குத் தடி கொடுக்கும் நிலை ஏற்படும்.

பட்டுப்பூச்சி முட்டைகளின் விற்பனாகம்

இதுவரை இம்முட்டைகளை இந்தியாவிலிருந்தே அரசாங்கத்தார் பெற்றனர். புத்தூரிலும் லுனாகலையிலும் உள்ள தோட்டங்கள் கூடியளவு விரைவில் வியாதியற்ற முட்டைகளைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் வந்துவிடும். தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகள் முட்டைகளைச் சேகரித்தல் கூடாது. ஏனெனில் முட்டையிடும் தாய்ப் புழுவைப் பூதக்கண்ணாடியிற் சோதிற்றற்றான் முட்டை வியாதியுள்ளதா, இல்லாததா என்பது புலப்படும். நோயுள்ள முட்டைகள் உடனே அழிக்கப்படவேண்டும். இப்படி அழியாவிட்டால் நோயுள்ள

முட்டைகளின் பயனாகத் தொழில் நடட்டமடையும். இலங்கைக்குத் தேவையான நோயற்ற முட்டைகளைக் கொடுப்பது அரசாங்கத் தோட்டங்களின் நோக்கமாகும். தொழில் மிகுந்தபயனைக் கொடுப்பதற்கு இந்த ஒருமுறையையே அரசாங்கம் கட்டுப்பாடாக வைத்தல் கூடும்.

புழுக் கூடுகள்

இப் புழுக்கூடுகளை முற்றமுந்தி லாபகரமான விலைக்கு அரசாங்கம் வாங்கும். தற்போதைய விலை ரூத்தல் ஒன்றுக்கு ரூபா 2 ஆகும். தனிப்பட்ட முறையில் புழுக்கூடுகளை நூலாக மாற்றும் முறையை அரசாங்கத்தார் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் நூலானது ஒரே தன்மையானதாகவும், விஷேடமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஏராளமாகப் புழுக்கூடுகள் இருந்தாற்றான் நீராவியால் இயக்கப்படும் பட்டுநூல் இயந்திரத்தை உபயோகிக்கலாம். இப்போது குடிசைத்தொழிலாகத்தான் பட்டுநூல் நூற்கப்பட்டுவருகிறது. 1,500 அல்லது 2,000 ஏக்கர் நிலத்தில் மல்பரி வளர்க்கப்பட்டால் ஒரு மத்திய ஸ்தானத்தில் நூல் நூற்கும் நீராவியந்திரம் ஸ்தாபித்தல் மிக அவசியம்.

பட்டு

இப்பொழுது கைத்தறியிற்றான் பட்டானது நெசவு செய்யப்படுகின்றது. இலங்கையில் 3 இயந்திரத்தறி நிலையங்கள் ஸ்தாபிப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றில் ஒரு இயந்திர சாலை யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுமென்று நம்பப்படுகின்றது

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 121, POINT PEDRO ROAD

உவர்த்தரையில் வினையக்கூடிய நெல்லினம்

(திரு. S. K. துரைசிங்கம், வடபகுதி விவசாய உத்தியோகஸ்தர், கிளிநொச்சி)

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் தீவுப்பற்றிலும் இருக்கும் நெல்வயல்களில் கூடியபாகம் கடல் ஏரியை அண்டி இருக்கின்றன, இந்நிலங்களைத் திருத்தியவர்கள் எத்தனையோ கஷ்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. தற்போதும் அநேக ஏக்கர் நிலம் உப்புத்தன்மையடைந்து பயிர்வளர்ச்சிக்குத் தடையாயிருப்பதைத் தடுக்கமுடியவில்லை. திரு. S. கந்தையா அவர்கள் உப்புத்தன்மையின் காரணத்தை விளக்கியிருக்கிறார். கமக்காரரின் அறியாமையால் அதிகபிரயோசனங்கொடுத்த அதிகநிலம் தற்போது பாழடைகிறது. இதே காரணத்தால் இன்னும் அதிகநிலம் பாழடையக்கூடும். இதைத் தடுக்கும்முறைகளைச் சுருக்கமாய்க் கூறுவது ஏற்றதாகும்.

விவசாயமுறைகளைக் கைக்கொள்வதுடன் உப்புத்தன்மையுள்ள நிலத்திலும் வளரக்கூடிய நெல்லினங்களைக் கீழ்க்கண்ட முறைகளுடனும் அனுசரித்தால் உப்புத்தன்மையுள்ள தரைகளிலும் நெல்விளைவிக்கலாம். பயிர் செய்யாமல் விடுபட்டநிலங்களைப் பிரயோசனப்படுத்தியும் கூடியவிளைவையும் பெறலாம்.

1. கடல்நீர் வராவண்ணம் வரம்புகள் உயரமாகவும் பெலனாகவுமிருத்தல்.

2. கீழ் உப்புசூழாய்ச் செறிவால், மேல்வராவண்ணம் நிலத்தை அடிக்கடி உழுதும் மறுத்தும் மண்ணை இலேசாக வைத்திருத்தல்

3. பனை ஓலை ஆழத்தில் தாழ்ப்பதால் தரைத்தன்மை திருந்துவது மாத்திரமல்ல கீழ்உப்பு மேல்வராவண்ணம் தடுத்தல்.

4. கார்த்திகை மாதத்தில் மழைக்குப்பின் உப்புநிலத்திலும் வினையக் கூடிய நெற்பயிரை நாற்றுநடுத்தல்.

பொதுவாக உண்டாக்கப்படும் பெரியவெள்ளை மாத்திரமல்ல வேறும் பலவகை உப்புநிலத்திலும் வினையக்கூடிய நெல் இனங்கள் உள. சவர்கூரன், உவர்க்குறுப்பன், உவர்வெள்ளை இவைகள் 4½ மாதப்பயிர்.

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் அதிகமாக விளைவிக்கப்படுவன உவர்க்குறுப்பன், கல்லுண்டை, 4 மாதப்பயிர். கடல்நீர் உப்புநெல் தன்மை இருந்தும் மட்டக்களப்பு நகரத்திற்குக் கிட்டே இருக்கும் எருமைத்தீவில் இவை விளைகிறதுமாத்திரமல்லாது அதிகபயனையும் கொடுக்கின்றன.

சுமீவி (5 மாதப்பயிர்) மாத்தறையிலும், சூரமணியன் காலியிலுமுண்டு.

இதைவிட பிறநாட்டு உவர் நெல்லினங்கள், “காக”, “பெல்லிக்காக”, “பொக்காலி”, “S. R. 26 B” என்பன அதிக பிரயோசனம் கொடுத்திருக்கின்றன. அம்பலாங்கொடையில் “பொக்காலி” நல்ல விளைவைக் கொடுத்திருக்கிறது. இங்கும் இவ்வினம் பிரயோசனம் கொடாமலிருக்க நியாயமில்லை.

வடமராட்சி கடலேறித்திட்டம் அதிவிரைவில் பூர்த்தியாகும். அதனால் 15,000 ஏக்கர் நிலம் புதிய நெற்செய்கைக்கு வசதியாகும். உப்புநிலங்களை

நெல்வயல்களாகவும், தோட்டங்களாகவும் திருத்துவதற்குக் கிருஷிகப்பகுதியார் அதிக ஆராய்ச்சி முறைகளை அனுட்டிப்பார்கள்.

அதில் சிறந்தமுறைகள் கமக்காரருக்குக் கீட்டும், அதனால் உப்புநிலங்களைத் திருக்கமுடியும். அவ்வப்பகுதிகளிலுள்ள கிருஷிக உத்தியோகத்தரை அடுத்தால் இதற்கு உபயோகமான முறைகளை அறிவதும்ல்லாமல் நிலத்திற்கேற்ற நெல்வகையைப் பற்றிய அறிவையும் பெறலாம்.

உப்புத்தரையும் அதன் மீட்டலும்

(திரு. S. கந்தையா, உதவி நில ரசாயன சால்தீர் உத்தியோகஸ்தர், விவசாயப்பகுதி)

இலங்கையின் வரண்ட பகுதிகளில், நீர் ஆவியாகுந்தன்மை கூடியும் மழையாகுந்தன்மை குறைந்தும் இருக்கும். சில இடங்களில், தரை உப்புத்தன்மையடையும். மண் கடினமாயும் கீழ்நீர்ச்செறிவு குறைவாயும் இருப்பினும், நிலம் உப்புத்தன்மையடையும்; அன்றியும் கடற்கரையோரங்களில் கடல்நீர் உப்புக்குமாயின் அங்கும் நிலம் உப்புத்தன்மையடையும். இத்தன்மையை உண்டாக்குவன : இலவணதம் பாசுதைகள் (கறியுப்பு) கெந்தகைகள் (Sodium Sulphate). கரியதைகள் (வண்ணாசோடா), இருகரியதையும் (அப்பச்சோடா), மங்கதை பாசுதை (Magnesium Chloride), கெந்தகையும் ஓரளவில் சுதையபாசுதையும் (Calcium Chloride), சுதைய கெந்தகையுமே (Calcium Sulphate) கரியதைகள் பயிர்களுக்கு மிகவும்கெடுதலானவை. பாசுதைகளும் கெந்தகைகளும் பயிர்களுக்கு நல்லவையல்ல. மேற்கூறிய உப்புக்கள் கூடியவிதத்தில் சேர்த்திருந்தால் அத்தரை உப்புத்தரையெனப்படும். இவ்வகைநிலம் காரத்தன்மை அல்லது நொதுமல் தன்மைகாட்டும். உப்பு கழித்தரையை திரைவிக்கும்சூனம் உள்ளதால் இவ்வகை நிலத்தில் நீர் முதலில் இலகுவாய்ப்பொசியும். உப்புத்தன்மை குறைந்து பயிர்விருத்திக்குத் தடையாகவும் இருப்பின் அத்தரை காரத்தன்மையாய் இருக்கும். பெரும்பாலும்சோடா உப்புக்களே சேர்த்திருக்கும். இந்நிலத்தில் அதிகபசைத்தன்மை இருந்தால் நீர்ப்பொசியு இராது.

வராமல் தடுப்பதே வந்தபின் தடுப்பதிலும் சிறந்ததாகையால், தரைத்தன்மை திருத்தி நீர்ப்பொசிவைப் பெருக்கி உப்புத்தன்மையை உண்டாக்காமல் தடுப்பதே பிரதான நோக்கமாகும். இவற்றிற்குப் பெரும்பாலும் ஒரு, குறைப் பசுனைகளும் சிறுபான்மை சண்ணாம்பின் பிரயோகமும் சிறந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துத் தரைகளுக்குச் சண்ணாம்பு அதிக தேவைப்படாது. தரைத்தன்மைக்கேற்ப இடையிடையே வடிவாய்க்கால்கள் வெட்டி, கீழ்நீர்வடியும் வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நிலத்தைச் செய்கை பண்ணி, மேல்மண்ணை இலேசாக வைத்திருந்தாலும் உப்புத்தன்மை குறையும்; இதனால் கீழ் இருக்கும் உப்பு தரைமட்டத்திற்கு வரமாட்டாது.

உப்புத்தன்மை அடைந்திருக்கும் தரையை விவசாயமுறை அல்லது ரசாயன முறைகளால் நிவர்த்திக்கலாம். நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள நிலமாயின் வேளாண்மைமுறைகள் போதுமானவை; அன்றேல் ரசாயன முறைகளையே கையாளவேண்டும். முதலில் நிலத்திலுள்ள கரையக் கூடிய உப்புகள் கரையுமளவும் நீர்தேக்கி, பின் வெளிப்பாய்ச்சவேண்டும். இதனால் ஓர் அளவு உப்பைக் குறைக்கலாம். தாவரப்பொருள்களின் சேர்க்கையால் கீழ் நீர்ப்பாசனத்தைக் கூட்டலாம். இந்தியாவில் சர்க்கரைப்பாணியின் பிரயோசனத்தால் உப்புத்தரையைத் திருப்திகரமாய்த் திருத்தியிருக்கிறார்கள்.

உப்புத்தரைகளில் மேலதிகமான உப்புக்கழிந்தபின்பும் நிலம், காரத்தன்மையாயிருக்கக்கூடும். இந்நிலைமைகளில் நிலத்தைத் திருத்த விவசாய முறைகள் பயன்படா ரசாயனமுறைகளே வேண்டற்பாலன. இச்சம் உப்பு (calcium sulphate) மிகவுமுபயோகப்படும். இந்த உப்பை உப்புஅதி காரியிடம் மிகவும் குறைந்த விலையில் பெறலாம். கெந்தகம் இதற்கு மிகக் கூடியபயன் கொடுக்கும்பொருள். ஆனால் இதன் அதிகவிலை, பரந்த உபயோகத்துக்குத்தடையாக இருக்கிறது.

உழவுக்குறிப்புகள்

(திரு. N. இராசையா, வடபகுதி விவசாய உத்தியோகஸ்தரின்
பிரதம உதவி உத்தியோகஸ்தர்)

விவசாயிகள் பயிர்செய்வதற்கு உழவு மிகமுக்கியமானதொழில். யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் அநேககாணிகள் உழுவிலாத கஷ்டத்தால் பயிர்ச்செய்கையின்றி இருக்கின்றன. இப்போது வேலைமாடுகள் கிடைப்பது மிக அரிதாயிருக்கின்றமையால் கூலிமாடுகள்கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை உழுவதற்கு ரூபா 25/- தொடக்கம் ரூபா 40/- வரை செலவழிக்கிறார்கள்.

உழுதொழிலை இலகுவாக்குதற்கும் சொற்பசெலவிற் செய்வதற்கும் வழிகள்.

1. பயிர் அருவிவெட்டினவுடன் தரையை உழுதுவிடவேண்டும். இதனால் மூன்று நன்மைகள்பெறலாம்.
  - (a) அருவிவெட்டினவுடன் தரையில் போதிய ஈரலிப்பு இருக்கும். அப்போ இலகுவாய் உழலாம். அருவிவெட்டினதன்பின் தரை காயத்தொடங்கும். காய்ந்ததரை உழுகிறதற்கு மிகக்கஷ்டமாக இருக்கும். காய்ந்தநிலமையில் தரையை உழுதால் பெரியகட்டிகள் நிலத்திலிருந்து கிளம்பும். இவைகளை உடைத்துப் பதப்படுத்துகிறதற்கு மேலதிகமான செலவுவேண்டும்.
  - (b) அருவிவெட்டுகிறபொழுது களைகள் குறைவாக இருக்கும். அப்போ தரையை இலகுவாய்ப் புரட்டலாம். களைகள் அதிகம்

இருப்பின் தரையைச் சரியாகப்புரட்ட ஏலாது. அடிக்கடி வேலை யை நிறுத்திக் கலப்பையைச் சுத்தப்படுத்தவேண்டியும்தேரீமும்.

- (c) நிலத்தில் கூட்டிய ஈரலிப்பு இருக்கும். எவ்வளவு முன்னதாக நரங்கள் தரையை உழுது கரடுமுரடாகவும், ஐதாகவும் விடிக்ரோமோ அவ்வளவாக மழைத்தண்ணீரை உருஞ்சிஎடுக்கும். தரைகடினமாக இராவிட்டால் வெள்ளமாக ஓடும் முன்மழை எல்லாம் உழுதரையில் உருஞ்சப்படும்.

2. நன்றாக உழல்வேண்டும். சாதாரண விவசாயி நாட்டுக்கலப்பை பாவிக்கின்றான். அது அவ்வளவு திறமாக உழமாட்டாது. ஏனெனில்,

- (a) இந்தக்கலப்பை V வடிவமான சார்களை உண்டிபண்ணும். இந்தக்குறையை நிவிர்த்திசெய்வதற்காகப் பலமுறை உழுதுமறுப்பான்.
- (b) இந்தக்கலப்பையால் மண்ணை விரும்பியவிதம் ப்புரட்ட இயலாத படியால் களைகளை அழிக்கமுடியாது. நிலத்தைச் சீராகப் பண்பித்துவதற்காகப் பலமுறை உழவேண்டும். இதனால் கூடிய நேரமும் வேண்டும், செலவும் அதிகரிக்கும்.

திறமாக உழவதற்கு வழிகள்.

ஒரு சட்டிக்கலப்பை பாவித்தல்வேண்டும். இது மூன்றுதொழில்களை ஒரே நேரத்தில் செய்யும். இது தரையை இளகச்செய்யும்; இதன் உருவத்திற்கேற்ப மண்கட்டிகளை மிகச்சிறிய துண்டுகளாக உடைக்கும்; அன்றிபும் தரையைப்புரட்டிவிடுகின்றது. இக்கலப்பையால் ஓர்முறை உழுது, பின் பயிரிடுமுன் சாறினால் போதுமானதாகும்.

எங்கள் ஊர்மாடிகள் சிறியமிருகங்களாய் இருப்பதால் வெளியூர் இரும்புக் கலப்பைகளை இழுக்க இயல்பில்லாதவகளாய் இருக்கின்றன. ஊர்மாடிகளிற் திறமானவை “சீரீஸ்” என்னும் சிறிய வெளியூர் இரும்புக்கலப்பையால் உழக்கடும். பரந்தனிலும் களிநொச்சியிலும் சீரீஸ் கலப்பை மிகஏராளமாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஒரு சீரீஸ் கலப்பை இப்பொழுது ரூபா 60 வரையில் விற்கப்படுகின்றது.

ஊர்மாடிகளிற் பெலன்குறைந்த மிருகங்களுக்கு கிருஷிகபகுதியார் “மொடல் சி. டி” என்னும் இருவகைக் கலப்பைகள் செய்வித்திருக்கிறார்கள். மண்ணைப்புரட்டுவதற்கு இக்கலப்பைகளிற் சட்டிஉண்டு. ஊர்க்கலப்பைகளுக்கும் இக்கலப்பைகளுக்கும் வேறு ஒருவித்தியாசமுமில்லை. இக்கலப்பைகள் ஒன்றின்விலை ரூபா 16 ஒரு சட்டிக்கலப்பையால் 8 மணித்தியாலம்கொண்ட ஒருநாளில் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் உழலாம்.

இச்சட்டிக்கலப்பைகளை இப்பொருட்தாட்சியிற் பார்க்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் தீவுப்பற்றுக்கும் வேண்டிய மேய்ச்சல் நிலங்கள்

(திரு. S. P. தேய்வேந்திரம்பிள்ளை, காரியாதிகாரி, தென்மராட்சி)

“ஐயோ நான் பாடுபட்டித்தேடிய பயிரெல்லாம் பாவ மிருகங்களால் பாழாய்ப் போயினவே!” இந்த அவலக்குரலை எங்கள் கிராமங்களில் எத்தனை முறை கேட்டிருக்கிறோம்! இக்கூக்குரல் முற்காலத்திலிருந்தே எதிலொலித்து வருகிறது; கட்டாக்கால மாடுகளால் ஏற்படும் தீமையை நீக்க வழிதேடாவிட்டால் வருங்காலத்திலும் இத்துன்பம் இருந்தேவரும். வன்னிநாட்டிலும் கமக்காரன் இவ்விதம் ஒலமிடுகிறான்; ஆனால், அங்கே சலபமான பரிகாரமும் கைவசம் இருக்கிறது; என்னவானால், பயிரை அழிக்கும் மிருகத்தை அழிப்பதே ஆகும். இவ்வித பரிகாரத்தை அவ்விடத்தே கையாளுதல் சலபமான காரியம். அங்கே பயிரை அழிக்கும் பிராணிகள் கமக்காரனுக்குத் தேவையற்ற வனவிலங்குகளாகும். ஆனால் யாழ்ப்பாண நாட்டிலோ நிலைமை முற்றும் வித்தியாசமானதாய் இருக்கிறது. இங்கு பயிரை அழிவுசெய்யும் பிராணிகள் கமக்காரனுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான மாடுகளாகும். கமத்தொழிலில் இயந்திரப் பாவிப்பற்ற இந்த நாட்டில், செய்கைப்பசளை இன்னும் ஓர் நூதன யோசனையாகவே கருதப்படும் இந்த நாட்டில், கமத்தொழிலில் மாடுகளின் முக்கியத்துவம் மிகப் பெரிதாயது. எனவே, வன்னிநாட்டில் கையாளும் பரிகாரம் இங்கு முரண்பாடானது. ஆகவே மாடுகளைக் கமக்காரரின் வசிப்பிடங்களுக்கண்மையில் வைத்திருக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு, அவற்றின் உதவியால் உண்டாக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு அவற்றால் நாசம் ஏற்படாமலும் காப்பாற்றக்கூடிய ஓர் முறையை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் தீவுப்பற்றுக்கும் வேண்டிய மேய்ச்சல் நிலங்களை ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மேற்கூறிய இன்னலை நீக்குவதற்கு இதுவே சிறந்தவழியாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விஷயத்தை ஆராய்வதற்குமுன், தற்போதைய நிலைமையை சுருக்கமாகக் கவனிப்போம்: யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் தீவுப்பற்றும் இலங்கையிலே ருடிசனம்நெருங்கிய சில பகுதிகளாகும். கமச்செய்கையைப் பொறுத்தவரையில் தண்ணீர் வசதியுள்ள நிலங்களையாவும் இங்கே பயிர்ச்செய்கையில் அடங்கியிருக்கின்றன. இயற்கை அன்னையின் கருணைகுன்றிய நிலப்பரப்பில் பலகாலம் வியர்வைசிந்த உழைத்தமையால் உண்டாகிய உன்னத சாந்தத்துடன் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரன், இராப்பகலாய்ப் பாடுபட்டு, எச்சந்தையிலும் மெச்சத்தக்க சாய்களிகளையும் சிறுநீர் கிரைகளையும் உண்டாக்குகிறான். மாடுகளை அவன் தொழிற்கருவிகளை இயக்கவேண்டிய சக்திகளையும் பசளைக்குவேண்டிய எருவையும் கொடுக்கின்றன. ஜீவநாடியாகிய பாலையும் அவற்றினிடமிருந்து அவன் பெறுகிறான். இக்கைகளரியத்திற்குப் பதிலுபகாரமாக அவற்றிற்கு உணவு கொடுக்கவேண்டியது அவன் கடமையாகும். மாட்டுணவிற்கு அவனிடம் என்ன பொருட்கள் இருக்கின்றன? இதுவே முக்கிய கேள்வியாகும். இயற்கையாகவே, அவன் கற்பகதருவெனக் கருதும் கண்ணியம்வாய்ந்த தன்னு புண்ணிய அன்னையாம்போன்ற பனையை நோக்கி னான். அவனுக்கு ஆதிதொலமிருந்தே உணவளித்ததமன்றி சீவியத்திற்கு அவசிய சில பொருட்களையும் கொடுத்துதவிய அப்பனை இப்போதும் அவனுக்குதவியது. பனையின் ஒலை மாட்டிற்கு ருசியும் பெலனும் சேர்ந்த தீனாக

அமைந்தது. ஆனால் தேவைக்குப்போதிய முறையில் இத்தீன் கிடைக்கக் கூடியதாயில்லை. நெல், ருரக்கன், சாமி, வரகு முதலியவற்றின் வைக்கலும் ஏனைய தீனாகும். ஆனால் இவை, பனை ஒலையப்பார்க்க அருமையும் விலை கூடியனவாய் இருக்கின்றன.

இந்நன்னமாயின் கையாளக்கூடிய முறைகள் இன்னும் மூன்றேயுள்ளன : (1) மாடுகளை அரைப்பட்டினியாய் வீடுகளிற் கட்டிவைத்தல். (2) அவற்றை சுயேச்சையாய்த் திரிந்து தம்மால் ஆன உணவைத் தேடவிடுதல். (3) காலத் திற்குக்காலம் மேய்ச்சல் நிலம்தேடி தூர இடங்களுக்குக் கொண்டுசெல்லுதல். முதலாவது முறையை ஆராயவேண்டிய அவசியமேயில்லை; ஏரின்கீர் அறிந்த யாரும் இம்முறையைக் கனவிலும்சுருதார். இரண்டாவது முறையால் பயி ரழிவும் போக்குவரத்துத் தடையுமே ஏற்படும். (மிருகங்கள் உட்செல்ல விடாது செவ்வனே வேலியடைப்பதற்கு வேண்டிய காட்டுத்தடி, அலம்பல் முதலியன போதியவையாய் இல்லா இந்நாட்டில் சிறுசிறு துண்டுகளாக இருக்கும் ஒவ்வொருவருடைய தோட்டங்களுக்கும் மிருகங்கள் புகாவண்ணம் வேலியடைப்பது முடியாதகாரியமாகும்.) மூன்றாவது முறை கஷ்டமும் கஷ்டமும் நிரம்பியதாயிருக்கிறது. இம்முறையைப்பற்றி, கொழும்பிலிருக்கும் நில இலாக்கா அதிபருக்கு யாழ்ப்பாணம் அவசரகால உதவி ஏசண்டர் திரு. E. J. இராசரத்தினம் அவர்கள் அனுப்பிய ஓர் அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:—“வருடாவருடம், விதைப்புக்காலம் முடிந்தபின்னர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாடுகள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தெற்கேயுள்ள இடப்பரப்பிற்கும் மன்னார் வவுனியா முதலிப இடங்களுக்கும் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. இது ஓர் மிகவிசேட நிகழ்ச்சியாகும்; ஏனெனில் இவ்விதமான பெரும் தொகையாக வும் கிராமமாகவும் பால்மாடுகளையும் எருதுகளையும் இலங்கையின் வேறு எந்தப் பாகத்திலும் இவ்வித தொலை தூரங்களுக்குக் கொண்டுசெல்வதே கிடையாது. இரவின்பின் இரவாக, கமத்தொழில் விருத்தியின் முக்கியதேவையாய் இருக் கும் இம்மிருகங்கள் அறுபது கட்டைமுதல் எண்பது கட்டைவரை கூடிய தொலை தூரங்களுக்கு, அங்குள்ள காட்டில் அவை மேய்ந்து வயிறுவளர்ப்ப தற்காக, ஆயாசத்துடன் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றன. ....சுமார் ஆறு மாதத்திற்குப்பின் இவை தமது இருப்பிடத்தை அடைவதற்காகத் திரும் பவும், இந்தத் துன்பமும் தொல்லையும் நிறைந்த பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன.” இக்குறிப்பில் இருந்து இம்முறையின் கஷ்டத்தையும் கவலையையும் நன்கு கிரகித்துக்கொள்ளலாம்.

ஆகவே கஷ்டப்படும் எங்கள் கமக்காரனுக்கு மேய்ச்சல் நிலங்களை ஏற் படுத்திக்கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை எவரும் அறியவேண்டும். விஷயறுட்பங்களின் கஷ்டங்களால் இத்திட்டம் சிதையப்படாமல் இருப்ப தற்காகத் திட்டத்தின் முக்கியநோக்கத்தை முன்னதாகவே எடுத்துக்கூற வேண்டியிருக்கிறது. கட்டுரையின் தொடக்கத்திலிருந்தே “புற்தரை” என்ற பதத்தை உபயோகியாது “மேய்ச்சல் நிலம்” என்று காரணம் சுருதியே கூறப்பட்டுவந்தது. தற்போதைய முக்கியதேவை யாதெனில் மாடுகளால் பயிரழிவு ஏற்படாமல் அவற்றை ஓர் பாதுகாப்பான மேய்ச்சல் நிலத்தில் வைத்திருப்பதேயாகும். அந்நிலங்களில் பெரும்சாதிப் புற்களை வளர்க்கமுடியுமோ என்ற விபரங்களை உடனே ஆராயவேண்டிய அவசிய

மில்லை. அவ்வித புற்கள் வளர்க்க வசதிகள் உண்டோவென்று ஆறுதலாக விசாரணைசெய்து, அனுகூலம் உண்டாயின், அத்துறையிலும் ஈடுபடுவது வேண்டற்பாலதாகும். யாழ்ப்பாண ஏரியிலுள்ள உப்புநீர் பிரவாகத்தால் தற்போது குடாநாட்டில் உள்ள மேய்ச்சல் நிலங்கள் பலவற்றில் சாதிப்புல் வளர்த்தல் கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது. எனினும் குறித்த சில இடங்களில் மேற்படி புற்கள் செழிப்பாய் வளரவும்கூடும்.

யாழ்ப்பாண நாட்டிலிருக்கும் மேய்ச்சல் நிலங்களைப்பற்றி சிறு விசாரணை செய்ததின் காரணமாகக் கீழ்க்காணும் காரியாதிகாரியின் பகுதிகளில் குறிப்பிட்டிருக்கும் விசாலமுள்ள மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. வடமராட்சி: 800 ஏக்கர்; தென்மராட்சி: 2000 ஏக்கர்; வலிகாமம் கீழ்க்கு: 2500 ஏக்கர்; வலிகாமம் மேற்கு: 500 ஏக்கர்; தீவுப்பகுதி: 600 ஏக்கர்; பூரகரி துணுக்காய்: 3000 ஏக்கர். கரைச்சிப் பகுதியில், முறையே: 300 ஏக்கரும் 600 ஏக்கரும்கொண்ட இரண்டு கண்டங்களைவிட ஆனையிறவிற்கும் பார்தனுக்குமிடையில் சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் கொண்ட ஓர் பெருவெளியும் உண்டி. இப்பெருவெளியில் ஐயாயிரம் ஏக்கர் வரையில் உடனேயே மேய்ச்சல் நிலமாகத் திருத்தம் செய்யக்கூடும். முன் குறித்த மற்றைய பகுதிகளிலும் பலநூறு ஏக்கர் விசாலமுள்ள தனிக் கண்டங்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன.

இந்தக் கண்டங்களைச் சுற்றி இரும்புக்கம்பி வேலியிடவேண்டும். மாட்டிற்கு நிழலும் உணவும் கொடுக்கக்கூடிய மாங்களை வேலி ஓரத்திலும் உள்ளேயும் நாட்டல்வேண்டும். வசதியுள்ள இடங்களில் சாதிப்புற்களை வளர்க்கவேண்டும். (யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டி ஏரித்திட்டம் நிறைவேறிய பின்னர், உப்பு நீர்ச்சேர்க்கை அற்றுப்போகக் குடாநாட்டிலுள்ள மேய்ச்சல் நிலங்களில் சாதிப்புல் வளர்ப்பது இன்னும் சுலபமாக இருக்கும்.) மாடுகள் தண்ணீர்ப்புடிப்பதற்காக இந்நிலங்களில் சிறு குளங்களும் தோண்டவேண்டும். வேலியால் சூழப்பட்ட இந்நிலங்களை மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பகுதிகளாகப் பிரித்து காலத்திற்குக்காலம் மாடுகளை ஓர் பகுதியிலிருந்து நீக்கி மற்றொரு பகுதிக்குச் செலுத்துவதால் வருடம் முழுவதும் புல்வளர்ச்சி குன்றாமல் இருக்கும். இவ்விதம் அமைக்கப்பெற்ற மேய்ச்சல் நிலங்களை, மேற்பார்த்த நடத்துவதற்காக, அவ்வப்பகுதிகளில் இருக்கும் ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனை சங்கங்களிடம் இவற்றைப் பாரம் கொடுக்கலாம். சாணத்தைப் பசளைக்கு விற்பதாலும் பராபரிக்க ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு மாட்டிற்கும் ஓர் சிறு கட்டணம் அறவிடுவதாலும் இத்திட்டத்தில் ஏற்படும் செலவைத் தேடிக்கொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணப்பகுதி மாகாண அரசு நிர்வாக அதிகாரிகளின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கும் ஓர் திட்டத்தின் சுருங்கிய விபரமே இங்கு கூறப்பட்டது. துட்பமான விபரங்கள் இன்னும் ஆராயவேண்டியிருக்கின்றன. திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது கஷ்டங்களை அவதானித்து அவற்றை மேற்கொள்ளவேண்டும். நிலைபரம் மிகவும் வசதியாகவுள்ள ஓர் சில இடங்களிலாவது இத்திட்டத்தைச் சீக்கிரத்தில் அனுட்டானத்தில் கொண்டுவரவேண்டும். இத்திட்டம் பூரணமாய் நடைபெறுமானால் கமக்காரனுக்கு மிகப்பெரும் ஆறுதல் அளிக்கும் என்று நம்பிக்கையாக எதிர்பார்க்கலாம். ஏனெனில், சாதாரண மாய், கமக்காரன், மாட்டிச் சொந்தக்காரனாகவும் இருக்கிறான்.

வடமராட்சிப் பரவைக் கடற்றிட்டம்.

(திரு. N. வேதாரணிய சேயோன், காரியாதிகாரி, வடமராட்சி)

வடமராட்சி என்பது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடகீழ்பால் அமைந்துள்ளதும், யாழ்ப்பாணப் பெரும் பிரிவின்கண் அமைந்துள்ள வருமான உப பிரிவுகளில் ஒன்றாகிய துமான பிரிவின் பெயராகும்.

இப் பிரிவினுள்ள மூன்று பாலங்கள் 'வடமராட்சிப் பரவைக்கடல்' எனப் பெயரிய பரவைக் கடலாற் பிரிக்கப்பட்டுள்ள, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஏனைய பாகத்தோடு, இவ்வடமராட்சிப் பிரிவை இணைக்கின்றன.

வடமராட்சிப் பரவைக் கடற்றிட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை முற்றாக நன்கு கணிப்பதற்கு, மிக்க விசேடத்துவம் வாய்ந்தனவும், பூமிசாஸ்திர சம்பந்தமுள்ளனவுமாய் நான்கு அடிப்படையான காரணங்களை உற்றுநோக்குதல் அவசியமாகும். அக்காரணங்களாவன :-

- (1) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்படுத்தப்பெற்ற நிலத்தின் விஸ்தீரணக் குறையு.
- (2) அங்ஙனம், பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்படுத்தப்பெற்ற அவ்வளவு நிலத்திற்கும் நீர்ப்பாய்ச்சுதற்கு வேண்டிய போதிய சுத்த தண்ணீரின் தேவை.
- (3) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் குடிசன நெருக்கம்.
- (4) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு வாசி தன்நிலத்தை உபயோகமாக்குமாறு திருத்துதலிற் காட்டும் திறமையும், சோராவுள்ளமும்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் பிரதான் தொழில் கிருஷிகமாகும். அங்ஙனமாகவும், இலங்கைவாழ் மக்களுள் மிக்க சுறுசுறுப்புஞ் சோராவுள்ளமும் படைத்தவர்களென்று சந்தேகமறச் சாற்றத்தக்க திறமைவாய்ந்த இப்பகுதியினராலேதானும் பண்படுத்தப்பெற்ற நிலம், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டி நிலத்தின் 28% மாத்திரமேயாகும். பயிர்ச்செய்கைக் கேற்பப் பண்படுத்தப்பெற்ற நிலம் இங்கு குறைவாயிருத்தலும், அப் பண்படுத்தப்பெற்ற நிலத்தால் உணலுட்டப்படவேண்டிய சனத்தொகை அதிகமாயிருத்தலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குமுரிய சராசரி நிலவளவு $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் மாத்திரம் என்று மதிப்பிடக் கூடிய அவ்வளவு கீழான நிலைமையில் இருக்குந் காரணத்தை நன்கு விளக்குகின்றன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின்கண்ணுள்ள தோட்டநிலங்கள், யாழ்ப்பாண விவசாயிகளின் சிறந்த கணிப்பிற்குரிய திறமையையும், கஷ்டங்களுக்குச் சலியாத சகிப்புத் தன்மையையும், சோராவுள்ளம்படைத்த விடாமுயற்சியையும் புலப்படுத்துகின்றன.

குடாநாட்டி நிலத்தில் ஏறக்குறைய 28% மாத்திரமே பண்படுத்தப்பட்டுள்ளதாயினும், குடாநாட்டிக்கு குடிசனச் செறிவுமிக்க நெருக்கமுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அஃகாவது, சதுர மைலுக்குச் சராசரி 331 பேர். இலங்கைக்கண் சனச்செறிவால் மிக்க, பண்படுத்தப்பெற்ற நிலத்திற் சதுர மைலுக்குச் சராசரி 1616 பேர் சஞ்சரிப்பதாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற் கிருஷிகவிருந்தி செய்யவேண்டிய அவசிய

யத்தை நேரே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. கடந்து கழிந்த சமீபகாலங்களில் தொழிலாய்க் குடியேற்ற நாடுபோன்ற பிறதேசங்களிலிருந்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு வரும் பணத்தின் கீரமான வரவுக்குறைவு மிகுதியாயிருத்தலால், இத்திட்டத்தின் அவசியம் இன்னும் பன்மடங்கு கூடுகின்றது. என்றாலும், துரதிஷ்டவசமாக, நீர்ப்பாய்ச்சுதற்கேற்ற வசதிக்குறையும், பண்படுத்தப்பெற்ற நிலக்குறைவு ஆகிய இருகாரணங்களாலும் நிலத்தின் உபயோகம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறவாகவேயிருக்கின்றது.

வடமராட்சிப் பரவைக் கடற்றிட்டம், மேற்கூறிய இவ்விரு குறைவுகளையும் நீக்கும் ஆற்றல் உள்ளது. இத்திட்டம் நிலம் சேதமடையாமற் கடலிலிருந்து வலோற்காரமாகக் கவர்தற் காதாரமாவதன்றியும், நீர்ப்பாய்ச்சுதற்சேற்ற பெருந்தொகையான நீரையும் சேகரிக்க வாய்ப்பாகின்றது. கடல் நீர் பிரவேசியாதவாறு, பரவைக்கடல் தடுக்கப்பட்டவுடன், தற்போது உவராயிருக்கும் நிலப்பாகம், பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்பாடுமாம். ஹொலன்ட்லுள்ள 'ஸ்டார்க் கடல்' என்னும் பாகம் பண்படுத்தப்பட்டமை இதற்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இங்ஙனம் பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் ஆரம்ப காலத்தில் நெற்பயிர்ச்செய்கைக் கேற்றதாகும். உவர்நிலத்தைப் பண்படுத்துதல் குறித்து 'உவிலெநாக்ஸ்' என்பவர், (Egyptian Irrigation) 'எஜிப்தியன் நீர்ப்பாய்ச்சல்' என்னும் நூலின் 140-ம் பக்கத்தில் நெற்பயிர் பெருந்தொகையான உப்பாற் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் ஒரு பயிராயிருப்பதன்றியும், அது உவர்நிலத்தைப் பண்படுத்தவும் வல்லதாயிருக்கிறது' என்று கூறியிருக்கிறார். இவ்விஷயத்தில், நன்கு கவனம் செலுத்திச் சிரத்தைகாட்டிய அறிஞரும், இலங்கைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தவராய் விளங்கிய வருமாகிய கௌரவ. க. பாலசிங்கம் அவர்கள் தாம் எழுதிய சுட்டிரையொன்றிற் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார் :-

"எங்கெங்கு மழையாவது, நீராவது அபரிமிதமாயிருக்கிறதோ, அங்கங்கு உவர்மண் நெற்பயிருக்கு உவப்பாயிருக்கிறதென்பதை இலங்கையிலுள்ள நாங்களும் அனுபவமூலம் அறிந்திருக்கிறோம். உவர்நீரால் மூடப்பட்ட நிலத்திற்குளும் நாற்றுநெற்பயிர் அதிக பயனை அளிக்கிறது. நிலம் செழிப்பாயிருப்பதால், கோடைகாலத்திற் குளத்திலிருந்து நீர்ப்பாய்ச்சிப் பயிரிடுதல் அதிக பயனையளிக்கவல்லது. கடல்நீரால் தேக்கப்பட்ட நிலத்தைப் பண்படுத்தித் தல், இதிலும் கூடிய பயனுடையதாயிருக்கும். அழுதிப்பதனழிந்த இலை குழைகளும், மற்றும் வண்டற்களிகளும் வடமராட்சிப் பரவைக் கடலின் அடிப்பாகத்தில் அடைந்திருக்கின்றன. கடலிலுள்ள களைப் பூண்டிகளும், கடல்வாறு பிராணிகளின் எலும்புகளிலுள்ள 'போஸ்பேட்' போன்ற ரசாயன வஸ்துக்களும் இந்நீர்ப்பரப்பினுள் அடிப்பாகத்தில் அடைந்துபோய்க் கிடக்கின்றன. ஹொலன்டில் பண்படுத்தப்பெற்ற உவர்நிலங்கள் மிகச்சிறந்த தோட்டங்களாகவும், உலகில் மிகச் சிறந்த வெண்ணெயையும், பாற்கட்டியையும் எமக்கு உதவுகிற மாடுகளுக்கு உணவுகொடுக்கும் புல் நிறைந்த வெளிகளாகவும் பண்படுத்தப்பட்டுள்ளன."

வடமராட்சிப் பரவைக் கடலுள், கடல்நீர் செல்லாமற்கதித்து, அதை ஒரு நன்னீர் வாவியாக்கும் அபிப்பிராயம் 1916-ம் ஆண்டிலோ, அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயோ உண்டாகிவிட்டது. (இப்பரவைக் கடல் வடமராட்சியின் தென்னரைவாசிப் பாகத்திலிருந்தும், தென்மராட்சியின் பாகங்களிலிருந்தும் வரும் நீரை வெளியேற்றும் நோக்கமாகத் தொண்டைமான் என்

னும் தமிழரசனால் வெட்டப்பட்டதாகும்). மழையில்லாத காலத்திலும், வடகீழ்ப்பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக்காலத்திலும், கடல்பெருகும்போது, இப்பரவைக்கடல் முழுவதும் கடல்நீரால் முன்னிலும் பார்க்க நீர்மட்டம் உயர்வடைந்து பெருகுதல் வழக்கமாயிருந்தது. அக்காலத்தில் வடமாகாண அரசினர் ஏஜென்ட் துரையாகவிருந்த கனம். ஹோஸ்பேக் அவர்கள், கடல்நீரை, இப்பரவைக் கடலினுட் பிரவேசியாதவாறு தடுத்தலால், இப்பரவைக் கடலை நன்னீர் வாவியாக மாற்றலாம் என்று எண்ணினார். அன்றியும் இவ்வாறு செய்வதால், 'இப்பரவைக்கடற்கு அண்மையிலுள்ள நிலங்களிலுள்ள வயல்களில் அடிக்கடி உண்டாகும். வெள்ளப் பெருக்காற் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுச் சேதமடைதல் தடுக்கப்படுமீ' என்றும், பரவைக்கடற்கு அண்மையிலுள்ளனவும், கடல்நீர் எப்போதும் இடையறாது பாய்ந்துகொண்டிருக்கப் பெற்றனவுமாகிய பழுதான நிலங்கள், பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்படுத்தப்படலாம் என்றும் எண்ணப்பட்டது.

கரணவாயில் உப்பளத்தினுள் விழுங்க கடல்நீர், உப்பமைப்பதற்கு அவசியமாயிருப்பதால், அத் தெருவுக்கும் அப்பாலும் கடல்நீரைச் செல்லவிடாது செய்வதற்கு, சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறைப் பெருந்தெருவின் கண்ணுள்ள மதகுகளின் வாய்களைத் தடுப்பதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது, இத் திட்டம், மதகுகளின் வாய்கள், வேண்டியபோது பெயர்க்கவும், மூடவுந்தக்க பலகைகளால் மூடப்படவும், மதகுகளின் இருபக்கத்தும், அங்குள்ள நீர்மட்டத்தை நாடோறும் வாசித்தல் தொழிலாகவுடைய தொழிலாளி ஒருவன் அமர்த்தப்படவும், 1919-ம் ஆண்டு ஆகஸ்த்மாதம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, அந் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

1920-ம் ஆண்டு வெள்ளப் பெருக்கு நிகழ்ந்தபோது மதகுவாய்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்தமை காரணமாக, இப்பரவைக் கடலின் நீர்மட்டம் உயர்ந்து, ரோட்டிக்களை (பெருந்தெருக்களை) யுடைத்து, பயிர்கள் நீருள் அமிழ்ந்தி மூழ்கின. மேலதிகமான நீர் வெளியேறும் வசதி போதியதாக இல்லாமற்போயிற்று. உபயோகப்படுத்தப்பெற்ற பலகைகள், உயர்த்தித்தூக்கும் கருவிவசதிகள் இன்றி, இலகுவாகப் பெயர்க்க வியலாத தன்மையிலிருந்தன.

1925-ம் ஆண்டில் தேசாதிபதிப் பொறுப்பு உத்தியோகம் வகித்தவர், நீர்ப்பாய்ச்சற் பகுதியினரையும், பகிரங்கவேலைப் பகுதியினரையும் 'காலத்துக்குக் காலம் உவரநீர்வெள்ளம் பெருகுதலாற் சேதமடையும் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டின் நயக்கத்தக்க எந்நிலப்பாகமாவது, உவரநீர் பிரவேசியாதவாறு அணைகட்டித் தல் முதலிய செய்கைகள்மூலம் கிருஷிகத்திற்கேற்பத் திருத்தப்பட வியலுமோ என்றும், வழக்கமாய் உப்புநீரால் நிரம்பியிருக்கும் அப்பரவைக் கடல் காலாந்தரத்தில் நன்னீர் வாவியாக மாற்றப்பட்டு, உவரம்மயமாயுள்ள வண்டல்களாற் பழுதாற் நிலம் பண்பாடுமோ என்றும் விசாரணைசெய்யுமாறு ஆளுகையிட்டார்.

மந்தகதியாகவும், ஊக்கமாகவுமுள்ள விசாரணைகளும், பரிசோதனைகளும் முன்னையதைத் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டன. திட்டத்தின் உபயோகமும், அது எவ்வளவு சாத்தியமாகும் என்பதும், அரசாங்கத்தால் நன்கு ஊன்றி உய்த்துணரப்பட்டது.

1947-ம் ஆண்டில், விவசாய-நிலப்பகுதி மந்திரியாகவிருந்த கௌரவ. D. S. சேனநாயக்கா அவர்கள், இத் திட்டத்தின் வேலை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார்.

வடமராட்சிப் பரவைக்கடலை நன்னீர் வாவியாக மாற்றுதற்காகத் தொண்டைமானூற்றில் ஓர் அணையை அமைப்பதைத் தொடர்ந்து செய்யப் பத்துலட்சம் ரூபா ஒதுக்கப்பட அனுவதிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தால், தற்போது புல்வெளியாகவும், கடற்கரையில் உண்டாகும் தாவரங்களையுடையனவுமாயுள்ள கரைப்பாக நிலங்களில் 15000 ஏக்கர் பாதுகாக்கப்படும். அன்றியும், யாழ்ப்பாணவாசி செய்வதற்குத் திறமைபடைத்த புகையிலை, வெண்காயம், மிளகாய், பயறுபோன்ற சிறுதானியங்கள் செய்வதற்கேற்பப் பண்பாடுமுறும்.

மழைகாலத்தில் இந்நிலத்தில் ஏறக்குறைய 8500 ஏக்கர் நெல்செய்வதற்கேற்றதாகவிருக்கும். பொருளாதார விஷயமாக நோக்கினாலும், வருடந்தோறும் 30 லட்சம் ரூபா கூடிய வருவாய் வரக்கூடிய வழியாகவிருக்கின்றது. அன்றியும் கலீவாத் திட்டமும், மின்னேரியாத் திட்டமும் வடமத்தியமாகாணத்திலுள்ள கமக்காரனுக்கு அளிக்கும் நன்மையளவு, யாழ்ப்பாணக் கமக்காரனுக்கு இத்திட்டம் நன்மையளிப்பதாகும்.

600 அடி நீளமுள்ளதும், 18 வாயில்களையுடையதுமான அணை பரவைக் கடலினுள்ளே கடல்நீர் பிரவேசியாதவாறு தடுக்கும். அன்றியும், பருவப் பெயர்ச்சிக்காற்றுக்கால மழையால், 15 சதுரமைல் அளவுள்ள நன்னீர் வாவியாக்குதலும் ஆகும். இத்தகைய பெரிய விஸ்தீரணமான நன்னீரைச் சேகரித்தல், யாழ்ப்பாணவாசிகளின் கருவிக வாய்க்கையின் முதுகெலும்பு போன்ற பாகத்தையாக்குகிற நிலத்தின்கண் அமைக்கப்பெற்றுள்ள எண்ணிறந்த கிணறுகளின் நீரின்தன்மையையும், அளவையும் முன்னரிலும் சிறக்கச்செய்யும். இலங்கையின் வடபாகத்தில் வசிக்கிற, கஷ்டப்பட்டுவேலை செய்யும் விடாமுயற்சிமிக்க மக்களின் அத்தியாவசிய தேவை நல்ல புதிய நீரேயாகும். வடமராட்சிப் பரவைக் கடற்றிட்டத்தின் முதற்படியை அமைத்தலால், இத்தேவை பூர்த்தியாக்கப்படும்.

1947-ம் ஆண்டு தொடக்கம், வடமராட்சிப் பரவைக் கடற்றிட்டத்தின் முதற்படியின் வேலை துரிதமாகவும், இடையூறில்லாமலும் போய்க்கொண்டேயிருக்கின்றது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில், பழுதாயுள்ள நிலத்தில் ஏறக்குறைய 15000 ஏக்கர் பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்படுத்தப்பெறும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு நிலத்திற்கென்றேயமைந்துள்ள பிரத்தியேகமான சில தன்மைகளை நோக்கினால், இங்ஙனம் 15000 ஏக்கர் நிலம் கூடுதலாகப் பயிர்ச்செய்கைக்கேற்பப் பண்பாடுமுறதல் எவ்வளவு மிக முக்கியமானதென்பது புலனாகும். நிலப்பரப்புக் குறைந்ததாகவும், சனத்தொகை மிக நெருக்கமாகக் கூடியதாகவுமுள்ள ஓரிடத்தில் ஒரு ஏக்கரின் மிகச் சிறிய பின்னபாகத்தையாயினும், மனுஷன் தன் ஆற்றலால், அதிக பயனையளிக்கக் கூடியதாகச் செய்யவல்லவன் என்பதை மேலே காட்டியிருக்கிறேன்.

“மனிதனுக்கு முதற் பயன்கொடாத, எந்த ஒரு மழைத்துளியையாவது கடலினுள்ளே பாய விடலாகாது” என்று மகாபராக்கிரமவாகு என்னும் அரசன் தன் பிரஜைகளுக்கு இடித்துரைத்துள்ளான்.

யாழ்ப்பாணத்து வாழ் தற்கால மக்களும் பிற்கால மக்களும், இத்திட்டத்தை அமைக்க முயன்று, அதற்குரிய முயற்சியின்கண் உசவிபுரிந்த பெரியோர்க்கு நன்றிசெய்ய மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றனர்.

புத்தூர் நிலாவரைக் கிணறு

(திரு. T. முருகேசபிள்ளை, கார்யாதிக்காரி, வலிகாமம் கிழக்கு.)

புத்தூரிலுள்ள பிரசித்திபெற்ற நிலாவரைக் கிணறு உண்மையில் அடித்தளமற்றதல்ல. 1896-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் ரிசும்தப்பட்ட ரீர்ப்பாசனப் பரிசோதனையின்போது இக்கிணற்றின் அடித்தளம் முதன் முதலாக ஆராயப்பட்டது. உண்மையை அறியாதவர்களால் இக்கிணற்றைப்பற்றிப் பல கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. இதைப்பற்றிப் பல தப்பிப்பிராயங்கள் நிலவுவதால், இதன் உண்மைகளைப் பலரும் அறிய எடுத்துரைப்பது எல்லோருக்கும் நன்மையுக்கும்.

இக்கிணறு பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்துவருகிறது. இது எப்பொழுது தோன்றியதென்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. “தெட்சிண கைலாய மான் மியம்” என்னும் சமஸ்கிருத புராண நூலின் “நவ சைலப்படலத்தில்” இக்கிணறு தோன்றியவிபரம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின்படி ஒரு இந்துஸ்தலத்திற்கு எதிராக நிலத்தின்கீழ் ஒரு குகை இருந்தது. சந்நியாசிகள் தமது யோகாப்பியாசங்களைச் செய்வதற்கு இக்குகையை உபயோகித்தனர். ஒரு நாள் நீருற்றென்று சமீதியாகத்தோன்றிக் குகையை முற்றாக நீரால்மூடி விட்டது. அந்த இடம் அதற்குப்பின் இந்துக்களுக்கு ஓர் புனிதஸ்தலமாக இருந்துவந்ததென்று இப்புராணம் கூறுகின்றது. இன்றுவரை இக்கிணறு நிலாவரை (நில+அரை) என்று தமிழில் அழைக்கப்படுகிறது.

ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஆண்டகாலத்தில் இக்கிணற்றைப்பற்றிய மர்மங்களை அறிவதற்காக ஒல்லாந்த அதிகாரிகள் பரிசீலனைகள் நடத்தியதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் என்னமுடிவிற்கு வந்தார்களென்பதை அறிவிக்கும் எழுத்துமூலமான சான்றுகள் ஒன்றுமில்லை. சேர் ஜேம்ஸ் எமெர்சன் ரெனன்ஸ் என்பவர் தமது சாசனங்களில் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் குதிரைமீது சவாரிசெய்துகொண்டு அக்கிணற்றை அணுகியபோது, தான் குகையுள்ள ஒரு நிலத்தின்மேலாகச் சவாரிசெய்வதாகக் குதிரையின் காலடிச் சத்தத்திலிருந்து உணர்ந்தார்.

இக்கிணறு எல்லாருடைய ஆராய்ச்சி அவாவைத்துண்டியபோதும் அதனுடைய பருமத்தை அறிய 1895-ல்தான் முதன்முறையாக விசேட முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அக்காலத்து யாழ்ப்பாணப் பகிரங்கவேலைப்பகுதி மாகாண எஞ்சினியரிடம் ரீர்ப்பாசனப் பரிசீலனைப் பொறுப்பு ஒப்புவிக்கப்பட்டது. ஒருநாளைக்குப் பத்துமணித்தியாலவீதம் அடித்துப் பத்துநாட்களுக்கு நிலாவரையை இறைக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டது.

அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் மாகாண எஞ்சினியராக இருந்த திரு. H. F. தொமாலின் 1896-ம் ஆண்டு ஆக்கஸ்ட் மாதம் 29-ம் தேதி பகிரங்கவேலைத் தலைமையதிகாரிக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் : “நீங்கள் 1896-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 1-ம் தேதி எழுதிய 357-ம் இலக்கக் கடிதத்தின்படி ஆவணி மாதம் 18-ம் தேதி செவ்வாய்க் கிழமை ரீர்ப்பாசனம் தொடங்கப்பட்டு 27-ம் தேதி சாலைவரை தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டது. இயந்திரங்களைச் சூடேறாமல் வைத்திருக்கத் தேவையான பாதுகாப்புக்கள் எடுக்கப்பட்டபோதிலும் அவை அளவுக்குமிஞ்சிச் சூடேறி

விட்டன. அவை சூடேறியது இயந்திரங்களினுள் மணல் புகுந்ததினாலா யிருக்கலாம். பரிசோதனைக்காக நிகழ்த்தப்பட்ட இந்நீர்ப்பாசனத்தில் இவ்வா றேற்பட்டது துர்அதிஷ்டமாகும். ஆனால் காற்றுப்பலமாக அடிக்கும் போது வெளிவினாடாகவரும் மணற்குவியங்கள் இயந்திரங்களினுள் புகுந்ததி னால் இது தடுக்கமுடியாததாக இருந்தது.”

எனவே 1896-ம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட நீர்ப்பாசனப் பரீட்சைகள் கைவிடப்பட்டன. தொமாலின் சேசரித்துத் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட உண்மைகள் கவர்த்தியூட்டுவனவாயுள்ளன. உவர் நாளாந்தம் 3,88,000 கலன் தண்ணீர் பாய்ச்சினார். மேல்மட்டத்திலிருந்து நீர், முதல் 5 நாட்க ளுக்குப்பின் 3 அங்குலம்தான் குறைந்தது. அடுத்த கடைசி நாலுநாட்க ளுக்கும் “வெளியேற்றப்பட்ட தண்ணீர் இரவிலே நிரப்பப்பட்டது. சீழ் மண்ணுடைய மட்டம் இந் நாலுநாட்களுக்கும் தண்ணீரை மேல்மட்டத்திற்கு 2½ அங்குலத்திற்குக்கீழ் நிலைக்கச்செய்யப் போதுமானதாக இருந்ததென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது.”

1896-ம் ஆண்டு இக்கிணற்றின் ஆழத்தை அறிய முயற்சித்தபோது இதன் ஆழம் வடக்குப்பக்கத்தில் 14½ அடியாயும், கீழ்க்குப்பக்கத்தில் 136 அடியாயும், தெற்குப்பக்கத்தில் 120 அடியாயும், மேற்குப்பக்கத்தில் 121 அடியாயும் இருக்கக்காணப்பட்டது. மத்தியபாகங்களில் ஆழம் 130 அடி யாகக் காணப்பட்டது. 80 அடி ஆழம்வரையில் நல்லதண்ணீர் காணப்பட் டது, அதற்குக்கீழ் தண்ணீரின் கருமை படிப்படியாகக் கூடிக்கொண்டு சென்றது. 130 அடி ஆழத்தில் நீரகக்கந்தத்தை (Hydrogen Sulphide) நிறைந்த உப்புநீர் காணப்பட்டது.

தான் வெவ்வேறு ஆழத்திலுள்ள நீரை எப்படி எடுத்தாரென்று விப ரித்தபின் திரு. தொமாலின் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “கருநீர் மட்டத்திலும் உப்புநீர்மட்டத்திலும் உயர்வோதாழ்வோ ஏற்படவில்லையென் பது நாளாந்தம் அவதானித்தவற்றிலிருந்து தெரிகிறது. என்னுடைய அபிப் பிராயத்தின்படி உப்புநீர் மழைநீராகும். பரிசோதனையின்படி அது ஒரு போதும் கடல்நீராக இருக்கமுடியாது. அது சுத்தமான உப்புநீராகும். அதாவது சுத்தமான நல்லதண்ணீர் உவர்த்தன்மைகொண்ட மண்ணின் ஊடாகச் சென்றதன் விளைவாக உப்புநீராக மாறியது. நிலத்தின்கீழ் அதிக ஆழத்தில் உப்புநீர் உள்ளது என்பது தரைநூலார் (Geologists) நன்கறிந்த உண்மையாகும். நொதம்ரன் நகரத்தில் 1999 அடி ஆழத்தில் உப்புநீர் காணப்பட்டது எனக்கும் தெரியும்.” நிலாவரைக் கிணற்றைச்சுற்றியுள்ள நிலத்தன்மையை விபரித்தபின் திரு. தொமாலின் பின்வருமாறு குறிப்பிடு கிறார். “எனவே இது ஒரு கட்டோரம் என்பதில் ஐயமில்லை” இக்கிணறு 50 சதுர அடிகொண்ட ஒரு பெருங்குகை, இதன்பக்கங்கள் நிலத்திற்குச் செங்குத்தாகவும் நீர்மட்டத்திலிருந்து நிலத்திற்குட் சரிவாகவும் சென்வதால் இக்கிணறு நீற்றுத்தன்மையுள்ள நிலத்தில் அமைந்த ஒரு பெருங்குகைபோல் தோன்றுகிறது.”

வருங்காலத்தில் எவ்நளம் நீர்ப்பாசனப் பரிசோதனைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கூறியபின் திரு. தொமாலின் பின்வரும் முடிவுக்குவருகிறார். “போதுமான அளவு (கிட்டத்தட்ட 130 அடி) குளாய்களும் உப்புநீர் மட் டத்திலிருந்து நீரை வெளிப்பாச்சக்கூடிய வசதிகளும் இருந்திருந்தால் உப்பு

நீர் இருந்த இடத்திற் கூடியபகுதி நல்ல நீரால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.”

இக்கிணற்று நீரை விவசாயவிருத்திக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்ற பொதுசன கோரிக்கைக்கு இணங்கி இன்னொரு நீர்ப்பாசன சோதனை 1946-ம் ஆண்டு நடத்தப்பட்டது. மிகவும் சக்திவாய்ந்த இருயந்திரங்கள் ஒரு நிமிஷம் 4,000 கலன்வீதம் நாளாந்தம் நீரை வெளிப்பாய்ச்சிய பொழுது கீழ்ப்பக்கத்திலிருந்த உப்புநீர்மட்டம் படிப்படியாக மேலேறியதாகவும் மேல்நீர்மட்டம் மாற்றமின்றி இருந்ததாகவும் காணப்பட்டது. நீர்ப்பாய்ச்சல் இல்லாத இரானேரத்தில் பகலில் இறைக்கப்பட்டநீரின் ஒருபகுதி ஊற்றின் மூலம் நிரப்பப்பட்டது. எப்படியிருந்தபோதிலும் விவசாய விருத்திக்கு இக்கிணற்றின் உபயோகம் ஓர் எல்லைக்குட்பட்டதெனத் தெளிவாயிற்று. 200 ஏக்கர்நிலத்திற்குப் பூரணமாக நீர்ப்பாய்ச்சலாமென்பது 1946-ம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட பரிசோதனையின் பயனாக அறியப்பட்டது.

200 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாய்ச்சும் திட்டம் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. நீர்ப்பாய்ச்சப்படும் இந்த 200 ஏக்கர் நிலச்சொந்தக்காரர்களும் இத்திட்டத்தை ஏற்று ஒருவருடம் ஒரு ஏக்கருக்கு 43 ரூபாவீதம் பணம்கட்டச் சம்மதித்துவிட்டனர். மனித உழைப்புக்கொண்டு நீர்ப்பாய்ச்சுவதில் ஒருவருடம் ஒரு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாவீதம் செலவழிக்கும் கமக்காரனுக்கு இந்த 43 ரூபா உண்மையில் மிக இலாபமுள்ளதாகும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டி நிலத்தின் தனித்தன்மை காரணமாகவோ என்னவோ நிலாவரைக் கிணறுபோன்ற வேறு கிணறுகள் ஊரெழு, நவாலி நல்லூர், திருநெல்வேலி, வசாவிலான், அல்வாய் ஆகிய இடங்களில் உள்ள இந்த ஞாநனங்களின் இயல்புகளையும் பிரயோசனத்தைப்பற்றியும் விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்ச்சிசெய்வது நன்மையுக்கும். இவைகளால் எம்நாட்டுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை நோக்குமிடத்து இவ்வாராய்ச்சிகளில் செலவழிக்கப்படும் பொருளும் நேரமும் வீணாகாதென்பது வெளிப்படையாகும்.

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No. 121

யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுகள்

(திரு. R. சிதம்பரப்பிள்ளை, காரியாதிகாரி, பூநகரி—துனுக்காய்)

யாழ்ப்பாண தீவுகற்பத்துக்கு மேற்கே கடலில் ஆங்காங்கு சிதறுண்டு கிடப்பனபோல் காணப்படும் நிலப்பகுதிகள் நூதன விருப்புடையோரினதும் யாத்திரிகர்களினதும் கவனத்தைக் கவருத்தன்மையுடையன. அவற்றின் மொத்தப்பரப்பு ஏறக்குறைய நூறு சதுரமைல்களாகும். கடல் கடந்த தமிழர் வதியும் இத்தீவுகளின் நிலைமை, வளர்ச்சி ஆதியனவற்றைப்பிட்டு வெளியுலகினர் நேர்முகமாக அறிவதற்குப்போக்குவாவுச் சாதனக்குறைகள் தடையாயிருக்கின்றன. ஆனால் இவ்வூர்களில் வாழ்மக்கள் வெளித்தோற்றத்துக்குத் தென்படுவதிலும்பார்க்கக் கூடிய அளவில் யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதார விருத்திக்கு உதவியாயிருக்கின்றனர் என்பது இவர்களை நன்கறிந்தவர்களுக்குப் புலனாகும்.

யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்தின் சுங்கச் சாவடி அயலிலிருந்து நோக்குவார்க்கு மிகச் சமீபத்தில் கடலில் ஒரு சிறுதீவு காணப்படும். இதன் பெயரே சிறுத்தீவாகும். இதில் சனங்கள் வசிப்பதில்லை. எனினும், மப்புமந்தாரமற்ற குளிர்த் மாலைக்காலத்தில் கடலுக்கடாகப் பார்வையைச் செலுத்துவார்க்குச் சிறியதாய், சமவளர்ச்சியுடைய பதிர்தபற்றைக்காடுகளின் பசுமையுடையதாய் இயற்றை வளப்புடன் இத்தீவு காட்சியளிக்கும். மாங்களற்று இருப்பதனால் காற்றின் சலனமே தெரியாமல், மனிதர் நடமாட்டமின்றி அலைகடலில் அமைதியாய்த் தோன்றும் இச்சிறுத்தீவு பார்ப்போர் மனதுக்கு ஒரு அமைதியையும், கண்ணுக்கு இன்பத்தையும், கடல்கடந்து பார்த்தாலோ என்ற அவாவையும் கொடுக்கும். பள்ளிப்பிள்ளைகள் உல்லாசப் பிரயாணத்துக்கு இத்தீவு விசேஷம் பெற்றதாகும். போக்குவரத்துக்குரிய வள்ளங்கள் யாழ்ப்பாணத் துறைமுகத்தில் உண்டு.

சிறுத்தீவுக்கப்பால் மண்டைதீவு, காரைநகர், லைன் தீவு, எழுவதீவு, நயினாதீவு, புங்குமீதீவு, நெடுந்தீவு என்பன காணப்படும். இவற்றின் மொத்தச்சனத்தொகை 50,000.

மண்டைதீவு :—யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மூன்று மைலுக்கப்பாலும், பண்ணை - ஊர்காவற்றுறை றோட்டிலிருந்து ஒன்றரை மைலுக்கப்பாலும் உள்ளது. இதன் சனத்தொகை 2,500. இங்குள்ளாரின் தொழில் விவசாயம். புகையிலைச்செய்கை பிரதான இடம்வகிக்கிறது. இச்செய்கைக்குரிய எருப்பசனையை இவ்வூர் மக்கள் பூநகரியில் பெறுகின்றனர்.

காரைநகர் :—யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் புன்னாலைப் பாலமெனப்பெயருடைய நீண்டபாலத்தினால் இணைப்புப்பெற்றிருக்கிறது. இத்தன்மையால் கடந்தூரம் வாகனங்களிலேயே இலகுவில் கால

தாமதமின்றிக் கடக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. மற்றைத் தீவுகளிலும் பார்க்க யாழ்ப்பாணத்துக்கு அண்மையில் இருப்பதால் பல துறைகளில் கூடிய வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அடைந்திருக்கிறது. இவ்விடம் வலிகாக்கம் மேற்குப் பஸ்கொம்பனியாரின் ரதங்கள் பிரயாணிகளை ஏற்றிச் சென்றுவிடும் அந்தமுமாகும். குடிசனத்தொகை 12,000. நெற்செய்கையே பிரதானபயிர். நெல் அறுவடைக்குப்பின் வயல்களில் காய்கறிவகைகளும் வேறு பயிர்வகைகளும் பிரயாசையுடன் செய்வர்.

லைன் :—காரைநகருக்கடாக மேற்செல்லும் மோட்டர் ரதங்கள், வேறுவண்டிகள் முதலியனவற்றை ஏற்றிச்செல்ல மிதப்புப்பாதையும் சனங்களை ஊர்காவற்றுறைக்கு ஏற்றிச்செல்ல வள்ளங்களும் காரைநகரில் பஸ்நிலையத்துக்கணித்தாயுள்ள துறையிலுண்டு. காரைநகர்த்துறையிலிருந்து பார்க்கும்போது எதிர்ப்பக்கத்தில் தெரிவது லைன் தீவிலுள்ள ஊர்காவற்றுறை. பிரயாணநேரம் பத்துநிமிடங்கள்வரை ஆகும். ஊர்காவற்றுறை நகரநிர்வாகத்துக்கு ஒரு பட்டினசங்கமுண்டு. துறைமுக விஷயங்கள் மேற்பார்வைசெய்ய ஒரு உபசங்க அதிகாரி உள்ளார். துறைமுகத்தில் வள்ளங்கள், 'டிங்க'கள், தோணிகள், பாய்க்கப்பல்கள், மோட்டர் வள்ளங்கள் முதலியன அடிக்கடி வருவதும் போவதும், தங்கும் நேரங்களில் அணிவகுத்து நிற்பதுபோல் காணப்படுவதும் ஒரு தனிக்காட்சி. சனங்கள் போக்குவரவும் சாமான்கள் ஏற்றுதல் இறக்குதலும் இத்துறைமுக உழைப்பையும் உயிர்ப்பையும் உணர்த்தும் சம்பவங்கள். பாய்க்கப்பல்கள்மூலம் இந்தியாவிலிருந்து மட்பாண்டவகைகள், ஓடுகள் (கூரை) முதலியனவந்து சேருகின்றன.

ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகப் பாலத்திலிருந்து நூறுயார் தூரத்துள் நீதிமன்றமும், ஓர் வாடிவீடும், இவற்றிற்க்கணித்தாய் ஊர்காவலுக்கான பொலீஸ் நிலையமும் உண்டு.

பணவருவாயை முன்னிட்டுச் செய்கைபண்ணப்படும் பிரதானபயிர் புகையிலை. இதற்குரிய பசளை ஒருபகுதி நெடுந்தீவிலிருந்துவந்துசேரும் எருவாகும்.

கரம்பன், நாரத்தனை, சாவணை, வேலணை, சுருவில், அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் என்பன லைன்தீவின் ஊர்ப்பிரிவுகளின் பெயர்களாகும்.

எழுவதீவு, அனலதீவு :—ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து மூன்றுமைல் ஐந்துமைல் தூரத்திலுள்ளவை. எழுவதீவு கிருஷ்ணச் செய்கைக்குத் தகுதியற்ற மணற்பாங்கான நிலப்பரப்பை உடையது. பார்த்த இடமெங்கும் பனைமரங்களே காட்சியளிக்கும். இங்குள்ளார்க்குச் சீவியதேவை அனேகமாகப் பனைமரத்திலேயே தங்கும். கடக இழைப்பு எழுவதீவு மக்களின் பிரதான குடிசைக் கைத்தொழிலாகும்.

மற்றைத்தீவுகளிலும்பார்க்க அனலதீவு நிலவளத்தால் சிறப்புடையது. நெல், புகையிலை, சாமி, குரக்கன், வாகு, எள்ளு முதலியனவும் காய்கறிவகைகளும் உற்பத்தியாக்கப்படும் பொருட்கள். இவ்வூர் மக்கள் யாவரும் சைவசமயிகள். மற்ற ஊர்களில் காணப்படாத ஒருமை அம்சம் இது.

அனலதீவின் மேற்குக் கரையோரமாக இயற்கையாயமைந்துள்ள கற்பாறையாலான அணை கடல்நீரிலால் தாக்கப்பட்டு தகர்வடைந்துவருவது கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாகும். இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன் நிலப்பாகத்தோடு சேர்ந்திருந்த இடம் தற்போது கடலாற் கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். கற்பாறை அணைமுற்றாய் உடைவதற்குப் பலவருஷங்கள் செல்லா. அதற்குமுன் தடுப்புமுறைகள் கையாளப்படல்வேண்டும். அன்றேல் செழிப்புவாய்ந்த நிலம் கடலாற் கொள்ளப்படுதற் கையமில்லை.

எழுவதீவுக்கும் அனலதீவுக்குமிடையில் குடிசனமற்ற சிறியதீவு ஒன்றுண்டு. இதன்பெயர் பருத்தித்தீவு. இங்கு நந்தீர் கிடையாது. ஆட்டு வளர்ப்புக்காகக் காலத்துக்குக் காலம் இவ்விடம் உபபோகத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அனலதீவுக்குத் தென்புறமாக நூறுயார் நீளமுள்ள பாலத்தினால் இணைக்கப்பட்டிருப்பது புளியந்தீவு. இவ்வூரிலிருந்து பார்க்கும்போது நயினாதீவு மிகச்சமீபமாகத் தெரியும். இங்கே ஒரு சிவன்கோவிலுண்டு. நோயாளர்க்கும் மனநீர்மதி தேடுவோர்க்கும் உகந்த சுகத்துக்கேற்ற இடமாயும் இது விளங்குகிறது.

நயினாதீவு :—இவ்வூர் சைவசமய யாத்திரிகர்களாலும் புத்தசமய யாத்திரிகர்களாலும் பெரிதும் பாராட்டப்படும் தலப்பெருமையுடையது. கடந்த சில வருஷங்களுள்தான் சிங்களவர்க்குப் பரிசுத்த தலமாய் வளர்ச்சியும் முக்கியத்துவமுமடைந்துள்ளது. மற்றத்தீவுகளுக்குள்ளதிலும்பார்க்கக் கூடுதலான மோட்டார் படகு போக்குவரத்து வசதிகள் இத்தீவுக்குண்டு. நெடுந்தீவுக்கும் ஊர்காவற்றுறைக்குமிடையில் போக்குவாவுசெய்யும் படகுகளும் நயினாதீவு கண்டேசெல்கின்றன.

புங்குநீதி :—ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து பத்துமைல் தூரமிருக்கும். லைடன் தீவிலிருந்து இவ்வூருக்கு ரதங்களில் கடந்துசெல்லக் கூடிய ஆய (Ferry) வசதிகள் சமீபகாலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெளியூர்களுடன் தந்தி, டெலிபோன் மூலமாகவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர்ப் பிரயாண வசதிக்கு பஸ்சேவைஉண்டு. சனத்தொகை ஏறக்குறைய 9,200. பனை ஒலைப்பாய்கள் இழைத்தல் ஒரு பிரதான குடிசைக்கைத்தொழிலாகும்.

நெடுந்தீவு :—ஒல்லாந்து தேசத்திலுள்ள ‘டெல்வ்’ (Delft) என்ற இடப்பெயரை இன்னுந்தாங்கி ஒல்லாந்தர் காலத்தொடர்பை ஞாபகமுட்டுகிறது. ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகத்திலிருந்து பதினாறு

மைல் தூரத்திலுள்ளது. இவ்வூர் நில அமைப்பு அனேகமாக முருகைக் கற்களாலானது. மண்படை மிகமெல்லியது. மேற்குப்பகுதியில்தான் நல்ல தண்ணீரைக்காணலாம். மண்படை மிக இலேசாக இருக்கும் காரணத்தால் நெடுந்தூரத்திலிருந்து மேல்மண் கொண்டுவந்து கற்பாங்கான பூமியில்மேற்போட்டு போதியஅளவு தடிப்பான மண்படையை உண்டாக்கியபின்னர் தோட்டப்பயிர்களை இவ்வூரில் ஒரு சாரார் செய்கின்றனர். இங்ஙனம் செய்யும்மக்களின் பிரயாசைத்திறனையும் இயற்கையின் குறைவை வெல்லக்கையாளும் முறைகளையும் நாம் மெச்சாமல் இருக்கமுடியாது.

நெடுந்தீவில் அனேகமாக நெல்விளையத் தகுதியான நிலங்களில்லை. நெல்விதைப்புக்காலத்தில் மொண்டி என்ற தானியத்தைத்தான் விதைக்கிறார்கள்.

பனை நெடுந்தீவின் கற்பகதரு என்னலாம். பனையிலிருந்துகிடைக்கும் பானம் மதுவாகவும் உணவாகவும் உபயோகப்படுகிறது. பனை ஓலைகள் கூரையேயவும் எஞ்சியவை தோட்டநிலங்களுக்குப் பசனையாகத் தாழ்ப்பதற்கு அனலதிவுக்கு ஏற்றுமதியாகவும் செலவாகின்றன. பாய் இழைத்துப் பெருந்தொகையாக விற்பனைக்கு வேறிடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

மற்றைத்தீவுகளிலும்பார்க்க இங்கு ஆடுமாடுகள் தொகைகூட. செம்மறி ஆடுகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. எருதுகள் பலமுள்ளவையாயும் தோற்றத்தில் சிறியவைகளாயுமிருக்கும். எருதுகளிடம் இலகுவில் வேலைவாங்க உபயோகிக்கப்படும் நாணயக்கயிற்றை இங்கு காண்பதரிது. வண்டிமாட்டின் கொம்புகளிரெண்டையும் சுற்றிக்கட்டிய கயிற்றுத்தொடர்புதான் வண்டியோட்டியின் கையில் காணப்படுவது அன்னியருக்கு வினோதமுட்டும் காட்சி. இப்படியாக மாடுகளைச் செலுத்துவதிலும் அடக்குவதிலும் ஏற்படும் தொல்லை யை இவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லைப்போலும்!

கற்களாலமைக்கப்பட்ட வேலிகளும், ஊரின் தென்பாகத்தில் பரந்த வெளிகளில் தன்னிச்சையாய் ஓடித்திரியும் குதிரைகளும், இவ் ஆளுக்குத் தனிக்கவர்ச்சி கொடுப்பனவாகும். நெடுந்தீவு மேற்குப்பகுதியில் குதிரைலாய அமைப்புச் சின்னங்களான பழைய தூண்களை இன்னுங்காணலாம். குதிரைகள் குடியானவர்களின் சொத்தாயிருந்தாலும் இங்குள்ளார் அவற்றைக் காலத்துக்குக்காலம் பிடித்து வெளியூரவர்க்கு விற்பதேதவிர, தாங்களாகவே அவற்றைப் பழக்கி, வாகனமாகவோ, வண்டி இழுக்கும் மிருகமாகவோ ஆக்கிப்பயனடைவதில்லை.

நெடுந்தீவின் மத்திய பாகத்தில் வடக்கே போர்த்துக்கீசர்கால கோட்டை ஒன்றைக் காணலாம். இதன் தடித்த, உயர்ந்த சுவர்கள் காலதேவதையையும் லட்சியம் பண்ணுது நிமிர்ந்து உன்னதமாய் நிற்கும் காட்சிபார்த்தற்குரியது.

இதுவரையில் சொல்லிவந்த தீவுகளைவிடத் தொலையில் பூநகரிக் குடாநாட்டிற்குச் சமீபத்திலுள்ள பாலைதீவு, இரணைதீவு என்ற இரு இடங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது தேவையாகிறது. யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பாலைதீவுக்கும் இடைத்தூரம் பன்னிரண்டுமைல். இரணைதீவு பாலைதீவுக்கப்பால் பதினொரு மைல்தூரத்தில் இருக்கிறது. பாலைதீவில் குடிசனமில்லை. எனினும் வருடந்தோறும் அர்ச். அந்தோனியார் பேரால் நடக்கும் விழாவால் பெருந்தொகையான சனங்களை யாழ்ப்பாணத்தின் பலபாகங்களிலுமிருந்து தன்னிடம் இழுக்கிறதன்மையால் பிரபலயம் அடைந்துள்ளது.

இரணைதீவு பயிர்ச்செய்கைக்கு உதவாத கற்பூமி. நன்னீரும் சிடையாது. சமுத்திரமத்தியில் இருக்கும் இத்தீவுக்குப் போவதே கஷ்டமானது. சனத்தொகை 500. அதிகமானோர் பிழைப்பினிமித்தம் மண்ணார்ப்பகுதிக்கும் வேறுகிடைய இடங்களுக்கும் நெற்செய்கைக் காலத்தில் சென்று தங்குவர். சில மாசங்கள் கழித்து ஊர்திரும்புவர். பின்போவர். இதுவே இவர்கள் சீவியம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் கலைகளும் கைத்தொழில்களும்

(திரு. S. ஸ்ரீநிவாசன், காரியாதிகாரி)

பல தூற்றாண்டுகளாகப் பந்தப்படுத்திய அடிமைத்தனையினின்றும் நீங்கிச் சுதந்திரம் பெற்றதும் இலங்கை மக்கள் மனதில், எத்தேசமும் பெருமையுறக்கூடிய இலங்கை நாட்டின் பண்டைக்கலைப் பண்பிற்கு புத்துயிர் கொடுக்கவேண்டுமென்ற புதிய உணர்ச்சி தோன்றிவிட்டது. பொருளாதாரம் கருதியும் கலைவளர்ச்சி கருதியும் இலங்கையின் பண்டைக்கலையையும் கைத்தொழில்களையும் புதிப்பிக்கவேண்டிய தவசியமாகும். அரசினரின் ஆதரவற்ற மையாலும் மேலைத்தேச நாகரீக மோகத்தாலும் பல கலைகளும் கைத்தொழில்களும் காலக்கிரமத்தில் இறந்து மறைந்துவிட்டன. இவ்வருடம் மாசி மாசத்தில் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது கொழும்பு நகரில் நடத்தப்பெற்ற கலைக் கைத்தொழில் விழாவானது இவ்விஷயத்தில் அரசினரும் பொது மக்களும் எத்துணை தூரம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்ற அவசியத்தை அறிவுறுத்தி உள்ளது. இவ்விழாவின் சித்திக்கு யாழ்ப்பாணமும் தனது பங்கைக் கொடுத்துதவியது. இத்துறையில் ஊக்கத்துடன் உழைப்பதற்கு இலங்கையின் புதிய அதி உத்தம தேசாதிபதியாகிய சோல் பெரி பிரபு அவர்களே முன்வந்துள்ளது மிகவும் உவகையை ஊட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாண அரசர்கள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே தனித்து இலங்கிய கலைகளும் கைத்தொழில்களும் பல. பழக்கவழக்க மாற்றங்களாலும் வேறு காரணங்களாலும் இவற்றில் அநேகம் அற்றுப்போய்விட்டன எனினும் சில இதுகாலவரையும் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. முற்காலத்தில் சிறந்திருந்த சில கலைகளைப்பற்றி சுருக்கமாகக்கூறி, அவற்றைப் புதிப்பிக்கவேண்டிய அவசியத்தை மக்கள் உணர்ச்செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சாயத் தொழில். சேலைக்கும் பனை ஓலைக்கும் சாயம் தோய்க்கும் முறை யாழ்ப்பாணத்தில் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பயிர்ச்சி செய்யப்பட்டு வந்தது. சாய வேரானது நூல்போன்ற நுண்மையும், மூன்று தொடங்கி ஒன்பது அங்குலம்வரை நீளமுமானதாகும். “வேர்குத்தி” என்றழைக்கப்படும் ஓர் மரபினர், ரெமிந்திவ, சுளிபுரம், இளவாலை, மானிப்பாய், மன்றூர், முண்டாம்பிட்டி முதலிய இடங்களிற் பெரிதும் கிடைக்கப்பெறும் இந்த வேரைக் கிண்டி எடுப்பதே தமது தொழிலாய்க்கொண்டனர். மணத்திற்கேற்றவாறு இவ்வேர் திறம், மத்திபம், மெல்லினம் என மூவகைப்படும். சாயம் தோய்க்கும்முறை பின்வருமாறாகும் :

இலைகளை நீக்கியபின் வேர்களில் உள்ள நீர்ப்பசுமை போக்க இரண்டு மூன்று நாட்கள் சூரிய வெப்பத்தில் காய்ச்சப்படும். காய்ந்த வேரை மென் தூளாக இடித்தெடுப்பார்கள். ஓர் செப்பு அல்லது மண்குடத்தில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு நாழி சலம் வைத்து அதில் காற்படி சாயவேர்த் தூளை இட்டி 110 (டிகிறி) வரையில் சூடேறக் காய்ச்சுவார்கள். சாயம் ஏற்றவேண்டிய துணி துப்பரவாயும் வெண்மையாகவும் தோய்த்து உலர்ந்து, பசையுற்ற தாய் இருக்கவேண்டும். இவ்வித துணியைச் சாயநீர்கொண்ட அப்பாண்டத்தில் இட்டி, அதே உஷ்ணத்தில் இரண்டு மூன்று மணித்தியாலம்வரை வைத்திருப்பார்கள். பின்னர் அத்துணியை நிழலில் காயவைத்து சூனிரந்த சலத்தில் தோய்த்து மறுமுறையும் அவ்விதமே காயவைத்தல்வேண்டும். மேலும் இருமுறை இத்துணிக்கு அவ்விதம் சாயம் தோய்க்கப்படும், ஆனால் சாயநீரின் உஷ்ணம் முறையே 1400 ஆகவும் 1900 ஆகவும் கூட்டப்படும். சாயத் தூளுடன் சீனக்காரம் சேர்த்தால் செஞ்சாயம் ஏற்படும். துணிகளில் வரிகளும் வண்ணங்களும் அமைப்பதற்கு மெழுகு பாவிக்கப்படும். இவை மெழுகெழுத் தென்றும் தண்ணீர் எழுத்தென்றும் பிரிக்கப்படும். பனை ஓலைக்குச் சாயம் தீட்டிதற்கு, சாயம் ஏற்றவேண்டிய ஓலையை நாவல்பட்டையுடனும் பூவரசம் பட்டையுடனும் பாண்டத்தில் இட்டி நீர் சேர்த்து காய்ச்சப்படும். சில மணித்தியாலத்தின்பின் ஓலைகளில் ஓர்வித நாவல் நிறம் ஏற்படும். பச்சை நிறம் ஏற்றுவதற்கு ஓர்வித பச்சைத் தூள் பாவிக்கப்படும்.

நெசவு. பண்டைக்காலம் தொட்டே நெசவு தொழில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியிருக்கின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் 1600 நெசவு காரர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தனராம். யாழ்ப்பாண நெசவுகாரன் பின்வரும் முறையில் தொழில் செய்கின்றான். தன்னுடைய நெசவு பாவை ஓர் கொட்டிலில் நிலத்தில் பொருத்தி தன்னுடைய கால்கள் வைப்பதற்கு அதன் அருகே ஒரு குழி தோண்டி, அவ்விடம் இருந்து தன் புராதன தறியைப் பிரயோகிக்கின்றான். பட்டிப்பூச்சி வளர்த்தலும், பட்டிச் சேலை நெய்தலும் யாழ்ப்பாணத்தின் பழமைத் தொழிலாகும்.

பேன், வெள்ளித் தொழில். யாழ்ப்பாணப் பொற்கொல்லரால் ஆக்கப்படும் ஆபரணங்கள் ஓர் தனிச் சிறப்புடையன. சேர் எமேர்ஸன் தெனஸ்ற் என்பவர் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார் : “யாழ்ப்பாண பொற்கொல்லர் திறமையும் மதிதுட்பமும் வாய்ந்த தொழிலாளர். அவர்களால் அமைக்கப்படும் காப்பு, சங்கிலி, மோதிரம் முதலியனவற்றின் வேலைத்திறனும் வண்ணவடிவும் மிக உவப்பானவை.” “திறந்த வெளியில், ஓர் சில சீரற்ற ஆயுதங்களுடனும் சட்டியில்கொண்ட நெருப்புத் தனனுடனும் அமைதியாய், தன்

முன்னோர் தொழிலைப் பரம்பரை முறையில் செய்யும்போது இத்தொழிலான ரைப் பார்ப்பது ஓர் இனிய காட்சியாகும்.” ஏழாவது எட்டுவோர் மன்னரும் வேறு பல ஐரோப்பிய பிரமுகர்களும் இவ்வினோர்களின் கைத்திறமையின் சின்னங்களாகிய பொருட்களைப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றிருக்கின்றனர். துண்ணிய கம்பியால் ஆபரணம் இழைத்தல் யாழ்ப்பாணத் தட்டாரின் தனித் தொழிலாகும். இப்பொருட்கள் உலகப்பிரசித்தி பெற்றவை. ஐரோப்பாவில் வெம்பிளி நகரில் நடைபெற்ற ஏகாதிபத்திய பொருட்காட்சியில் பரிசில்களும் பெற்றிருக்கின்றன. சமீபகாலத்தில் கொழும்புமா நகரில் நடைபெற்ற கலை விழாவில் இவ்வித ஆபரணம் ஒன்றிற்கு ஓர் தங்கப்பதக்கம் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டது. சற்காலத்தில் இவ்வித ஆபரணங்கள் செய்வதில் கைதேர்ந்த குடும்பங்கள் இரண்டு மூன்றேயுள்ளன. மென் கம்பியால் ஆபரணம் இழைப்பவர் சீக்கிரத்தில் கண்பார்வையை இழக்கவேண்டி நேரிடுகிறது. பூதக் கண்ணாடிகளும் திருந்திய ஆயுதங்களும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தல் மிகவும் உதவியாகும்.

மரத்தோழில். யாழ்ப்பாணத் தச்சர், வண்டிகள், கோவில் ரதங்கள், கமத்தொழில் ஆயுதங்கள், மஞ்சம் முதலிய மனைக்குரிய பொருட்கள் செய்கின்றனர். பண்டைக்கால மரவினைஞர் கைத்திறனைக்காட்டும் பல பொருட்கள் இன்னும் சில குடும்பங்களில் இருக்கின்றன. சைவசமய கோவில்களில் உபயோகிக்கும் வாசனங்கள் இவர்களாலேயே செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாசனத் தொழிலில் ஈடுபட்ட குடும்பங்கள் பல இன்னும் இருக்கின்றன. இவ்வாசனங்கள் உயிர்த்தோற்றத்துக்கு ஒற்றுமை உடையனவாயும் தமிழர் கலைப் பண்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகின்றன.

இரும்புத்தோழில். கம்மாளரால் வீட்டுத்தளபாடங்கள், சமையல் அறைக் கருவிகள், கமத்தொழில் ஆயுதங்கள் முதலியன செய்யப்படுகின்றன. இப்போதும் பல குடும்பங்கள் இவ்வித பொருட்களை மிகவும் திறமையுடன் செய்துவருகின்றன. முற்காலத்தின் எழுதுகோலாகிய எழுத்தாணி இவர்களின் விசேட சிருட்டிகளில் ஒன்றாகும்.

சிற்பம். கற்கொல்லர், சித்திரவேலைப்பாடமைந்த சிற்பங்களைத் தேவாலயங்களில் கல்லிலும் உலோகத்திலும் காட்டிய சிற்பிகளாவார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இரத்தமத கோவில்களிலிருக்கும் சிலைகள் பெரும்பாலும் இவர்களாலேயே செய்யப்பட்டவை.

செம்பு, பித்தளை வேலை. செம்புக் கொல்லர், குடம், சருவம், விளக்கு, மணி முதலியவற்றை செம்பு, பித்தளை உலோகங்களால் செய்பவர்களாம். நல்லூர், வண்ணாரப்பண்ணை முதலிய இடங்களில் இவர்கள் வசிக்கின்றனர். நல்லூரில் இருப்போர் கோவில் மணி அமைப்பதில் கீர்த்தியாய்ந்தவர்கள்.

யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் காலத்தில் பல கலைகளும் கைத்தொழில்களும் சிறந்தோங்கி வளர்ந்தன. நம் முன்னோரிடமிருந்து தாயபாகமாக பெற்ற இக்கலைச் செல்வங்களை நம் பின் சந்ததியார்க்கு கொடுக்கவேண்டியது எமது கடமையாகும். அதற்கு, சுதந்திரம் பெற்றதின் காரணமாகக் கிழைத்தேசங்கள் புத்துணர்ச்சிகொண்ட இக்காலமே மிகவும் சிறந்ததாகும். இலங்கை மாதாவின் கலை வளர்ச்சிக்கு யாழ்ப்பாணமும் தனது பங்கைக் கூடிய விரைவில் கொடுத்துத் தவவேண்டும்.

யாழ்ப்பாண நாட்டின் யாத்திரிக அபிவிருத்தி

(திரு. X. M. செல்லத்தம்பு, காரியாதிகாரி, தீவுப்பற்று)

இலங்கையின் இயற்கையழகு எங்களின் பிரதமதேசிய செல்வங்களில் ஒன்று. ஆதிகாலத்தில் மத்தியதரைக்கடல் வியாபாரிகளும், அராபிய முன் ஹேடுகளும் எம்நாட்டின் வாசனைத்திரவியங்களைத் தேடியடைந்தனர். தற்காலத்தில் நம் தீவைத்தரிசிப்போர் எவரும் புதிதாய்ப்பெற்ற சுதந்திரச் சுவாலைச் சுடர்விட்டெழும் நம் லங்காதேவியின் வனப்பில் மயங்காது செல்வது அரிது. ஆகையால் தேசியவளர்ச்சியின் அம்சத்திலொன்றாகிய யாத்திரிக அபிவிருத்தியில் கவனக்குறைவாயிருப்பது மிகத்துக்கத்துக்குரிய விஷயமாகும்.

யாத்திரிகம் உலகத்தின் பலபாகங்களில் மிகவும் உறுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தினமும் வளர்ந்துவரும் தொழில்களிலொன்றாகும். கடந்த யுத்த காலத்துக்குமுன் பிரான்ஸ், இத்தாலி முதலிய தேசங்களில் யாத்திரிகர் செல்வழித்தபணம் சிலகாலங்களில் அத்தேசமக்களின் இறக்குமதிக்கும் ஏற்றுமதிக்குமிடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சமாளிப்பதற்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தது. யப்பானிய தேசத்தில் யுத்தகாலத்துக்கு முன்னுள்ள யாத்திரிகத் தொழில்முறையை எந்தநாடும் பின்பற்றலாம். இத்தகைய முயற்சியை மற்றும் தேசங்களில் விருத்திசெய்யுமாப்போல் ஏன் இலங்கையிலும் திறம்பட அபிவிருத்தி செய்யக்கூடாதென்பதற்கு ஒருகாரணமுமில்லை.

யாத்திரிகத்தொழிலை இலங்கையில் விருத்திசெய்வது அத்தியாவசியமாயிருந்தால் அத்தகைய முயற்சியை யாழ்ப்பாணத்திலும் ஆரம்பிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். யாழ்ப்பாணம் வெளிப்பார்வைக்கு ஓர் காய்ந்தவரண்ட தேசமாய்த் தோற்ற மளிக்கக்கூடும். தென்பாகத்தின் பச்சைப்பயிரும் மலைநாட்டின் உற்சாகந்தரும் தென்றலும் இங்கேகாணப்படமாட்டா. ஆனால் இலங்கையின் ஏனையபாகங்களைப்போல் யாத்திரிகர்களைக் கவரக்கூடிய பல இடங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் உள. இவ்வுலகமாயையிற் சிக்கி அல்லல்படும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆறுதலையும் நிம்மதியையும் அளிக்கக்கூடிய திவ்விய ஸ்தலங்கள் பல இங்குள. விரும்பிச்செல்லும் மாந்தருக்கு உகந்த காமிகளும் கடற்கரைகளும் பலவுள. நற்சுகத்தைக்கொடுக்கும் ஸ்தலங்கள் இங்கு ஏராளம். ஆராய்ச்சியாளருக்கும் சரித்திரமானவர்க்கும் அக்களிப்பையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய பல புராதன புராணிய ஸ்தலங்களும் இருக்கின்றன.

வேறு இடங்களில் யாத்திரிக ஸ்தலங்கள், விமதி ஸ்நான உணவுவசதிகள் உடையனவாயிருத்தலின் நிமித்தம் மாகாணப்பெருமைபெற்று, தற்போது அசிலஇலங்கைப்பெருமையும்பெற்றிருக்கின்றன. புத்தசமயிகட்கு அனுராதபுரம், சிறீபாதம், கண்டி, மிருந்தலை, தற்காலத்தில் மகியங்களவும் பெரிய தெய்வ ஸ்தலங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன இந்துக்களுக்கு கதிர்காமம், முன்னேஸ்வரம், திருகோணமலை, திருக்கேதீஸ்வரமாகிய இடங்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்களாகும். மடு, தலைவில்லு, தேவத்தை ஆகிய ஸ்தலங்கள் கத்தோலிக்க புண்ணிய ஸ்தலங்களாகும். ஆதம்பாதமலை, வேறுவலை மற்றும் கீழ்மாகாணமடங்கலுமுள்ள அநேக யாத்திரிக ஸ்தலங்கள் இஸ்லாமியருக்குரியனவாகும். மேற்கூறிய இடங்களையாவும் சமீபகாலத்திலேயே புகழ்பெற்ற யாத்திரிக

ஸ்தலங்களாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இந்துக்களின் பிரதான தேவஸ்தலங்களாகிய நல்லூர், மாவிட்டபுரம் கந்த சாமிகோவில்களும், நயினாதிவு நாகபூஷணி அம்மன் கோவிலும், செல்லச் சென்னதி, வல்லிபுரக்கோவில் முதலியனவும். கத்தோலிக்கருக்குரிய சின்ன மடு, புல்லாவெளி, தண்ணீர்ற்ற கற்பாறைத்தீவுகளாகிய கச்சைதீவு, பாலை தீவு ஆகியனவும் அநேகமாக யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டிலிருந்தே யாத்திரிகர் களை கவருகின்றன. இவைகளை அகிலஇலங்கை மதிப்புப்பெற முயற்சி செய்ய லாம்.

தற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் தீவிரமாய் யாத்திரிக வளர்ச்சி பெற்ற ஸ்தலமாகிய நாகதீவுவிகாரைக்கு பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட புத்த யாத்திரிகர்கள் தென்பாகத்திலிருந்து வருடந்தோறும் வந்துசெல்லுகின்றார்கள். பத்தாண்டுகளுக்குமுன் இப்பெளத்தஆலையம் இருந்ததாகவே பலருக்குத் தெரியாது. ஆனால் தீவிரபத்தியும் விடாமுயற்சியுமுடைய ஒர்புத்த குரவரின் களைப்பற்ற ஊக்கத்தாலும் ஓயாத உழைப்பாலும் நம்மை நம்சின்களச் சகோ தரர் நன்றாக அறிவதற்கு இப்புண்ணிய ஸ்தலம் நம்மிடையே எழுந்திருக்கின்றது. இவ்யாத்திரிகர்களின் வரவால் எம்போக்குவரத்துச் சாதனங்களும் உணவளிக்கும் ஸ்தாபனங்களும் நல்வருவாயைப் பெறுகின்றன.

காட்டில் வேட்டையாடவும் பொழுதுபோக்குக்கு மீன்பிடித்து விளை யாடவும் விரும்புவோர்க்கு ஆனையிறவுக் கடலுக்கருகாமையில் அமைக்கப் பெற்ற வாடிவீடு மிகுந்தவசதிகளையுடையதாகும். காடை, கவுதாரி சுடவிரும் பியவர்க்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 25 மைலுக்கப்பால் தென்பக்கமாகஇருக் கும் இரணைதீவைப்போல் உகப்பானஇடம் இலங்கையில் வேறெங்கும் கிடையாது. கடலில் நீராடுவோருக்கு பாலசின்கம் கடற்கரை, காரைதீவின் வட கரை, லைன் தீவிலிருக்கும் வெள்ளைக்கடற்கரை முதலியன உகப்பான இடங்களாகும்.

தினமும் திரளான சனங்கள் தரிசிக்கின்ற லோகசத்துள்ள கிரிமலைத் தண்ணீரின் சுகம்கொடுக்கும் சக்தியையும் காங்கேசன் துறையைப்போன்ற மற்றும் வடகடற்கரையோரமாகவுள்ள அநேக சுகதலங்களையும் போதியளவு விளம்பரம் செய்தால் சுகத்தை நன்றிபெய்தித் விரும்புவோர் திரளாக இவ்விடங்களுக்குப் போக்குவரத்துச் செய்வார் என்பது திண்ணம்.

புராதன சரித்திரசம்பந்தம்வாய்ந்த ஆராய்ச்சித் தலங்கள் யாழ்ப்பாணத் திலுமுண்டி. குடாநாட்டின் தென்பாகவாயிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பூநகரி, ஆனையிறவு ஒல்லாந்தர் கோட்டைகளும், ஊர்காவற்றுறைமுகத்தைப் பாதுகாப்பதுபோல் இருக்கும் கடலால்குழப்பப்பட்ட கம்மன்கீல் கோட்டையும், லைன் தீவு, நெமிந்தீவு, யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் ஒல்லாந்தர் கோட்டை களும் யாழ்ப்பாணத்தின் கடந்தசமீபகால சரித்திரத்தைக் காட்டுகின்றன. கந்தரோடை ஆராய்ச்சி இதற்குமுந்தியகாலத்தை ஒருவாறு தெளிவாக்கும்.

வடபகுதித் தீவுகளின் இயற்கை அமைப்பின்காட்சி யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் காணப்படாத ஒரு தனிப்பட்ட வனப்பைக்கொண்டது. நெமிந்தீவின் வடக்கேயும் தெற்கேயுமுள்ள கடல் ஸ்நானவசதிகளும் தெற்கே பரந்திருக்கும் மைதானத்தில் குதிரையோட்டமும். வெடியரசன் கோட்டையின் பாழடைந்த தோற்றமும் அத்தீவுக்கு ஊர்சுற்றுவோரை வாவென்றழைக்கும் தன்மைவாய்ந்தனவாய் இருக்கின்றன. சனப்பெருக்குள்ள ஏனைய தீவுகளும்

அவ்வவ்விடத்திற்கேற்பச் சிறப்பாயமைந்த இயற்கை அழகைப்பெற்றிருக்கின்றன.

யாத்திரிகதொழில் அபிவிருத்தியடைவதற்கு மிகவும் முக்கியமான, அன்று, அத்தியாவசியமான தேவை நவீன சாதனங்களுடன் திறம்பட நடத்தப்படும் விடுதிச்சாலைகளே. ஆனால் பொதுசனசேவையிலும் தேசிய சேவையிலும் சிறந்தோரென்ப பெயர்பெற்று, பலபொறுப்புள்ள அரசாங்க பரிபாலனஸ்தானங்களை திறம்படவகித்து, பலதுறைகளிலும் பொருளிட்டி, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இலங்கை முழுவதற்குமே வழிகாட்டி, கீழைத்தேசம் எங்குமே கிடையாத ஐக்கிய வைத்தியசாலையை மூளாயில் ஸ்தாபித்து, அதன்மூலம் யாழ்ப்பாணம் இவ்வியக்கத்தில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை நிரூபித்த யாழ்ப்பாணத்தவர், விடுதிச்சாலை நடத்தும்தொழிலில் இன்னும்விரும்பக்கூடிய அளவுக்கு அனுபவம்பெற்றதாய் தெரியவில்லை. நவீன சாதனங்கொண்ட நாகரீக விடுதிச்சாலைகளே யாழ்ப்பாணப்பிரிவின் அத்தியாவசியமான தேவை யாகும்.

இடையிடையே தேவ ஸ்தலங்களுக்கு வரும் திரளான சனங்களைத்தவிர ஏனைய யாத்திரிக முயற்சியற்ற யாழ்ப்பாணகுடாநாட்டில் யாத்திரிகம் வளர வேண்டுமாயின் தமிழ்மக்கள் நவீனவிடுதிச்சாலை நடத்தும்தொழிலைச் சீக்கிரம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க விளம்பரங்களினாலும் தனிப்பட்டோரின் முயற்சியினாலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள சில குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு யாத்திரிகர் விரும்பிவருவாராயின் திறம்பட நடத்தப்படும் விடுதிச்சாலைகள் இருப்பது இம்முயற்சியை முன்னேற்றுவதற்கு மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கும். ஊர்சுற்றுவோர் கூடுதலாகவந்து செல்லுவதற்குத் தீவிரமும் பலவிதவசதிகளுமுள்ள மோட்டோர் இரதங்களும் படகுகளும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்த வழிகாட்டிகளும் உபசரணச்சேவையில் பயிற்சிபெற்றவர்களும் கொண்ட நவீன போக்குவரத்து ஸ்தாபனங்களும் அத்தியாவசியம்.

குடாநாட்டின் பொருளாதார அஸ்திவாரம் பழுதடைகிறதென்பது யாவருக்கும் வெளிப்படையாய்த் தெளிந்தவிஷயம். எங்களுடைய பொருளாதார நிலை, பிரதானமாக உத்தியோகத்திலும், மலாய்நாட்டி வருமானத்திலும், புகையிலைச்செய்கையிலும் தங்கியிருக்கின்றது. இம்மூன்று வருமானவாய்க்கால்களும் விரைவாய் வரண்டுபோகின்றன. எங்கட்கு லோகப்பொருட்களால் வருமானம் அறவேயில்லை. நிரந்தர செய்பயிர் வருவாயும் மிகக்குறைவு. எமது பொருளாதார நிலைமை மிகவும் பாழடைந்துபோகாமல் இருக்கவேண்டுமாயின் நாம் கூடியசீக்கிரத்தில் புதிய வியாபாரத்தொழில்களையும் வேறு முயற்சிகளையும் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

யாத்திரிகத்தொழில் பொருள் சம்பாதிப்பதற்கு ஓர் சிறந்தமுறை. இது பொருளை விருத்திசெய்யாவிட்டாலும் பிறநாட்டவருடைய பணம் நம்நாட்டில் உலாவச்செய்யும். யாழ்ப்பாணத்தவர் எத்தனையோ பாரிய முயற்சிகளைக் கை ஏற்றுச் சித்தியெய்தியவர். புதிய பணவருவாயைக் கொடுக்கக்கூடியதும் ஏனைய உலகமக்களுக்கு எங்களைத் தெரியப்படுத்தக்கூடியதுமான யாத்திரிகத் தொழிலை யாழ்ப்பாணத்தவர் எளிதில் சித்தியுடன் விருத்திசெய்யலாம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தோட்டச்செய்கை

(திரு. T. பாலசுந்தரன், வலிகாமம்வடக்கீழ் காரியாதிகாரி)

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தோட்டச்செய்கையென்று சொல்வதும், இலங்கையின் தென்பாகங்களில் உயர்நிலச்செய்கையென்று சொல்வதும், ஓர் அர்த்தம் உடையன என்று ஓர் அளவுக்குச் சொல்லலாம். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் சிலபாகங்களில் பதிந்த நெல்விளையும் நிலங்களிலும், கோடைகாலங்களில் நெல்வேளாண்மையின்பின், உயர்நில அல்லது தோட்டப்பயிர்களை நாட்டுவது வழக்கம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஏறக்குறைய 5,000 ஏக்கர் தோட்டச்செய்கை நிலமுள்ளது. பயிர்களை நாட்டிம்காலங்கள், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வெவ்வேறுபகுதிகளில் வித்தியாசப்படுகின்றன. உதாரணமாகக் காய்கறிவகைகளும், மிளகாயும் சிலபகுதிகளில் சித்திரை வைகாசி மாசங்களிலும், தென்மராட்சியின் சிலபாகங்களில், ஐப்பசி கார்த்திகை மாசங்களிலும்கூட நாட்டப்படுகின்றன. ஆனால் ஒருகணிப்புக்குப் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலங்களின்படி பயிர்ச்செய்கையைப் பிரித்துக்கொள்ளக்கூடும். (வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சிக்காற்றுக் காலப்பயிர், புரட்டாதி தொடக்கம் மாசிமாதம்வரையும், தென்மேல் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக்காலப்பயிர் பங்குனி தொடக்கம் ஆவணிவரையும் நாட்டப்படும்). ஈரலிப்பாண வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக்காலத்தில் அதிக தோட்டப்பயிர்களைச் செய்து கொள்ளமுடியாது. ஆகையால் தென்மேல் பருவப்பெயர்ச்சிக்காலமே பிரதான தோட்டச்செய்கைக் காலம் என்று சொல்லலாம். செம்மண் நிலத்தைக்கொண்ட யாழ்ப்பாண மணியகாரனின் பிரிவின் சிலபகுதிகளும், வலி-வடக்கு, வலி-கீழ்க்கு, வடமராட்சி காரியாதிகாரிகளின் பிரிவுகளின் சில பகுதிகளும், தோட்டச்செய்கைக்கு மிகவும் திறமைவாய்ந்தன. இந்நிலப் பரப்பிலேயே முக்கியமாகத் தோட்டச்செய்கை யடங்கியுள்.

தோட்டச்செய்கையே பெரும்பான்மையோரின் தொழிலாகவிருக்கும், ஒரு யாழ்ப்பாணக் கிராமத்தின் பயிர்ச்செய்கை ஒழுங்கு, இங்கு பின்பற்றப்படும் மாற்றுப்பயிர்முறையைக் காட்டும். உதாரணமாக வலிகாமம் வடக்குப் பகுதியிலிருக்கும் இணுவில் என்னும் கிராமத்தின் பயிர்ச்செய்கை ஒழுங்கு பின்வருமாறு:—

வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலத்துக்காலம் :

புரட்டாதி-கார்த்திகை : புகையிலைக் கன்றுக்களை விடப்பட்டிருக்கும் சில பூய்களைப் பக்குவம்செய்து பசனையிடல்.
தக்காளி, வெண்டிபோன்ற பயிர்களை சிலநிலங்களில் நாட்டல்.

கார்த்திகை-மார்கழி : புகையிலைக்கென விடப்பட்ட நிலங்களில் புகையிலை நாட்டல்.

மார்கழி-மாசி : காய்கறிப் பிரயோசனம் எடுத்தல்.

பங்குனி : புகையிலைவெட்டலும், காய்கறி, சாமை, தினை முதலிய பயிர்களுக்கு நிலத்தைப் பக்குவப்படுத்தலும்.

தென்மேல் பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றுக்காலம் :

சித்திரை-வைகாசி : தினை, சாமை விதைத்தலும், காய்கறிப் பயிர் நாட்டலும்.

ஆவணி-புரட்டாதி : மேற்கூறிய பயிர்வகைகளின் பிரயோசனம் எடுத்தல். இக்காலத்தில் புகையிலை நாட்டலுக்கு உபயோகித்த நிலங்களைச் சிலர் சும்மா விதிவார்கள். சில கமக்காரர் அந்த நிலங்களிலேயே (புகையிலைக்கன்றுக்குக் கனமாகப் பசுளையிடப் பட்டிருக்குமாகையால்) தானிய வகைகளையும், காய்கறிவகைகளையும் தொடர்ந்து செய்கை பண்ணுவார்கள்.

சாமை செய்கைபண்ணும் சில கமக்காரர்கள் அப்பயிருடன் மரவள்ளி அல்லது வேறு கிழங்குவகைகளையும் அதே நிலத்தில் இடைப்பயிராக நாட்டுவார்கள். 3 மாத பருவமுள்ள சாமை அறுவடைமுடிந்தபின் கிழங்குகளுக்குத் தொடர்ந்து நீர்ப்பாய்ச்சுவார்கள். சிலர் சாமை அறுவடைமுடிந்தபின் பயறும் விதைப்பார்கள். வேறுசிலர் குரக்கன் விதைப்பார்கள்.

இதிலிருந்து நாம், கமக்காரர் நிலத்தை எவ்வளவு பிரயோசனப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு பிரயோசனப் படுத்துகின்றார்கள் என்று அறியலாம். நிலத்தின் செழுமை அகன்றுபோகாவண்ணம் விதம்விதமான பயிர்களை நடுத்தல் அல்லது விதைத்தல் குறிக்கத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரன் மாற்றுப்பயிர் முறையின்பலனை நன்கறிந்து இம்முறையை நூற்றுண்டுகளாகக் கையாண்டுவருகின்றான். தான் செய்கை பண்ணும் ஒவ்வொரு பயிர்வகைக்கும் எவ்விதமான பயனை கூடிய நன்மை பயக்கும் என்பதையும் அதுபவத்தால் அறிந்துகொண்டான். யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர் சாதாரணமாக வெவ்வேறு பயிர்க்கு உபயோகிக்கும் விதம் விதமான பயனுகளின் அட்டவணை கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெண்காயம் : ஆடாதோடை, காலினாய், பூவரசு, எருக்கலை, குழைகள். எரு, ஆட்டுப்பட்டியடைத்தல்.

புகையிலை : காலினாய், பூவரசு, பங்கு, குழை. புகையிலைக்காம்பு, எரு, பட்டியடைத்தல்.

மிளகாய் : எரு.

காய்கறி : எரு.

இராசவள்ளி : எரு.

வாழை : எரு.

வெற்றிலை : எரு.

நாம் அறிந்தபடி நீர்ப்பாய்ச்சல் இன்றும் புராதனமுறைப்படி துலா, பட்டை மூலமாகத்தான் நடைபெற்றுவருகின்றது. இம்மாதிரி நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு நான்குபேர் தேவை (அதாவது 2 பேர் துலாமிதித்தல், 1 ஆள் நீர் இறைத்தல், 1 ஆள் தண்ணீர் பாய்ச்சல்). ஆகையால் இக்கஷ்டத்தைச் சலப மாக்குவதற்கு கூட்டுறவுமுறையின்படி, ஒருவரின் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு மற்றவர்கள் உதவிசெய்தல் வழக்கம். இப்படியே ஒருசிக்கலான கூட்டுறவு நீர்ப்

பாய்ச்சல்முறையை நாட்டுப்புற விவசாயிகள் தங்களுக்குள் வகுத்துக்கொண்டார்கள். இவ்விடயத்தை எழுதுபவர் ஒருமுறை ஒரு கிணற்றின் தண்ணீர்ப் பங்கைப்பற்றிய வாக்குவாதத்தைத் தீர்க்கும்நோக்கமாக ஒரு கமக்காரனின் இறைப்புநேரத்தை மாற்றும்படி ஆலோசனை சொன்னபோது, அப்படிச் செய்தால் இரண்மிகைல் சுற்றளவுக்குள் இருக்கும் ஏறக்குறைய 100 கிணறுகளின் இறைப்பு ஒழுங்கு பாதிக்கப்படும் என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டது! இதிலிருந்து கமக்காரருக்குள் இருக்கும் கூட்டிறவு இறைப்பு ஒழுங்கு எவ்வளவு சிக்கலானது என்பது வெளிப்படை. இறைப்புக்காலங்களில் ஒவ்வொரு கமக்காரனுக்கும், தான் கையாளும்படி, ஒருவகை நேரஞ்சி ஏற்பாடு இருக்கும். இறைப்பை வழக்கமாக அதிகாலையிலும், அல்லது மாலைநேரங்களிலும் செய்வார்கள். கமக்காரர்களுள் சிறுபான்மையோர் எருதுகளை உபயோகித்துச் சூத்திரங்கள் மூலமாக நீர்ப்பாய்ச்சுவார்கள். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் செய்கைபண்ணும் தோட்டப்பயர்களை ஓர் அளவிற்கு ஆறு பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. காய்கறிவகை (தக்காளி உட்பட) 2. கிழங்குவகை. 3. தானியவகை. 4. வாழை. 5. புகையிலை. 6. வெற்றிலை.

மேற்கூறிய பகுதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் வெவ்வேறு வித்தியாசப்பட்ட இனங்களுள். இடயின்மையால் இவைகளைத் தனித்தனி சொல்லமுடியாமல் இருக்கின்றது.

பணவருவாயை நோக்கிச் செய்யப்படும் தோட்டப்பயர்களில் இரண்டு பயிர்வகைகளை எடுத்து அவைகளைச் செய்கைபண்ணக் கமக்காரருக்கு எவ்வளவு செலவுவருமென் றுராய்வது பயனாகவிருக்கும்.

4 பாப்பு அல்லது 1000 கன்று நிலப்பரப்பில் புகையிலை உற்பத்திசெய்ததற்பு பிடிக்கும் செலவு.

1. 3 மாதம் 8 மாடுகள் பட்டியடைப்பதற்கு மாடுகளின் உணவிற்காக	...	ரூ. ச. 300-00
2. நிலத்தை ஒருமுறை பண்படுத்தலுக்காக	...	10-00
3. ஆடுகள் பட்டியடைத்தற்காக	...	50-00
4. இரு உழவிற்காக	...	15-00
5. இரு நிறைவண்டில்குழை பயனேக்காக	...	90-00
6. குழைப்பயனை புதைப்பதற்காக	...	15-00
7. பாத்திகளும், வாய்க்காலும் தயாரிப்பதற்காக	...	12-00
8. புகையிலை இளங்கன்றுகளின் விலை	...	10-00
9. இளங்கன்றுகட்கு நீர் வார்ப்பதற்காக	...	15-00
10. பாத்திகளை அகல்வித்து இளங்கன்றுகளை நிறுத்தி, களைபிடுங்குவதற்காக	...	10-00
11. ஒருவண்டில் எருவிற்காக	...	20-00
12. போக நீர்ப்பாய்ச்சலுக்காக	...	60-00

தொகை 607-00

Appropriate Technology Services
121, POINT-PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No.

1,000 கன்றுத் தரையிலிருந்து, ஏறக்குறைய 700 தொடக்கம் 900 ரூபாவரைக்கும் பெறுமதியான புகையிலையை விளைவிக்கக்கூடும். விளைவின் விலை புகையிலையின் குணத்திற்கும், அந்நேரமிருக்கும் சந்தை நாட்டத்திற்கும் சகுந்தபடியிருக்கும்.

4 பரப்பு அல்லது 1000 கன்று நிலப்பரப்பில்
வெண்காயம் உற்பத்திசெய்தற்புப் பிடிக்கும் செலவு.

	ரூ. ச.
1. பரப்பொன்றிற்கு 2 ரூபா வீதம் ஆறு உழவிற்காக	24-00
2. நாளொன்றுக்கு 4 ரூபா வீதம் 20 நாட்களுக்கு 100 ஆடுகள் பட்டியடைப்பதற்காக ...	80-00
3. அந்தரொன்று 23 ரூபா வீதம் 4 அந்தர் விதை வெண்காயத்திற்காக ...	92-00
4. பாத்திகள், வாய்க்கால்கள் தயாரிப்பதற்கு 3 கூலிகட்காக	7-50
5. பரப்பிற்கு 2½ ரூபா வீதம் நடுவதற்காக ...	10-00
6. 2 மாதத்திற்கு 20 முறை நீர்ப்பாய்ச்சலுக்காக ...	60-00
7. முறைக்கு 12 ரூபா வீதம் 3 முறை களைபிடுங்குவதற்காக	36-00
8. வெண்காயம் 10 கூலியாட்கட்கு தலைக்கு 2 ரூபா வீதம் விளைவெடுத்தற்காக ...	20-00
9. வெண்காயத் தண்டு வெட்டிச் சுத்திசெய்வதற்காக ...	25-00
தொகை	354-00

சாதாரணமாக விளைவு 25 அந்தருக்குக் குறையாமலிருக்கும். தற்போது அரசாட்சியார் நியமித்த விலையின்படி அந்தருக்கு 22 ரூபா 40 சதவீதம் 25 அந்தருக்கும் 500 ரூபா பெறுமதியிருக்கும்.

மேற்கூறிய இருபயிர்க்குமாக ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் இதிரே காட்டப்பட்டிருக்கும் செலவு, யாழ்ப்பாணத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் சிறிது வேற்றுமையாக விருக்கும். வழக்கமாகக் கமக்காரர்கள் மேற்கூறிய ஒவ்வொரு பயிருக்கும், கீழே காட்டப்படும் தொழில்களில் பெரும்பான்மையானவற்றை 1000 கன்றிற்கு இவ்வளவென்ற பிரமாணப்படி பணம் கொடுத்துச் செய்விப்பார்கள்.

இப்பொழுது கமக்காரருடைய சில கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வாம். முதலாவதாக, கமங்கள் சிறிது சிறிதாகக் கூறுபட்டுப் போகின்ற மையால் செய்கைபண்ணக்கூடிய நிலம் குறைவுள்ளதாயும், வருவாயால் கமக்காரர் நஷ்டமடைய வேண்டியதாயுமிருக்கின்றது. அதுமாதிரியல்ல வழக்காடலுக்கும், அபராதங்களுக்கும் சந்தர்ப்பமாகவும் இருக்கின்றது. அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் காணிகள் கூறுபடுவதினாலும், கிணற்றின் உரிமைகள் பிரிபடுவதினாலும், எழுக்கின்ற வாக்குவாதங்களைத் தீர்ப்பதில் அதிக நேரத்தைச் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கின்றது.

இரண்டாவதாக, தற்போது கையாளப்பட்டுவரும் புராதன நீர்ப்பாசனமுறை அதிக செலவுள்ளதாயும், கஷ்டமானதாயுமிருக்கின்றது.

சாஸ்திர முன்னேற்றமுள்ள இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர் இன்றும் இந்தப் புர்வகாலமுறையைக் கையாண்டுவருவது ஆச்சரியத்திற்குடமானதொன்றாகும்.

தற்போது நடைபெறும் நீர்ப்பாசன முறை எடுக்கும் நேரத்தையும், பெற்றோல் உபயோகித்து யந்திர மூலம் நீர் இறைக்கும் நேரத்தையும் ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போம். கிட்டத்தட்ட ஒரு பரப்பை நீர்ப்பாய்ச்சுதற்கு 150 பட்டை நீர் தேவையாகும். ஒருபட்டை தண்ணீரை இழுத்து இறைப்பதற்கு 12 விநாடிகள் செலவாகும். ஆகையால் 150 பட்டை நீரை இழுத்து இறைப்பதற்கு 1800 விநாடிகள் அல்லது அரை மணித்தியாலம் தேவையாகும். இப்படியே ஒரு பரப்பை இறைப்பதற்கு அரை மணித்தியாலம் செலவாகும். அதே கணக்கின்படி ஓர் ஏக்கர் அல்லது 16 பரப்பை இறைப்பதற்கு 8 மணித்தியாலங்கள் செலவாகும். துலாவையுபயோகித்து இறைப்பதற்கு நான்கு பேர் தேவைப்படும். ஆகையால் 32 மணிதர்-தொழில் செய்யும் மணித்தியாலங்கள் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்குத் தேவைப்படும். சாதாரணமாக ஒரு பட்டை 6 கலன் நீரைக்கொள்ளுமென்றெடுத்தால், மேற்கூறிய கணக்கின்படி ஒரு பரப்பை நீர்ப்பாய்ச்சுதலுக்கு 900 கலன் நீரும் 16 பரப்பு அல்லது ஓர் ஏக்கர் நிலத்தை நீர்ப்பாய்ச்ச 14,400 கலன் (அல்லது 15,000 கலன்) நீரும் தேவைப்படும். ஆனபடியால் ஒரு ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நிலத்தை புராதனமுறைப்படி 15,000 கலன் நீர்கொண்டு நீர்ப்பாய்ச்சுதற்கு, 32 மணிதர்-வேலைசெய்யும் மணித்தியாலங்களெடுக்கும். 2 அங்குல, நீர் இழுக்கும் பெற்றோல் இயந்திரம், ஒரு மணித்தியாலத்தில் 5000 கலன் தண்ணீரை இழுக்கும். அப்படியே 15,000 கலன் நீரைக் கொண்டு ஒரு ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நிலப்பரப்பை நீர்ப்பாய்ச்சுதலுக்கு 3 மணித்தியாலங்கள் செலவாகும். ஒருவன் தானே, இயந்திரத்தை இயக்கியபின் வெவ்வேறு பாத்திகளுக்கு நீர் மாறிவிடவும் முடியும். இப்படியே நீர் இழுக்கும் பெற்றோல் இயந்திரத்தினால் நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கு 3 மணிதர்-தொழில் செய்யும் மணித்தியாலங்கள்மாத்திரம் தேவைப்படும். ஆகையால் பெற்றோல் மூலம் நீர் இழுக்கும் இயந்திரத்தை உபயோகிப்பதனால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கு 29 மணிதர்-தொழில் செய்யும் மணித்தியாலங்கள் இலாபமாகும். இதிலிருந்து இப்புராதன நீர்ப்பாசன முறையினால், எத்தொகையான பணமும், மனித சக்தியும் வீண்செலவாகின்றதென்பதைக் காணலாம்.

தற்போது ஒவ்வோர் பிரிவுக் காரியாதிகாரிகளின் பகுதிகளிலும், இயற்கும் ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுச் சங்கங்களுக்கு அரசாட்சியார், ஏற்ற நீர் இழுக்கும் இயந்திரங்களை வேண்டிவதற்காக ஏராளமான பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்துத் தவி யிருக்கின்றார்கள். இச் சங்கங்கள் இயந்திரங்களை வாங்கிக் கமக்காரர்களுக்கு அவர்களின் அசைவற்ற ஆதனப் பிணையெடுத்தபின்னர் கொடுக்கும். அப்படியாக யந்திரங்கள் எடுப்பவர்கள், அவைகளின் விலையைக் காலத்திற்குக் காலம் திருப்பிக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

காங்கேசன்துறைச் சீமேந்துத் தொழிற்சாலையிலிருந்து, எஞ்சிய மின்சார சக்தியை நீர்ப்பாய்ச்சுதலுக்கு உபயோகிக்கலாம் என்ற பிரச்சனையை,

கௌரவ கைத்தொழில் மந்திரியவர்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றார்கள். இந்தப் பிரச்சனை சாத்தியமாக வருமென்றும், பெற்றோல் அல்லது மண்டியெண்ணெய் (டிசல்) யந்திரங்களை உபயோகப்பதிலும்பார்க்க மின்சார சக்தியை உபயோகப்பதால், குறைந்த செலவுடன் நீர்ப்பாய்ச்சலைச் செய்யலாம் என்றும் கமக்காரர்கள் மிகுந்த அவாவுடன் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

மூன்றாவதாகப் போதிய எருப்பயனையும், குழைப் பசனையும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இல்லாமையால், கமக்காரருக்குப் பசளை மிகவும் செலவை விளைவிக்கின்றது. தற்போது மிகுந்த செலவுடன் பசளை “லொறிகள்” மூலமும், வத்தைகள் மூலமும், கரத்தைகள் மூலமும் குடாநாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்படுகின்றது. ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பைச் செய்யும் கமக்காரன் தன்னுடைய ஆடு மாடுகளை வருடம் முழுவதிலும் வைத்துக் காப்பாற்ற முடியாமலிருக்கின்றது. மேய்த்தல் நிலம் குடாநாட்டில் கமங்களுக்கு அண்மையில் இல்லை. ஆகையால் குடாநாட்டிலிருக்கும் விளைபொருள் உற்பத்தி வியாபாரச் சங்கங்கள், இலங்கையின் தென்பாகங்களிலுள்ள இவ்வகையான சங்கங்களுடைய உதவியுடன், சுலபமாக, அதிக செலவில்லாமல், பயனையை எடுப்பித்து எம் கமக்காரர்களுக்கு விற்று உதவக்கூடும்.

நான்காவதாக, விளைபொருட் களவு அநேக கிராமங்களில் அதிகமாக நடைபெறுகின்றது. எம் கமக்காரர்கள் தங்கள் தோட்ட நிலங்களைச் சுற்றி வேலியடையாமல் விடுவது வழக்கம். பயிர் விளைவடைந்தபின், கள்வருக்கு மிகவும் சுலபமாகக் களவாட வசதியாக விருக்கின்றது. தாம் இடும் பயனையை, வேலிக்குப் போடும் தடிகள் உறிஞ்சிவிடும் என்ற அச்சத்தாலும், போதிய இடமின்மையாலும், கமக்காரர்கள் வேலிகள் போடாமல் விடுகின்றார்கள். பல இடங்களில் கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் விளைபொருட் களவைத்தடுப்பதற்காகத் தக்கநடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகின்றன என்றறியக்கூடக்கின்றது. சில கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் இராக்காலங்களில் கமக்காரர்களது தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்வையிடுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்துவருகின்றன. கமக்காரரின் விழிப்புடனும், பொலிஸ் பகுதியாரின் உதவியுடனும், இத் தொந்தரவு கூடிய சீக்கிரத்தில் நீங்கிவிடுமென்று நம்ப இடமுண்டு.

ஐந்தாவதாக, பயிர் நோய்கள் கமக்காரருக்கு அதிக நஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றன. எல்லாவிதமான பயிர்வகையையும் நஷ்டப்படுத்தும். நெருப்பெறும்பும், காய்கறியினங்களை அழிக்கும் புழுவும், வாழைகளில் குருத்து நோயும், சாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றன. சில கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் சில மருந்துவகையை யுபயோகித்து நெருப்பெறும்பை அழிக்க முயற்சிக்கின்றன. சில ஐக்கிய விளைபொருளுற்பத்திச் சங்கங்கள் வாழைகளின் குருத்து நோயைத் தடுப்பதற்காக வாழை நோய் எண்ணெய் என்ற மருந்தைக் கமக்காரர்களுக்கு எடுத்துக்கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன. இம்மருந்து மிகச் சொற்ப விலையுடன் வேண்டக்கூடும். வாழையை உண்டிபண்ணும் கமக்காரர்கள் இம் மருந்தை உபயோகித்து இந்நோயைத் தடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. பாசல் முதலிய காய்கறியினங்களைத் தாக்கும் புழு பலபகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றது. இவற்றைக் கமக்காரர்கள் கையால் எடுத்திப்பதுவழக்கம். புழுக்கள்

ஏராளமாகவிருக்கின்றமையால் இம்மாதிரிப் புழுவை அழிப்பது அசாத்தியம் கிருஷிகப்பகுதியாரால் “சிபார்சு” செய்யப்பட்ட மருந்துவகைகளை அநியாமையினாலோ, அல்லது செலவு மிகுதியினாலோ, அதிகமாகக் கமக்காரர்கள் உபயோகிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக் கமக்காரனுடைய தளராமுயற்சியைக் குறித்தும், சிக்கனவாழ்வைக்குறித்தும், இலங்கைமுழுவதும் அறிந்திருக்கிறது. எம்கமக்காரர்களுக்கு சிலபலவீனங்களுமுள்ளன. எழும்புகள் தமக்கு முன்னேபோனவை ஊர்ந்துபோன வழிகளில் அணுவும் தவறாமல் போகின்றமைபோல அவனும், இன்னும் தன் தொழிலில் புராதனமுறையைக் கடைப்பிடித்துவருகின்றான். புதிதான, சாஸ்திர நிபுணர்களால் சிறந்தவை என்று கருதப்படுகிற முறைகளை, தன் தொழிலில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குப் பின்வாங்குகின்றான். புதுமுறைகளை முன்மாதிரியாக அனுஷ்டித்துக்காட்டி, அது நல்லது என்று பூரணமாகத் தான் நேரில்காணும்வரை, அவைகளைக் கையாளுவதில்லை. பல இடங்களில் சந்தைகள் சிலவகைத் தோட்டப்பிரயோசனங்களால் நிறைந்து, மலிந்துபோயிருப்பதைக்காண்கூடும். சந்தையின் நோக்கத்தில் ஒருகண்ணும் தோட்டச் செய்கையில் மறுகண்ணும் இருக்கவேண்டியதின் ஞானத்தை இன்னும் கமக்காரர்கள் உணரவில்லை. சிலபயிர்கள் குறித்தகாலங்களில் மாத்திரம்தான் விருத்திபண்ணக்கூடும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் சில, மறுகாலங்களிலும் சொற்பகவனத்தோடு உற்பத்தியாக்கமுடியும். சந்தைகளில் விரும்பிவேண்டக்கூடிய உபயோகமான வேறுபயிர்வகைகளை விருத்திபண்ணக் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

சிலபகுதிகளில் கடன் எடுக்கும்வசதிகள் இல்லாமையால் ஏழைக்கமக்காரர்கள் வட்டிக்குக் கடன் எடுத்துமாண்டுபோவதை நாம்காணக்கூடும். ஐக்கியநாணயசங்கங்களின் தொகை மிகக்குறைவு. இவைகள் செய்துவரும் தொண்டைப்பற்றி இன்னும் டலகமக்காரருக்குத் தெளிவற்ற அபிப்பிராயம் இருக்கின்றது. ஐக்கியவிளைபொருள் உற்பத்திச் சங்கங்களும், கிராமமுன்னேற்றச் சங்கங்களும், ஐக்கியநாணய சங்கங்கள் செய்துவரும் வேலையைக் குறித்துப் பிரசாரம்செய்து, கமக்காரர்களுக்கு இவ்வகையான சங்கங்களால் நன்மையளிக்கக்கூடியவண்ணம் நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அத்தியாவசியம்.

எம் கமக்காரருடைய வாழ்வு அதிக கஷ்டமுடையதுதான். ஆனால் அவர்களுக்கு த்தம்சீவியத்தின்மேல் ஓர் பாசம் ஏற்படுகிறது. தோல்விமேற்கொள்ளாத மன இயல்பையும், தம் நாளாந்த வாழ்வில் சுயாதீனத்தையும் வளர்த்துவருகின்றார்கள். ஆனால் செய்கைபண்ணப்போதிய நிலமின்மை சஞ்சலத்தை வருவிக்கின்றது. குடிசனத்தொகை நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. சொந்தமாகக் காணியில்லாத பலர் கண்ணுக்கெட்டாத தூரம்வரை நம்குடாநாட்டிலேயே பரந்துகிடக்கும் கல்செறிந்த பூமிகளை கவர்ந்து நோக்குகின்றார்கள். இப்பூமிகளைத் தோட்ட நிலங்களாக மாற்றி, பலபேருக்கு ஊதிபத்தின் ஊற்றாக்கமுடியும். அரசாட்சியார் இக் கற்பூமிகளை யந்திரங்கள்மூலம் செய்கைக்குரியனவாக்கலாமோ வென்று ஆராய்வதற்கு எத்தனங்கள் செய்யமுயற்சிக்கிறார்கள் என்பது எம் கமக்காரருக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்குமென்று நம்புகின்றேன்.

சோயா போஞ்சி

“உலகத்தின் அற்புத போஞ்சி”

(திரு. எம். ஆர். எம். ஜெபரத்தினம், கிருஷிகப்பததி
உதவிப் பிரசார உத்தியோகஸ்தர்)

சோயா போஞ்சியானது, உலகத்தின் அற்புத போஞ்சியேன அழைக்கப்படுகிறது. சீனாவின் சாதாரண உணவாக அது ஆகியதற்கு அநேக நூற்றாண்டுகள் சென்றன. சென்ற யுத்தத்தில், முதல் யப்பானும், பின் மேற்குத் தேசங்களும் அதையே தங்கள் யுத்தவீரரின் விசேஷ போஷணையாகக்கொண்டனர். சுதந்திர இலங்கையானது, இவ்வரிய உணவுப்பொருளைப் பயன்படுத்தி, ஒரு வலிமைபடைத்த மக்கட்கூட்டத்தை வளர்த்து, இவ்விதம் மறுநாடுகளுக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக ஏன் விளங்கப்படுகிறது? இந்த உணவுப்பொருள் ஏழைகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வேதமலிவான பொருளாதல் மாத்திரமன்றி, கடல்மட்டம் தொடக்கம் 5,000 அடி உயரமுள்ள சுவாத்தியத்தில் வசிக்கும் யாவராலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதுமாயிருக்கிறது.

சில தேசியவாதிகளும், தென்னந்தோட்டக்காரரும் இந்தப் போஞ்சிச் செய்கையை ஆதரிக்க மறுக்கின்றனர். இதற்கு நியாயம், எதிர்கால நோக்கின்மையும், இந்தவிஷயத்தைக் குறித்த பூரண அறிவின்மையும், இந்த உணவுப் பொருட்செய்கை இலங்கையில் ஓர் பிரதான இடம்பெறுவதால், தென்னைச் செய்கை நஷ்டமடையுமோவென்ற பயமுமேயாகும். உலகத்தில் கூடியநிலப் பரப்புகளில் இந்தப்போஞ்சியும், நிலக்கடலையும் செய்கைபண்ணப்படும் போது, தேங்காயின்விடே குறையுமென யாரும் அறிவார்கள். ஆனால் தென்னையானது, தன்கன்னவில் விருத்தியாகப் போதிய இடமுள்ளதாயிருக்கிறது. அநேக கோடிகணக்கான சனத்தொகையுடைய இந்தியா தேசமே, தேங்காயைதேடும் விருப்புடையதாக ஆக்கப்படலாம். லண்டன், நியூயோர்பட்டணங்களேபுத்துயிர் கொடுக்கவேண்டுமென இலங்கையானது காலத்துக்குக் காலம் பார்த்திருக்கத்தேவையில்லை. ஆகையால், இலங்கையில் இனிவரும் 5 வருடங்களுக்குள் சோயா போஞ்சிச் செய்கை போதியதாக விருத்திசெய்யப்படுவதனால், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், சாதாரண நாளாந்த போசனத்தில் 15 வீதமாவது சோயா போஞ்சியாக இருக்கத்தக்கதாக, எல்லாத் தேசிய தலைவர்களும், கல்வித் தலைவர்களும் இவ்வியாசத்தைப் படித்து, ஏற்றவாறு பிரயத்தனம் செய்யும்படி, அவர்களிடம் நான் அபயமிடுகிறேன். இவ்விதமாய்ச் செய்யின், இப்போது எங்கள் இளைஞரில் காணப்படும் போஷணைத் தாழ்ச்சி நீங்கி அவர்கள் தங்கள் கல்வி விஷயத்தில் தேற்றமடைந்து விருத்தியடைவது மாத்திரமன்று, கமத்தொழில் செய்வதற்குரிய திடகாத்திர தேச நிலைமையும் பெறுவார்கள்.

உலகத்திலுள்ள பிரசித்தமுள்ளதும், கொழுப்பையுண்டாக்கக்கூடியதுமான உணவுகளில் அதிக மலிவானதும் சிறந்ததுமான ஓர் போசனபதார்த்தம் சோயா போஞ்சியே. இது, மழையதிகமுள்ள பாகங்களிலும், மழையற்ற பாகங்களிலும், 5,000 அடி உயரம்வரை, மழையினாலோ அல்லது கீர்ப்பாய்ச்சலினாலோ செய்கைபண்ணப்படலாம்.

பம்பாய் மாகாண சிசு சுகாதாரவார சங்கத்தாரால், சோயா போஞ்சி மாவுக்கும் மற்றைய மாவுக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசம் பின்வருமாறு காட்டப்பட்டது :—

போசனம்	பிசிதம் விதம்	கொழுப்பு விதம்	கரிநீரகை விதம்	சாம்பர்	கனல் விதம்
சோயா போஞ்சி மா	40.0	20.3	24.6	4.8	2,100
கோதம்பை மா	12.0	1.7	73.7	1.5	1,750
கம்பு	10.0	5.0	74.2	2.0	1,750
சோழம்	8.9	3.1	71.0	2.5	1,700
முழு அரிசி	7.5	1.8	82.0	0.8	1,354
கடலை மா	19.0	4.3	54.0	2.8	1,530
பயறு வகைகள்	25.0	1.5	60.0	6.0	1,600
பட்டாணி போஞ்சிவகைகள்	24.0	1.5	60.0	3.0	488
மக்காச் சோழம், முத்துச் சோழம்	10.0	4.3	73.0	1.8	1,700
கம்பு	12.2	1.5	73.09	2.3	1,750

காய்கறிகளிலுள்ள லோகவகை சம்பந்தமான குறைச்சல், சோயாப் போஞ்சி உணவால் நிறைவாக்கப்படும்.

சாம்பரானது, சாம்பரகம், எரிகக்காடி என்பன நிறைந்துள்ளது. சுண்ணாம்பு அல்லது சுதையம் என்பது வளரும் பிள்ளைகளுக்கு அவசியம் தேவை. இது போதிய அளவு காணப்படுகின்றது.

சோயா போஞ்சி மாவின்னும் பெறப்படும் பாலானது மிகப் போஷணையுள்ளது, இலகுவில் சமிக்கக்கூடியதுமாயிருக்கிறது. ஆதலால், குழந்தைகளுக்கும் வியாதிஸ்தருக்குமெனப் புறநாடுகளிலிருந்து வருவிக்கப்படும் பாலுணவுகளுக்குப் பதிலாக இது உபயோகிக்கப்படலாம். இந்திய சுதேச இராச்சியங்களின் மகாராசாக்களும், இந்திய அரசாங்கமும் சோயா போஞ்சிச் செய்கை விஷயமாக அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இந்தியாவில் வரவர இது அதிக விருப்பமான உணவாகிவருகிறது. சோயா போஞ்சியானது A, B, D என்னும் உயிர்ச் சத்துக்களுடையது. முளைகளும் பிய சோயா போஞ்சியில் C. என்னும் உயிர்ச்சத்திருப்பதால் அது பச்சிலை மரக்கறியாக உண்ணப்படலாம்.

காய்ந்த போஞ்சிகள்.—குப்பு, காப்பிக்கு பதிலாகப் பாவிக்கும் மா, வறுத்த கொட்டைகள், காய்கறி உற்பத்தியுடைய பால், காலைப்போசனம் முதலியவைகள் தயாரிக்க இது உபயோகிக்கப்படலாம். காய்கறி உற்பத்தியுடைய பாலினின்றும் தயாரிக்கப்பட்ட பாற்கட்டி, உடனேயோ அல்லது காயவைத்தோ அல்லது புகையூட்டியோ உண்ணப்படலாம். பாண், கேக், ரொட்டி, சப்பாத்தி, அப்பம், பிட்டு, வடை, பலகாரவகைகள் முதலியன தயாரிப்பதில், இதன் மா சேர்க்கலாம். சோயா போஞ்சியிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டு, “ஐஸ்” கட்டி போட்டு உண்ணப்படும் காப்பிப்பானம் மிக மதுரமானது.

வர்த்தகத்தில், சோயா போஞ்சி எண்ணெயானது, 'கரிநீரகப்பாரு, வெழுமருந்து, பூச்சு "வார்ணிஸ்", உணவுப் பதார்த்தங்கள், தண்ணீர் ஊறுகனவாகச் செய்யப்படும் பொருட்கள், மெழுகுப் பாய்கள், பூச்சுமைகள், சவர்க்காரம், "செலுலோயிட்" என்னும் கண்ணாடிபோன்ற பொருள், "றப்" ருக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கப்படுபவை, படம் விர்தாரிக்க உபயோகிக்கும் வர்ணங்கள், விளக்கிலும், இக்சால யந்திரவகைகள் நன்றாக ஒலிவதற்கும் பாவிக்கும் எண்ணெய்கள், என்பவைகளில் சேர்க்கப்படுகிறது. முளை கிளம்பிய பசுங் குருத்துகள் மிகச்சிறந்த இலைக்கறியுணவாகும் சோயா ஓர் சிறந்த பச்சிலைப் பசனையும், கால் நடைகளுக்குப் போசனமுமாகும். அதன் பின்னுக்கு மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் போசனமாவதன்றி, பசனையுமாகிறது. பச்சைப் பசனையாகவும், ஆடு மாட்டினவாகவும் உபயோகிப்பதற்கு, கறுத்தச் சோயா போஞ்சி இலங்கையின் நிலைபார்களுக்குமிகவும் பொருத்தமானதெனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உற்பத்திசெய்தல்.—நிலத்தை நன்றாக உழுது, கல்லுகள், மரவோர்கள் முகலியவைகளை மண்வெட்டியால் கொத்தும்போது களைந்து போடவும். கன்றுகள் மழைகாலத்தில், நடுவில் சற்று உயர்த்தப்பட்ட மேடையிலும் மற்றைய காலங்களில் தட்டையான மேடையிலும் உண்டாக்கப்படலாம். அவைகள் தேவைக்குத் தக்கதாக நீர்ப்பாய்ச்சப்படலாம். பெரிய விதைச் சாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று 3 அங்குல தூரத்தில் வரிசையாகவும், வரிசைகளுக்குடையில் ஒரு அடித் தூரமிருக்கவும் புதைக்கப்படவேண்டும். சிறு விதைச் சாதிகள் வரிசையில் ஒன்றுக்கொன்று 3 அங்குல தூரத்திலும், வரிசைகளுக்குடையில் 2 அடி தூரமிருக்கவும் புதைக்கவேண்டும். ஒரு குழியில் ஒரு விதை வீதம், ஒரு அங்குல ஆழத்தில் புதைக்கவும். காற்றில் நீரூக்கப்பட்ட சுண்ணாம்பு தாராளமாக, ஒரு ஏக்கருக்கு அரைத்தொன் தொடக்கம் ஒரு தொன் வரைக்குமாக தென் இலங்கையில் சுதையமுள்ள நிலமில்லாத இடங்களில், விதைப்பதற்கு 3 வாரங்களின்முன் இடவும். விதைப்பதற்குமுன் பச்சிலைப் பசனை அல்லது கலப்புப் பசனை அல்லது கால்நடைப் பசனையிடப்படலாம்.

ஒரு ஏக்கருக்கு விதைவீதம் பின்வருமாறு:—

பெரிய அல்லது நடுத்தர விதை இனங்கள்	90 இரத்தல்
சிறிய விதை இனங்கள்	20 இரத்தல்

ஒரே நிலத்தில் இப்பயிரைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்கைபண்ணும் போது, இரண்டாம்முறை தொடக்கமுள்ள பயிர்கள் கூடிய விளைவைக்காட்டும். மாற்றுப் பயிர் செய்வதனால், சோயா போஞ்சி செய்கைபண்ணிய மேடைகளிலுள்ள மண்ணையெடுத்து, விதைப்பதன்முன் நிலத்திலிட்டுக் கிண்டி மண்ணுடன் சேர்த்துவிடுதல் நன்று. இது விதைகளுக்கு மாற்றுப் புகுத்தலுக்குச் சமமாகவிருக்கும்.

விளையும், சேமித்து வைத்தலும்.—பச்சிலைக் காங்கறியாக உபயோகிக்கும்போது விதைக்கூடுகள் முக்கால் பருவம் முளைத்திருக்கும்போது பிடுங்கி விதைகளைச் சமைக்கவும். விதைபைப்பெற விரும்பினால், இலைகள் விழும் போது அல்லது விதைக்கூடுகள் கருங் சென்னிறம் அடையும்போது வெட்டவும். விதைகள் அப்போது வெய்யிலில் காயவைக்கப்படும். விதைகளை நன்றாகக் காய்ச்சி, காற்றோட்டமுள்ள, ஈரமில்லாத இடத்தில் சேமித்து

வைக்கவும். காற்று உட்புகமுடியாத தகரங்களில்வைத்து மூடவேண்டாம். இடையிடையே, விதைகள் பூஞ்சணம் கட்டிப்போகாதிருக்கும்படி காய வைத்து வைக்கப்படவேண்டும். சோயா போஞ்சி இலகுவில் வண்டினங் ளால் நட்மடையாதிருப்பதால், மற்றைய பயறு வகைகளிலும்பார்க்க அதற்கோர் தனிச்சிறப்பு உண்டு. காய்ந்த மரம், இலைகள், விதைகளின் கோது என்பன குதிரைகள், ஆடு மாடுகளுக்கு நல்ல உணவாகின்றன. சோயா போஞ்சியின் குருத்திலைகள் ஓர் சுண்டலாகச் சுண்டிச் சாப்பிடப் படும்போது சிறந்தபோஷணையுடைய ஓர் காய்கறி வகையாகிறது. இனம், சுவாத்தியம், தரையின் இயல்பு என்பனவுக்குத்தக்கதாக, ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 இரூத்தல் வீதமான விளைவுவரை கிடைக்கும். பெரிய விதை இனங் களில் விளைவு குறைவாயிருக்கும். ஆனால் அவைகள் சீக்கிரமாக விளையும். அவைகளைச் சாதாரணமாக மா அரைக்கும் சாதி என்பார்கள். மெதுமை யானவையும், இலகுவில் சமைக்கக்கூடியவையாகவும் இவைகளிருக்கும்.

சோயா போஞ்சி உணவுவகைகள் பாகழறைகள் விஷய சர்பந்த மாக இன்னுமேதாவது அறிய விரும்புபவர்கள் மேற்படி விஷயத்தை எழுதியவரிடமேனும், உங்களுக்குக் கிட்டவாயுள்ள கிருஷிக போதலு உத்தியோகஸ்தரிடமேனும் கேட்டு அறிந்துகொள்க.

தேரித்தேடுக்கப்பட்ட விதைகள் வேண்டியவர்கள் கட்டுகால் தோட்டையிலிருக்கும் தாவர விதைப் பண்டசாலைத் தலைவரிடம் எழு திப்பெற்றுக்கொள்க.

சோயா போஞ்சியிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் உணவுவகைகள், இதை எழுதியவரால் கிருஷிகப்பகுதியாரால் நடத்தப்படும் காட்சி மண் டபத்தில் தயாரித்துக் காண்பிக்கப்படும்.

*Call at the Leading House for all
Requisites of Textiles.*

THE CHEAPSIDE

186 & 188, K. K. S. Road,

Grand Bazaar,

JAFFNA.

Famed for:-

Benares & Bangalore Sarees of Artistic Colours
and Attractive Designs.

BEST IN QUALITY & CHEAPEST IN PRICE.

A Trial will convince You.

Of Interest to Agriculturists and Farmers

All the eminent Agricultural authorities in the
World unanimously agree that

ORGANIC FERTILIZERS

are incomparably the most beneficial Plant Foods.

We can supply you with

Nitrogen, Phosphoric Acid and Potash Fertilizers.

Consult us for all your requirements.

Goods News on the Animal Food Front !

You are assured of a constant and exceptionally valuable
supply of the

BEST ANIMAL FOOD

by buying regularly from us.

MOOSAJEE & Co. LTD.,

Alston Place,

COLOMBO.

Telephone 5213 & 5214.

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

The Jaffna
Co-operative Stores Ltd.

MOTOR & ELECTRICAL SHOW ROOMS,

MOMSAC BUILDING,

GRAND BAZAAR, JAFFNA.

Telephones: 70 & 137.   Telegrams: "LAKSHMI"

Enquiries solicited for all your

Electrical Goods, Radio sets
and Gramophones, Austin
Cars, Austin Vans, and
Chassis, Car Parts, Bicycles
and Cycle parts, India Super
Tyres and Tubes, Water
Pumps, Paints, Hardware,
Typewriters: Remington,
Underwood and Halda Filing
Cabinet, Office Equipment
Etc.

Appropriate Technology Services

121, POINT-PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No.

Our Representatives **WELCOME**
you to our demonstration stand - the
FIRST one at end of row nearest
Main Gate!

(Via College Road)

Let Your Own Townsmen
Explain to you - **HELP** you - and, we hope
SELL to you the famous

"PETTER" DIESEL ENGINES, 5 & 10 H. P. ON VIEW.

IDEAL FOR DRIVING PUMPS, RICE HULLERS,
POWER GRINDING MILLS, LIGHTING PLANTS.

"PETTER-REAVELL" AIR COMPRESSOR SETS.

"GRANTS" RICE HULLERS & POLISHERS.

"MORRISON" AUTOMATIC LIGHTING
EQUIPMENT.

"GUMPTION" CLEANER, "D M"
SOLUTION.

"PRESOTIM" WOOD PRESER-
VATIVE IN ALL COLOURS.

PUMPS BY FAMOUS
MAKERS.

"ECLIPSE" TOOLS Etc.

SOLE AGENTS

HOARE

& CO. (ENGINEERS) LTD.

(Incorporated in Great Britain. Liability of Members is Limited.)

P. O. BOX 22, COLOMBO.

Dias Place,
Price Park.

Tel: 4354-5-6-7.

Grams: Hoaretco, Colombo